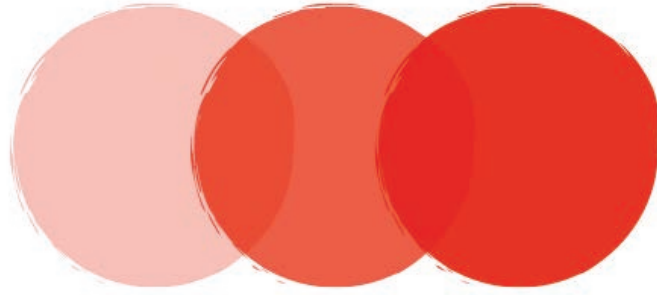

RDAVR

Ceza adaleti ortamlarında Onarıcı Adalet
ve Şiddet İçeren Radikalleşme

RDAVR

Eğitim El Kitabı

Onarıcı Adalet serisi no 36

www.restoratedialogue.org

Bu proje, Erasmus+ Programı kapsamında Avrupa Komisyonu'nun desteğiyle finanse edilmiştir. Bu Yayın [İletişim] yalnızca yazarın görüşlerini yansıtır ve burada yer alan bilgilerin herhangi bir şekilde kullanılmasından Komisyon sorumlu tutulamaz. 2020-1-UK01-KA204-079115

CEZA ADALETİ ORTAMLARINDA ONARICI ADALET VE ŞİDDET İÇEREN RADİKALLEŞME

Bir Eğitim El Kitabı

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

Avrupa Komisyonu'nun bu yayının üretimine verdiği destek, yalnızca yazarların görüşlerini yansıtan içeriklerin onaylandığı anlamına gelmez ve burada yer alan bilgilerin herhangi bir şekilde kullanılmasından Komisyon sorumlu tutulamaz.

OA4All Publications <https://www.rj4allpublications.com/>
contact@rj4allpublications.com | | www.rj4all.info

OA4All Publications, sosyal bilimler ve onarıcı adalet, ceza adaleti, eşitlik ve insan hakları konularında en son araştırmaların yayınlanması konusunda uzmanlaşmış bağımsız bir yayıncıdır. OA4All Publications, Restorative Justice for All (OA4All) International Institute'un yayın koludur ve uluslararası, hakemli Youth Voice Journal (YVJ™) ve Internet Journal of Restorative Justice (IJIR®) Restorative Justice for All'in yayıncısıdır (OA4All) International Institute, yerel, ulusal ve uluslararası düzeylerde topluluk ve sosyal uyumu ilerletme misyonuna sahip uluslararası bir Sivil Toplum Kuruluşudur (STK). Programlarımız aracılığıyla, eğitimi ve onarıcı adaletin değerlerini ve uygulamalarını kullanarak gücü toplum içinde yeniden dağıtırız.

İlk olarak Mart 2022'de İngiltere'de OA4All Publications tarafından yayınlandı
© 2022 OA4All

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, OA4All'un yazılı izni olmadan veya yasaların veya lisansın açıkça izin verdiği şekilde veya uygun reprografik haklar kuruluşu ile kararlaştırılan şartlar altında çoğaltılamaz, bir depolama sisteminde saklanamaz veya herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla iletilemez. Bu yayını başka bir biçimde dağıtmamalısınız ve aynı koşulu herhangi bir alıcıya da dayatmalısınız.

Ticari marka bildirimi: "Herkes için Onarıcı Adalet", "İnternet Onarıcı Adalet Dergisi", "IJIR", Gençliğin Sesi Dergisi, "YVJ"®, OA4All Logosu, IJOA™® Logosu ve YVJ™ logosu, Restorative Justice for All International Institute ticari markalarıdır. Tüm hakları saklıdır. Ürün veya şirket adları ticari markalar veya tescilli ticari markalar olabilir ve yalnızca iyi niyetle ve tanımlama amacıyla kullanılır.
Veritabanı hakkı RJ4AllOA4All Publications (maker)

İngiliz Kütüphanesi Yayın Verilerinde Kataloqlama
ISBN 978-1-911634-61-4

İÇİNDEKİLER

PROJE HAKKINDA

ORTAKLIK

MODUL 1

MODUL 2

MODUL 3

MODUL 4

MODUL 5

MODUL 6

PROJE HAKKINDA

ERASMUS+ projesi RDaVR - Şiddet İçeren Radikalleşmeye Karşı Restoratif Diyalog bu el kitabını entelektüel bir çıktı olarak üretmiştir. Girişim, Türkiye, Birleşik Krallık, Romanya, İtalya, İrlanda ve İspanya'dan 7 kuruluş tarafından geliştirildi ve uygulandı.

El kitabı, her biri radikalleşme ve önleme stratejileri hakkında bilgi içeren altı modüle ayrılmıştır. Şiddet içeren radikalleşme tehlikesi altında olan veya şiddet içeren radikalleşmeden etkilenen kişilerle çalışan profesyoneller için tasarlanmıştır. Profesyonellerin konuyla ilgili derinlemesine bilgi ve öneriler edinmelerini sağlayan [e-kursa](#) buradan ulaşılabilir.

El kitabının modülleri aşağıdaki gibidir:

Avrupa'da şiddet içeren radikalleşme ve aşırılıkçılık. Konuya giriş.

Şiddet içeren radikalleşme, onarıcı adalet teorisi ve iyi yaşam modeli.

Onarıcı diyalog ve adalet uygulaması. Çok boyutlu bir yaklaşım.

Savunuculuk, katılım ve güçlendirme. Avrupa'da şiddet içeren radikalizasyonu ve aşırılıkçılığı önlemeye yönelik topluluk çabaları.

Restoratif Diyalog ve adalet uygulaması. Dayanıklılık, ruh sağlığı ve nöroçeşitlilik.

Travma bilgilendirilmiş uygulama (TIP).

ORTAKLIK

RDaVR ve iş ortakları hakkında

Şiddet İçeren Radikalleşmeye Karşı Onarıcı Diyalog (RDaVR), Avrupa'da artan şiddet içeren radikalleşme, aşırılıkçılık ve ulusalcılık fenomenlerini tanıtan bir projedir. RDaVR, diyalog ve onarıcı adaletle dayanan şiddet içeren radikalleşmeyi ve aşırılıkçılığı önlemek için alternatif bir yaklaşım sağlamak amacıyla bir araya getirilmiştir. İngiltere, Türkiye, İrlanda, Romanya, İtalya ve İspanya'dan 7 kuruluşu stratejik bir ortaklık oluşturmak üzere bir araya getirmek için yetişkin eğitiminin gücünü ve onarıcı adalet ilkesini kullanır ve ceza adaleti profesyonellerinin ve gönüllülerinin (örneğin hapisane) kapasitesinin geliştirilmesi için yenilikçi bir modelin geliştirilmesini, pilot uygulamasını ve transferini destekler. Memurlar, (denetimli serbestlik personeli, polis ve toplum temelli uygulayıcılar) suçlularla, eski suçlularla veya şiddet içeren radikalleşme ve / veya grup suçlarına maruz kalma riski taşıyan bireylerle çalışır.

RDaVR'de yer alan ortak kuruluşlar:

Restorative Justice for All International Institute (Herkes için Onarıcı Adalet Uluslararası Enstitüsü), toplum uyumunu ve insan haklarını yerel, ulusal ve uluslararası bir düzeyde ilerletme misyonuna sahip uluslararası bir enstitüdür. Gücü; sosyal adalet projeleri, eğitim programları ve yüksek kaliteli gönüllülük fırsatları sunarak toplumun en marjinal gruplarına eşit bir şekilde dağıtır.

BÜYÜKDOĞU ORTADOĞU SAĞLIK VE EĞİTİM VAKFI (Türkiye), zengin personel kapasitesi ve yüksek profilli geçmişi ile tıp sektöründeki araştırma gelişmelerini desteklemeyi amaçlamaktadır. BOSEV, yerel personel eğitimi konusunda büyük bilgi birikimine sahiptir ve bu deneyimle AB merkezli ortaklıkları zenginleştirmeyi hedeflemektedir.

I AND F EDUCATION AND DEVELOPMENT LIMITED (İrlanda), Dublin'de bulunan ve Dublin'den her yaşta insanın eğitim gelişimi için, özellikle dil edinimi, spor ve kişisel gelişim, gençlik ve girişimcilik alanlarında çalışan İrlanda merkezli bir organizasyon. Yaşam boyu öğrenmenin yanı sıra

yetişkin öğrenimine de vurgu yaparlar. Ayrıca sosyal içerme ve çeşitlilik alanlarında da çalışmaktadırlar.

CENTRUL PENTRU PROMOVAREA INVATARII PERMANENTE TIMISOARA ASOCIATIA (CPIP), girişimleri destekler ve iyi uygulamalar için iş birliği yapmayı ve yenilik yapmayı amaçlayan programlar ve projeler yürütür. CPIP'in temel amacı, ilgili tüm paydaşlar aracılığıyla yaşam boyu öğrenmeyi teşvik etmektir. Bu, çeşitli Avrupa girişimlerinde yer alarak ve daha sonra geliştirilen ürünleri ve sonuçları bölgesel faaliyetlerde ana akımlaştırarak yapılır.

Sinergia Società Cooperativa Sociale (İtalya), 2009 yılında Bitonto'da (İtalya'nın güneyindeki Puglia'da) kurulan kâr amacı gütmeyen bir kuruluştur. Amaçları, yenilikçi çalışma yöntemlerinin katılımına ve savunmasız kişilerin veya sosyal risk altındaki kişilerin aktivasyonuna odaklanarak sosyal içerme, sosyal inovasyon, istihdam edilebilirlik fırsatları ve yerel kalkınmayı teşvik etmektir. Ayrıca, fikirlerini, bilgilerini ve uzmanlıklarını paylaşmaya açıktırlar.

Tuzla Halk Eğitim Merkezi (Türkiye), 1992 yılında yerel ve AB projelerinde en deneyimli 250 öğretmen ile kurulmuş bir halk yetişkin eğitimi sağlayıcısıdır. Organizasyonun uzmanlığı esas olarak her yaşta ve eğitim seviyesindeki bireyler için mesleki, sosyal ve kültürel ve okuma yazma kursları üzerinedir.

Casa Eslava (İspanya), dezavantajları olan grupların (etnik, göçmen azınlıklar, mülteciler ve sosyal dışlanma riski taşıyan insanlar) oryantasyon, mesleki ve sosyal katılım ihtiyaçlarına cevap vermeyi amaçlayan kâr amacı gütmeyen bir kuruluştur. Bu genel hedefe ulaşmak için kullanılan araç esas olarak örgün eğitim ve iş yönelimi değildir.

restorative dialogue against
violent radicalization

RDAVR

MODÜL 1

AVRUPA'DA ŞİDDET İÇEREN RADİKALİZASYON VE AŞIRILIKÇILIK

GİRİŞ

yazar

şiddet içeren
radikalleşmeye
karşı onarıcı diyalog

Önsöz

Bu Modül, Avrupa'daki şiddet içeren radikalleşme ve aşırılık bağlamına genel bir bakış sunmaktadır. Ortak ülkelerde konuyla ilgili bazı ilham verici uygulamaların ana hatlarını çizerken, her iki tehdidin de ortaya çıkardığı temel zorlukları vurgulamaktadır.

Çok kültürlü bağlamlarda ayrımcılık ve önyargı konusu, Ceza Adalet Sistemi uzmanlarının bu önyargıları ve ön koşulları önleyebilmeleri ve üstesinden gelebilmeleri için tanımalarına yardımcı olabilecek birkaç anahtarla birlikte sunulmaktadır.

Son olarak modül, bu eğitimin neden radikalleşmeyi ve grup şiddetini önlemek için çalışan profesyoneller ve gönüllüler için alakalı ve yenilikçi olduğunu vurgulayarak aktif bir sosyal katılım ihtiyacını ele alıyor. Bu amaçla, paylaşılan insanlık kavramları toplum içinde farkındalığın gelişmesiyle ilişkilendirilecektir.

Modül

Modül özeti/ Ana içerik/ İlgililik

1. Avrupa'da şiddet içeren radikalleşme ve aşırıcılık

- 1.1. İçeriğe giriş
- 1.2. Tehditlerinin ortaya çıkardığı temel zorluklar
- 1.3. Ortak ülkelerde ilham veren uygulamalar

2. Çok kültürlü bağlamlarda ayrımcılık ve önyargı

- 2.1. Bilinçli ve bilinçsiz önyargılar. Nasıl tanınır, önlenir ve üstesinden gelinir?
- 2.2. Aktif katılım ve sosyal farkındalık

Zaman çizelgesi ve program

1. Avrupa'da şiddet içeren radikalleşme ve aşırıcılık

(teorik ders, 1 saat, 20 dakika)

2. Çok kültürlü bağlamlarda ayrımcılık ve önyargı

(teorik ve yarı pratik ders, 40 dakika)

Modülün öğrenme çıktıları

Bu Modülün tamamlanmasının ardından, kursiyerler şunları yapabilmelidir:

- 1. Öğrenme çıktısı I:** Avrupa'daki şiddet içeren radikalleşme ve aşırılık bağlamına genel bir bakış sağlama
- 2. Öğrenme çıktısı II:** Şiddet İçeren Radikalleşme ve Şiddet İçeren Aşırıcılığın temel kavramları ve ön koşulları arasındaki farkları dile getirme
- 3. Öğrenme çıktısı III:** Şiddet İçeren Radikalleşme ve Şiddet İçeren Aşırıcılığın risklerini, zorluklarını ve engellerini anlama
- 4. Öğrenme çıktısı IV:** Çok sektörlü, disiplinler arası yaklaşımlarda aktif katılım ihtiyacını ana hatlarıyla belirtme
- 5. Öğrenme çıktısı V:** Paylaşılan insanlık kavramlarıyla ilgilenme

restorative dialogue against
violent radicalization

RDAVR

Modülün Amaçları

Hedef I: Avrupa'daki şiddet içeren radikalleşme ve aşırılık bağlamını sunmak

Hedef II: Şiddet İçeren Radikalleşme ve Şiddet İçeren Aşırıcılık tehditlerinin ortaya çıkardığı temel zorlukları vurgulamak

Hedef III: İlham veren uygulamaları ana hatlarıyla belirtmek

Hedef IV: Çok kültürlü bağlamlarda ayrımcılık ve önyargı konusunu tanıtmak

Hedef V: Bu eğitimin radikalleşmeyi ve grup şiddetini önlemek için çalışan profesyoneller ve gönüllüler için neden alakalı ve yenilikçi olduğunu vurgulamak

Bilgi birkimi

1. Avrupa'da şiddet içeren radikalleşme ve aşırıcılık

Şiddet içeren radikalleşme ve şiddet içeren aşırıcılıkla ilgili olarak bugün Avrupa'da var olan bağlamı ele almaya başlamadan önce, iki anahtar kavram üzerinde odaklanmaya ve her ikisini de daha geniş ve daha zenginleştirici bir bakış açısına sahip olmak için çeşitli tanımlarını sunmaya değer.

Avrupa komisyonuna göre(2017, p.12),

- **Radikalleşme** mevcut düzenle çelişen toplumda geniş kapsamlı değişiklikleri kabul etme, takip etme ve destekleme konusundaki artan isteklilik sürecidir.
- **Aşırılık** belirli bir toplumda paylaşılan değerlere ve ahlaki standartlara şiddetle karşı olan konumlara atıfta bulunur. "Aşırılıkçılar" terimi, bu değerlere ve standartlara (şiddet kullanımı dahil) şiddetle saygısızlık eden ve hatta bunlarla savaşıyor kişileri ifade eder.

Artık iki terimin özel olarak ne anlama geldiği bilindiğine göre, aynı belgenin aynı zamanda bir kişinin şiddet içeren aşırıcılığa yol açan radikalleşmeden (2017, s. 12) bahsettiğini de belirtmek gerekir. Şiddet içeren aşırıcılık ve terörizm de dahil olmak üzere, bir kişinin siyasi, ideolojik veya dini hedeflere ulaşmak için şiddet kullanımını kabul ettiği bir süreç olarak tanımlanır. Başka bir deyişle, bu modülün yaklaşımı olmasa bile (bu projenin hiçbirisi), her iki gerçeği birleştirme olasılığının olduğunu bilmek önemlidir.

Aslında, bu tanımlar dizisi Avrupa Suç Önleme Ağı (2010, s. 6) tarafından sunulan tanımdır, ancak bazı kavramsal değişikliklerle:

- **Radikalleşme** aşırılığa ve potansiyel olarak şiddet içeren aşırılığa yol açan sosyal, psikolojik ve ideolojik değişim süreci.
- **Aşırıcılık:** kutuplaşmış bir dünya görüşü, devlet kurumlarına ve demokratik karar alma süreçlerine güvensizlik ve şiddet kullanımının meşrulaştırılması ile karakterize edilen ideolojik bir konum. Radikalizm, dar anlamıyla, kapsamlı bir değişiklik arayan ancak şiddeti hoş görmeyen siyasi doktrinlere atıfta bulunduğundan, burada aşırıcılıkla eşanlamlı olarak kullanılmasından kaçınılır.
- **Şiddet içeren aşırılık:** aşırılıkçı düşüncelerden hareketle bir veya daha fazla şiddet eylemi gerçekleştiren bir bireyin durumu. Burada terörle eşdeğer olarak kullanılıyor.

1.1. Bağlama giriş

Türkiye'deki aşırı sağ kanattan veya İtalya'daki Mafya'dan gelen aşırılıkçılığın ve grup şiddetinin hızlı yükselişi, Avrupa bölgesinin istikrarına meydan okuyan mevcut aşırılıkçı tezahürlerin örnekleridir. Nitekim, geçen yıl Avrupa Komisyonu Terörle Mücadele Gündemi ve yeni bir AB Güvenlik Birliği Stratejisi sundu.

Bu benzeri görülmemiş zamanlarda birliğimizin karşı karşıya olduğu karmaşık ve gelişen güvenlik ortamının ana hatlarını çizdi. (Dış Politika Araçları Servisi, 2021).

Aşırılık birçok biçim alabildiğinden ve hem Avrupa'da bizim tarafımızdan hem de dünyanın her yerindeki insanlar tarafından karşı karşıya kaldığından, bu sorunun analiz edilmesi gereken bir sosyal etkisi vardır. Teknik olarak radikalleşen, aşırılıkçı ve şiddet yanlısı pozisyonları benimseyenler bireyler olsa da, sorun bireyi aşiyor.

Danimarkalı araştırmacı ve güvenlik politikası uzmanı Anja Dalgaard-Nielsen 2008'de şunu iddia etti:

Aşırıcılık ve radikalleşme alanında ampirik temelli bilgide hâlâ bir kıtlık var (s.2). Bu konuda düşünmeye başlamak için yukarıda tanıtilen konuyla ilgili bazı retorik sorular sordu:

- İnsanlar neden ve ne zaman şiddet içeren konuşmadan şiddet eylemine geçer?
- Aynı siyasi, ideolojik ve sosyoekonomik etkilere maruz kalan diğerlerini sınırı geçmekten alıkoyan nedir?
- İnsanlar ne zaman ve nasıl radikallikten kurtulabilir ve şiddet eylemlerinden geri çekilebilir?

Anja Dalgaard-Nielsen'in makalesinde açıkladığı gibi, Quintan Wiktorowicz ve Marc Sageman'ın yazdığı Sosyal Hareket Teorisi ve Ağ Teorisi'nin ikisi de radikalleşmeyle bağlantılıdır. Şiddet içeren radikalleşme, kimi tanıdığınızla ilgilidir - radikal fikirler sosyal ağlar tarafından iletilir ve şiddet içeren radikalleşme, bağlanma, akran baskısı ve beyin yıkamanın bireyin dünya görüşünü kademeli olarak değiştirdiği daha küçük gruplar içinde gerçekleşir" (2010, s.801). Sageman, "küçük iletişimsel toplulukların kimliği, algıları ve tercihleri şekillendiren ortak anlam dünyaları yaratma gücü" hakkında yazdı (2010, s.801). Bu anlamda, radikalleşme küçük ölçekte gerçekleşen bir şeydir.

Ek olarak, şiddet içeren aşırılığın türleri ve arkasındaki nedenler hedeflenmelidir. Avrupa Suç Önleme Ağı (2010, s. 12) AB Üye Ülkeleri tarafından sağlanan ve ardından Europol tarafından toplanan verilere dayanarak aşırılıktaki mevcut beş eğilimi özetledi. Bu eğilimler şunlardır:

- **Cihatçı aşırılık:** Şeriat hukukuna dayalı bir İslam dünya düzeni veya devleti kurmak için silahlı bir mücadelenin (cihat) meşrulaştırılması ile karakterize edilir. Cihatçı aşırılık yanlıları diğer devlet biçimlerini (demokrasinin de olduğu) ve inanmayanları (diğer mezhep veya eğilimlerden Müslümanlar dahil) reddederler. Genel halk üzerindeki etkisi nispeten yüksektir. Saldırıları çoğunlukla kentsel, yumuşak hedeflere (örneğin, kritik altyapı veya askeriye yerine), Batı yaşam tarzının sembollerine yöneliktir ve halkı korkutmayı ve çok sayıda medyanın ilgisini çekmeyi amaçlar.
- **Aşırı sağcılık:** Nasyonal sosyalizme duyulan sempati ve beyaz üstünlüğüne olan inançla karakterize edilen bir ideolojiye dayanır. Giderek, algılanan bir İslamlaşma korkusu ve Müslümanlara yönelik nefret, gündemlerinin temel bir parçasını oluşturur. Bu, ifadesini İslamofobide veya Nazi tasvirlerinin kullanımında bulur. Aşırı sağcılar genellikle devletin göç ve sığınma politikasını reddeder ve farklı etnik, ırksal veya dini geçmişe sahip grupları hedef alabilir. Ayrıca anarşist grupları da hedef aldılar.
- **Aşırı solculuk ve anarşist aşırılık:** Marksist, Leninist ve/veya anarşist unsurlardan oluşan bir ideolojiye dayanır. Devlete ve devlet kurumlarına karşı genel bir isteksizlik ve önemli bir seferberlik gücü gibi görünen sağcı siyasi partilere karşı güçlü bir düşmanlık

ile karakterizedir. Söylemleri aynı zamanda ceza adalet sistemine güvensizlik ve göçmenlerle dayanışmayı da içermektedir. Anarşist gruplar , tutuklu üyeleriyle dayanışma amacıyla bir dizi saldırılar gerçekleştirmektedir. Aşırı solcular genellikle devlet mülkünü, memurları, polis memurlarını ve kritik altyapıyı hedefler.

• **Etno-milliyetçi aşırılık ve ayrılıkçı aşırılık:** Ayrılıkçı bir gündeme dayanır. Çoğunlukla polis ve hükümet altyapısını hedefler. Avrupa'daki hemen hemen tüm olayların izi Kuzey İrlanda'daki Muhalif Cumhuriyetçi gruplara, İspanya'daki Bask ayrılıkçılarına ve Kürt milliyetçisi PKK'ya (Kürt İşçi Partisi) kadar sürülebilir. 2011'de ateşkes imzalandığından beri ETA (Bask milliyetçisi bir örgüt) herhangi bir saldırı düzenlemedi, ancak bazı saldırılar muhalif gruplar tarafından yapıldı. PKK, lojistik ve asker toplama için Avrupa'yı bir üs olarak kullanmaktadır (Fransa, Avusturya, Romanya ve Belçika tarafından bildiriliyor). Aynı zamanda Avrupa'daki Türk konsolosluklarını, kurumlarını ve derneklerini de hedef alıyor. Bu, Fransa, Belçika ve Almanya tarafından bildirilen ayrılıkçı saldırıları açıklıyor.

• **Çevrimiçi aşırılık yanlısı etkinlik:** Karanlık ağda daha az, çoğunlukla yüzey ağlarında sıklıkla bulunmaktadır. 150'den fazla sosyal medya platformu, dosya paylaşım siteleri ve bot hizmetlerine ek olarak, teröristler ve aşırılık yanlıları tarafından aşırılık yanlısı propaganda amacıyla (her türlü terörizm) kötüye kullanılmaktadır. Ancak, giderek daha fazla aşırılık yanlıları ve teröristler daha küçük platformları veya özel ve/veya şifreli çevrimiçi iletişim araçlarını tercih etmektedir.

Avrupa Suç Önleme Ağı'nın açıkladığı gibi, radikalleşmenin nedenleri konusunda hâlâ kesin bir anlaşma yoktur, [...], bunun dışında hiçbir etken radikalleşme için yeterli veya gerekli bir koşul değildir. (2010, s. 32). Bununla birlikte, Avrupa ağı SALTO-geçlik, "Gençler ve aşırılık: gençlik çalışanları için bir kaynak" (2016, s.9) raporunda, daha önce yazarlar Ferguson, Burgess ve Hollywood tarafından dünya çapında şiddet içeren gruplaşmalar hakkında tanımlanan bir dizi neden ve faktör listelenmiştir:

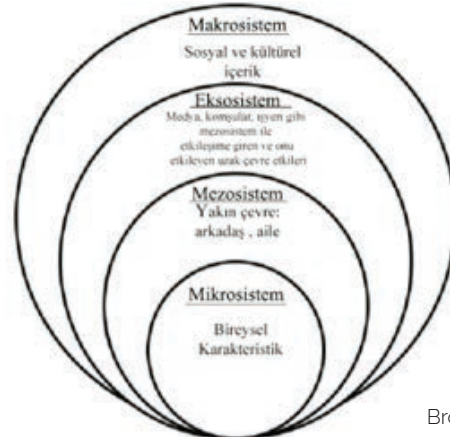
- Nüfusun bir alt grubu tarafından bir şikayetin veya algılanan adaletsizliğin varlığı.
- Yaş ve cinsiyet (terör eylemleri genellikle 15 ila 25 yaş arasındaki genç erkekler tarafından gerçekleştirilmektedir).
- Geçmişte aile katılımı veya harekete destek.
- İsyancı grup için topluluk desteği veya gruba üyelikle bağlantılı yüksek statü.
- Harekete zorlama veya zorunlu askerlik.

Artan isyan eylemleri sürecinin bir sonucu olarak nihai üyelik.

- Birey olarak intikam alma ve yanlışları düzeltme ihtiyacı hissederek.
- Silahlı bir gruba üye olabilmek için, kişinin katılma olanağına sahip olduğu ve üyeliğini isteyen bir örgütün olması gerekir.

1.2. Tehditerin ortaya çıkardığı temel zorluklar

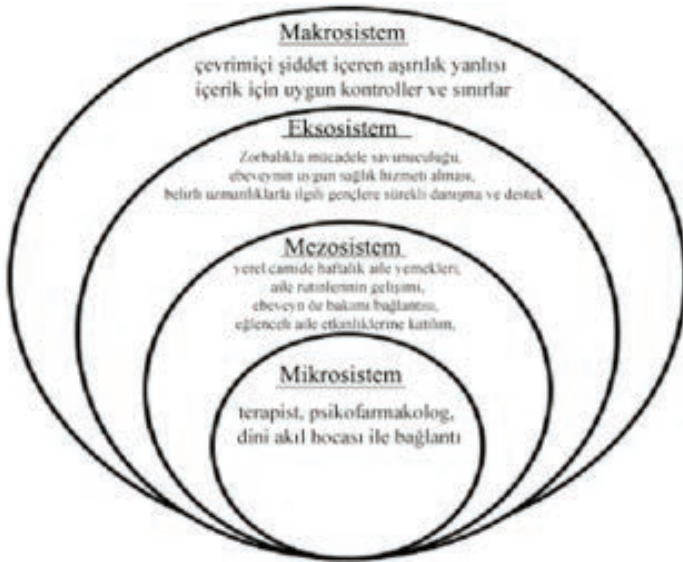
Şiddet İçeren Radikalleşme(ŞR) ve Şiddet İçeren Aşırılıkçılığın grafikte görüldüğü gibi "ŞR'nin tek bir deneyim veya sorunun sonucu değil, sosyal ekolojinin farklı seviyelerindeki çoklu etki ve deneyimlerden kaynaklanabilecek karmaşık bir süreç olduğu gerçeğinden başlayarak birçok zorluk seviyesi vardır (Ellis et al, 2020, p. 2).

Bronfenbrenner's (1977)
socio-ecological model.

Bu sosyal ekoloji çevreleri içinde, Saida Abdi, Alisa Miller, Heidi Ellis ve Ronald Schouten, "The Challenge and Promise of a Multidiscipliner Team Response to the Problem to the Problem of Violent Radikalization" (2020) adlı kitabında bir dizi zorluk yazdılar ve aşağıdaki sonucu elde ettiler.

Sageman'ın "küçük iletişimsel topluluklar" hakkında savunduğu düşüncenin aksine, bu yazarlar mikro veya bireysel ölçekte başlayan, ancak daha yüksek seviyelere tırmanabilen, hatta makro ölçekte geliştirilen politikalarından etkilenebilen çok seviyeli bir gerçeklik sunarlar.

Başka bir olası yaklaşım, Alice Martini ve Laura Fernández (2021) tarafından önerilen yaklaşımdır. CIDOB Review of International Affairs'de bu yıl yayınlanan "Terörizmden aşırılığa" başlıklı makalelerinde, son yirmi yılda Avrupa'nın üç büyük güvenlik sorunuyla karşı karşıya olduğu açıklanıyor:

1. Artan yerel terörizm
2. Yabancı savaşçılar olgusu ve
3. Şiddet içeren aşırı sağın yükselişi

Daha önce de gördüğümüz gibi, bu unsurlardan bazıları, burada analiz ettiğimiz aşırılık ve radikalleşme sorununun kaçınılmaz biçimde dışavurumlarıdır.

Öte yandan, Dalgaard-Nielsen şunu savunuyor:

«Şiddet içeren radikalleşme, Avrupa'da giderek Batılılaşan ve kendileri için bir kimlik oluşturmaya çalışan genç Müslüman kuşağının karşılaştığı belirli zorluklardan kaynaklanmaktadır. Batı demokrasilerinde modernitenin ve yaşamın genel koşulları – bireyselleşme ve değer göreceliliği – bir dizi birey için kimlik, anlam ve topluluk arayışını tetiklemektedir" (2010, s. 800).

1.3. Avrupa ülkelerinde ilham verici uygulamalar

Konsorsiyum, Avrupa'da neler yapıldığına ve neyin daha iyi yapılabileceğine veya henüz düşünülmeyeceğine dair çok doğru bir resim veren kendi ülkelerinden en iyi uygulamaları topladı.

TRIVALENT (Radikalleşme Karşı Anlatı Yoluyla Terörizmin Önlenmesi)-İtalya

TRIVALENT (Radikalleşmeye Karşı Anlatı Yoluyla Terörizmin Önlenmesi) projesi, uygun karşı önlemlerin geliştirilmesi amacıyla, temel haklara saygı gösterme, entegrasyonu teşvik etme, kültürel diyalog ve ayrımcılıkla mücadele konusundaki sağlam bir bağlılığa dayanan kapsamlı

bir yaklaşıma yol açan çok disiplinli bir analiz yoluyla, Avrupa'daki şiddet içeren radikalleşme olgusunun temel nedenlerinin daha iyi anlaşılmasını amaçlamaktadır. Erken teşhis metodolojilerinden karşı anlatı tekniklerine kadar uzanan, yerel, ulusal ve Avrupa düzeyinde akademisyenler, uzmanlar ve sivil toplum aktörleri ile birlikte LEA'ları içeren, aynı zamanda <https://trivalent-project.eu/> topluluklarıyla işbirliği içindedir.

Stratejik Plan (PEN-LCRV)-İspanya

"İçişleri Bakanlığı, tüm Devlet eylemlerini koordine etmekten sorumlu dairedir, Terörizm ve Organize Suçlarla Mücadele İstihbarat Merkezi'ni (CITCO), Stratejiyi uygulamak ve geliştirmek ve on iki bakanlıktan, Ulusal İstihbarat Merkezi'nden (CNI) ve Yönetime bağlı diğer kurumlardan temsilcilerin hazırlanması için belirli bir çalışma grubunu koordine etmek üzere görevlendirmiştir. Ayrıca, vatandaşların temel haklarına saygıyı sağlamak için İçişleri Bakanlığı'nın diğer bölümlerine, sosyal yardım kuruluşlarına veya gözlemcilerine danışmak ve ayrıca özel kurumlardan ve farklı üniversite merkezlerinin uzmanlık alanlarından tavsiye almıştır. Planın amacı, "salgınların ve şiddet içeren radikalizm salgınlarının erken tespiti ve nötralizasyonu için etkili bir araç oluşturmak, risk veya kırılganlık altındaki topluluklar, gruplar veya bireyler üzerinde hareket etmektir".

R2PRIS-Romanya

BSAFE LAB tarafından koordine edilen , radikalleşme potansiyelini ve şiddet içeren aşırılıkçılığı cezaevi saha personelinin yetkinliğini artırarak azaltmayı amaçlayan 3 yıllık bir projedir. Aşağıdakileri anlayarak terörizmin geniş resmi, zihniyeti hakkında farkındalık yaratmayı amaçlamaktadır:

- Cezaevleri neden radikalleşme için bir üreme alanıdır?
- Din değiştirme, radikalleşme ve aşırı görüşlere geçiş arasındaki fark
- Radikalleşmenin yolları ve seviyeleri, ağlardaki rolü
- Hapishane ortamlarında uygulanan işe alma taktikleri
- Radikalleşme riski altındaki hassas kişilerin nasıl belirleneceğine dair göstergeler

' Ortak Geleceğimiz' (Hükümet 2020+ için Taslak Program)-İrlanda

IPRT, koalisyon partileri Fianna Fáil, Fine Gael ve Yeşiller Partisi arasında üzerinde anlaşmaya varılan Hükümet Programı Taslağı'ndaki önerilerin birçoğunu güçlü bir şekilde memnuniyetle karşılamaktadır. Taslak resmi olarak yayınlanmış olsa da, belgenin imzalanmadan önce parti üyeleri tarafından onaylanması gerekeceği unutulmamalıdır.

Parti üyelikleri tarafından kabul edilirse ve sonraki hükümet tarafından uygulanırsa, Ortak Geleceğimiz'deki hapishaneler ve ceza reformu ile ilgili taahhütler, herkes için daha güvenli ve daha eşit topluluklar oluşturmaya yardımcı olacaktır. Birlikte ele alındığında, adalet önerileri suçu önlemek ve azaltmak, mağdurları desteklemek, rehabilitasyonu iyileştirmek ve eşitsizlikleri azaltmak için neyin işe yaradığına dair kanıtların öncülük ettiği birleşik bir yaklaşım için güçlü bir temel sunar.

2020 Genel Seçimleri öncesinde IPRT, Hükümet 2020+ Programı için 5 temel tavsiye üzerinde güçlü bir kampanya yürüttü. Tüm bu önceliklerin, bir şekilde, Hükümet Programı taslağı haline getirilmiş olması yüreklendiricidir. Bu, kısmen diğer sivil toplum grupları, akademisyenler ve IPRT destekçileri ile başarılı işbirliğine dayalı çalışma ve bilgi paylaşımından kaynaklanmaktadır.

IPRT'nin 2020 Genel Seçim tavsiyelerine ilişkin taahhütler:

- İşkenceye Karşı Sözleşme'nin Seçmeli Protokolünü Hükümetin kurulmasından sonraki 18 ay içinde onaylayın ve uygulayın.
- Hapsedilenlerin ruh sağlığı ve bağımlılık sorunlarını ve tahliyede birinci basamak desteğini dikkate almak için üst düzey departmanlar ve kurumlar arası görev gücü oluşturun.
- Harcanmış kabul edilen mahkumiyet aralığını genişletmek için Ceza Adaleti

(Harcanmış Hükümler ve Bazı Açıklamalar) Yasası 2016'yı gözden geçirin.

- Ceza politikası konusunda tavsiyede bulunmak üzere bir Ceza Politikası Danışma Konseyi oluşturun.
- Onarıcı adaleti güvenli ve etkili bir şekilde sunma kapasitesini geliştirmek için tüm ceza adaleti kurumlarıyla birlikte çalışın.
- IPRT'nin Hükümet 2020+ Programına dahil edilmek üzere kampanya yürüttüğü kilit önceliklerin yanı sıra, IPRT'nin ceza politikasında ilerici reforma yönelik çalışmalarının uzun süredir devam eden diğer alanları, aşağıdakiler dahil olmak üzere taslak programda yansıtılmaktadır:
- Garda Gençlik Eğlence Programı'nın uygulanması için yaş sınırının 24 yaşına çıkarılmasını inceleyin.
- İzlanda modeli için öğrenimlerden yararlanarak ve önleme, erken müdahale ve kurumlar arası işbirliğini vurgulayarak yeni bir Gençlik Adalet Stratejisi uygulayın.
- Cezaevi ziyaret komitelerinin mevcut işlevlerini, yetkilerini, atama prosedürlerini ve raporlama süreçlerini gözden geçirin.
- Mağdur irtibat görevlilerinin tam olarak sağlanması da dahil olmak üzere AB Suç Mağdurları Direktifi'ni tam olarak uygulayın.
- Savunmasız evsiz insanlar veya hastane, devlet bakımı, koruyucu bakım, hapisane veya diğer devlet ortamlarından ayrılan evsizlik riski taşıyanlar için bakım sonrası ve geçiş planlarının ve protokollerinin geliştirilmesini sağlayın.
- İstihdam Eşitliği ve Eşit Statü Yasalarına sosyo-ekonomik dezavantajlı statüye dayalı yeni bir ayrımcılık zemininin getirilmesini inceleyin.

Bu taslak taahhütler, araştırmalarla desteklenen, kanıta dayalı mevzuat ve politikalara öncelik veren bir hükümet kurma niyetini göstermektedir. Bu taahhütlerin tarafların üyelikleri tarafından onaylanması durumunda, IPRT bu alanlardaki eylemleri ilerletmek için bir sonraki hükümet ve tüm paydaşlarla yapıcı bir şekilde çalışacaktır. Gerektiğinde, IPRT, taahhütlerini yerine getirirken devletten hesap sormada güçlü ve bağımsız bir ses olmaya devam edecektir.

iNEAOA-Birleşik Krallık'ta Gençliğin Güçlendirilmesi ve İnovasyon Projesi (YEIP)

YEIP, İngiltere, İtalya, Yunanistan, Kıbrıs, Portekiz, İsveç ve Romanya'daki gençler arasında maOAınalleşme ve şiddet içeren radikalleşmenin üstesinden gelmek ve önlemek için olumlu bir politika yürütme çerçevesini inceleyen üç yıllık bir Erasmus + araştırma projesi yürütmüştür (Gavrielides, 2020). Herkes için Onarıcı Adalet, YEIP, Positive Futures, RDaVR, RADEX ve FRED (OA4All, 2021) gibi iNEAOA modeline dayanan çeşitli programlara sahiptir.

İngiltere genelinde, London Tigers, toplum uyumuna odaklanarak sosyoekonomik açıdan dezavantajlı bireylerle birlikte çalışmaktadır. Radikalleşme ve aşırılıkçılığa karşı araştırmalarla desteklenen özel programlar da içeren birçok gündemle çalışır. İçişleri Bakanlığı tarafından finanse edilen 'Topluluk Direncini İnşa Etmek' projesi, bireyleri teolojik konuları anlamaları için bilgilendirir ve eğitir ve toplulukları içinde proaktif ve olumlu liderler olmalarını sağlar (Winter and Furst, 2017, s.17). Eylül 2016'da London Tigers, hedef topluluklarının ihtiyaçları hakkında araştırma yapmak için Essex Üniversitesi ile işbirliği yaptı (Winter and Furst, 2017, s.17).

2. Çok kültürlü bağlamlarda ayrımcılık ve önyargı

2.1. Bilinçli ve bilinçsiz önyargılar. Nasıl tanınır, önlenir ve üstesinden gelinir?

Carlos Carter'a (2020) göre, çok kültürlü popülasyonları etkileyen bazı önyargılar var. Şunları sıralıyor:

- İrk ve cinsiyet yanlılığı
- Yaş/kuşak önyargısı

- Cinsel yönelim yanlılığı
- Dini önyargı
- Engellilere karşı önyargı
- Suçlu önyargısı ve
- Dil ayrımcılığı

Bununla ilgili olarak, Avrupa Konseyi "propaganda"yı "siyasi bir davayı veya bakış açısını desteklemek için kullanılan, özellikle önyargılı veya yanıltıcı nitelikteki bilgiler" olarak tanımlamaktadır (2017, s. 12). Avrupa Komisyonu ayrıca şunları da ekliyor:

"Propaganda genellikle, standart inanç kalıpları kümesine bir fikir birliği oluşturmak amacıyla bir nüfusun belirli bir nedene, konuma veya siyasi gündeme karşı tutumunu etkilemek ve değiştirmek için psikolojik mekanizmalarla ilişkilidir." (2010, s.12)

Bu özellikle vurgulanmaktadır, çünkü önyargılar görünüşte birey içinde üretilse de, bazen dış faktörler tarafından da şekillendirilir.

2.2. Aktif katılım ve sosyal farkındalık

Şiddet içeren Radikalleşme ve Şiddet içeren Aşırılıkçılık, tüm toplumsal tabakalara ve tüm Avrupa ülkelerine nüfuz eden sorunlar olduğundan, bu şiddet içeren tezahürlerin istenmeyen etkilerini gidermeye, düzeltmeye veya hafifletmeye yönelik politikaların uygulanması için yetkilileri dahil etmek ve kamuoyu baskısı uygulamak gerekir. Ancak bunun gerçekleşmesi için, öncelikle ceza adaleti profesyonellerini ve gönüllülerini, hedef gruplarıyla daha iyi ve daha etkili bir şekilde çalışmalarını sağlayacak yeterlilikler geliştirmeleri için desteklemek hayati önem taşımaktadır.

Yukarıda tanıtılan konuyla ilgili gerekli sosyal katılımı ve farkındalığı ele almak için, Avrupa Komisyonu (2017, S.13) aşağıdaki alternatifleri önermektedir:

1. Aktif vatandaşlık, vatandaşların yaşamın ekonomik, sosyal, kültürel ve politik alanlarına aktif katılımını ifade eder. Gençlik alanında ise gönüllü faaliyetler yoluyla gerekli yeterliliklerin öğrenilmesine vurgu yapar. Amaç sadece bilgiyi geliştirmek değil, aynı zamanda aktif bir vatandaş olmak için motivasyon, beceri ve pratik deneyim geliştirmektir.

Gençler açısından meşgul edici etkinlikler olarak da düşünebiliriz. Kerry Baker'a göre "katılımı teşvik etmek, gençlerin yaşamda ilerlemeye olan ilgisini artırmak ve istekli ve anlamlı katılım noktasına ulaşmalarına yardımcı olmak için mesleki becerileri ve uzmanlığı kullanmakla ilgilidir" (2017, s.1).

Bununla ilgili olarak, İngiltere Ulusal Kariyer Servisi, gençleri rahatsız eden takım görevlilerinin kendilerini geliştirmeleri için bir dizi sosyal beceri listeledi:

- Sabır ve stresli durumlarda sakin kalma yeteneği
- Titiz olmak ve detaylara dikkat etmek
- Psikoloji bilgisi
- Esnek ve değişime açık olmak
- Kendi başınıza çalışabilme becerisi
- Aktif dinleme ve yargılayıcı olmayan bir yaklaşımı içeren danışmanlık becerileri
- İnsanların tepkilerini anlama becerisi
- Eleştiriyi kabul etme ve baskı altında iyi çalışabilme becerisi
- Bilgisayar ve ana yazılım paketlerini yetkin bir şekilde kullanabilmek

restorative dialogue against
violent radicalization

RDAVR

2. Gençlik çalışmaları, gençler tarafından, gençlerle birlikte ve gençler için sosyal, kültürel, eğitimsel veya politik nitelikteki faaliyetlerin büyük bir kısmını kapsayan geniş bir terimdir. Giderek artan bir şekilde, bu tür faaliyetler gençler için spor ve hizmetleri de içermektedir. Gençlik çalışmaları, "okul dışı" eğitim alanının yanı sıra profesyonel veya gönüllü gençlik çalışanları ve gençlik liderleri tarafından yönetilen belirli boş zaman etkinliklerini de içerir. Gençlik çalışmaları farklı şekillerde örgütlenmektedir (gençlik liderliğindeki örgütler, gençlik örgütleri, gayri resmi gruplar veya gençlik hizmetleri ve kamu otoriteleri aracılığıyla). Farklı formlarda ve ortamlarda (örneğin açık erişimli, grup tabanlı, program tabanlı, sosyal yardım ve bağımsız) bulunsa da yerel, bölgesel, ulusal ve Avrupa düzeyinde şekil verilir.

Öte yandan, profesyonellerin ve gönüllülerin uzmanlık alanlarındaki becerilerini geliştirmeleri ve gençlerle yaptıkları günlük çalışmalarda becerilerini geliştirmeleri için, radikalleşmeye karşı zorlayıcı olmayan yaklaşımların onarıcı adalet değerlerini ana hatlarıyla belirtmek önemlidir. Bunlardan bazıları güç paylaşımı, eşitlik, haysiyet, saygı veya karar alma sürecine katılımdır. Her biri, Avrupa Birliği'nin bağlı olduğu dört genel ilkedен biri olan insan haklarıyla ilişkilendirilebilir: « Hukukun üstünlüğü ve insan haklarını her zaman en yüksek önceliğe yerleştirip, üstlenilen her eylemde 'maksimum iyilik yapmak' » (Dış Politika Araçları Servisi, 2021).

restorative dialogue against
violent radicalization

RDAVR

Değerlendirme

1. Avrupa'da şiddet içeren radikalleşme ve aşırıcılık

1. Radikalleşme ve aşırılıkçılık kavramları arasındaki ilişki nedir?
 - a. İkisi arasında bir ilişki yoktur.
 - b. Aynı anlama gelmektedirler.
 - c. Farklı tanımları vardır ama birlikte terörizme yol açabilirler.**
2. ŞR ve ŞA kavramları hakkında
 - a. Radikalleşme, birey diğer kültürlerle ve farklı ülkelerden insanlarla temasa geçtiğinde büyük ölçekte gerçekleşir.
 - b. Şiddet içeren aşırılıkçılığın tek bir olası belirtisi vardır: terörizm.
 - c. Bir kişinin ailesi ve çevresi radikalleşmenin olası bir nedeni değildir.
 - d. Biri dijital nitelikte olmak üzere tanımlanmış 5 şiddet türü vardır.**
3. Avrupa'da radikalleşme üzerine..
 - a. ŞR'nin Avrupa'daki zorluklarından biri, Batı toplumlarıyla ilişkili bireyciliktir.**
 - b. Ampirik temelli birçok bilgi var.
 - c. Terörizm, konuyla ilgili politikaların geliştirilmesinde rol oynamamıştır.
4. ŞR ve ŞA'dan hangi öğeler etkilenir?
 - a. Yerelden makro seviyeye kadar tüm sosyal katmanlar ve ortamlar.**
 - b. Demokratik değerler ve yapılar**
 - c. Bu sorunlar yalnızca belirli bölgeleri etkiler ve asla kültürel veya toplumsal olmaz.

Referanslar

- Bourekba, M. (2021). Detectar para prevenir: las estrategias de lucha contra el extremismo violento en España. Revista CIDOB d'Afers Internacionals.
- Carter, C (2020). Understanding Bias When Working with Multi-Cultural Populations. The National Career Development Association (NCDA). Retrieved from https://www.ncda.org/aws/NCDA/pt/sd/news_article/278313/_PARENT/CC_layout_details/false
- Dalgaard-Nielsen, A. (2008). Studying violent radicalization in Europe I: The potential contribution of social movement theory (No. 2008: 2). DIIS Working Paper.
- Dalgaard-Nielsen, A. (2010). Violent radicalization in Europe: What we know and what we do not know. Studies in conflict & terrorism, 33(9), 797-814.
- Ellis, B. H., Miller, A. B., Schouten, R., Agalab, N. Y., & Abdi, S. M. (2020). The Challenge and Promise of a Multidisciplinary Team Response to the Problem of Violent Radicalization. Terrorism and Political Violence, 1-18.
- European Commission (2017). The contribution of youth work to preventing marginalisation and violent radicalisation.
- Martini, A., & de Mosteyrín, L. F. (2021). Del terrorismo al extremismo: las políticas de prevención del extremismo violento en Europa. Revista CIDOB d'Afers Internacionals.
- SALTO Cultural Diversity Resource Centre (2016), Young people and extremism: a resource pack for youth workers. British Council.
- Sarma, K. (2018). Multi-agency working and preventing violent extremism I. RAN Issue Paper (April 2018). European Crime Prevention Network. (2010). RADICALISATION AND VIOLENT EXTREMISM. EUCPN.
- Service for Foreign Policy Instruments. (2021). Preventing and Countering Violent Extremism: Stories from around the globe. European Commission.

Ek Kaynaklar

- Kudlacek, D., Phelps, M., Castro Toledo, F. J., Ehimen, E., Purcell, S., Gorgen, T., ... & Llinares, F. M. (2018). Towards a holistic understanding of the prevention of violent radicalisation in Europe. Eur. L. Enforcement Res. Bull., 17, 9.
- Stephens, W., Sieckelink, S., & Boutellier, H. (2021). Preventing violent extremism: A review of the literature. Studies in Conflict & Terrorism, 44(4), 346-361.
- Meringolo, P. (2020). Theoretical background of violent radicalisation. Research and interventions from different perspectives. In Preventing Violent Radicalisation in Europe (pp. 3-20). Springer, Cham.
- Gavrielides, T., & Santiago, M. I. (2018). Human Rights and Prevention of Violent Extremism. Background paper. 18th Informal ASEM Seminar on Human Rights. Retrieved from <https://asef.org/wp-content/uploads/2020/10/Background-Paper-18th-Informal-ASEM-Seminar-on-Human-Rights.pdf>
- Aiello, E., Puigvert, L., & Schubert, T. (2018). Preventing violent radicalization of youth through dialogic evidence-based policies. International sociology, 33(4), 435-453.
- Musolino, S. (2021). EU policies for preventing violent extremism: a new paradigm for action?. Revista CIDOB d'afers internacionals. Retrieved from https://www.cidob.org/en/articulos/revista_cidob_d_afers_internacionals/128/eu_policies_for_preventing_violent_extremism_a_new_paradigm_for_action
- CIDOB (2017). Violent extremism in europe. Colección Monografías. Retrieved from https://www.cidob.org/en/content/download/67470/2055030/version/4/file/19-28_RIK%20COOLSAET.pdf
- Maniscalco, M. L., & Rosato, V. (Eds.). (2019). Preventing Radicalisation and Terrorism in Europe: A Comparative Analysis of Policies. Cambridge Scholars Publishing.

restorative dialogue against
violent radicalization

RDAVR

MODÜL 2

ŞİDDET İÇEREN RADİKALLEŞME, ONARICI ADALET TEORİSİ, VE İYİ YAŞAM MODELİ:

Onarıcı Adalet Teorisi ve İyi Yaşam Modeli,
şiddet içeren radikalleşmeye karşı
onarıcı diyaloga nasıl yardımcı olur?

Autori

şiddet içeren radikalleşmeye
karşı onarıcı diyalog

Bu proje, Erasmus+ Programı kapsamında Avrupa Komisyonu'nun desteğiyle finanse edilmiştir. Bu Yayın [İletişim] yalnızca yazarın görüşlerini yansıtır ve burada yer alan bilgilerin herhangi bir şekilde kullanılmasından Komisyon sorumlu tutulamaz. 2020-1-UK01-KA204-079115

Önsöz

Herkes için Onarıcı Adalet (OA4A), onarıcı adalet değerleri ve uygulamaları yoluyla gücün yeniden dağıtılması , gücün kötüye kullanımını ele alma ve yoksulluğu azaltma misyonuna sahip uluslararası bir enstitüdür. Toplum uyumunu ve insan haklarını gücün daha adil dağılmasını sağlayarak geliştiriyoruz. Bu amaçla , sivil toplum sektörünün misyonunu gerçekleştirmesini destekleyerek , toplumun en marjinal gruplarına sosyal adalet ve yoksullukla mücadele projeleri, eğitim programları ve yüksek kaliteli gönüllülük fırsatları sunuyoruz. Bunu, güç paylaşımı, adalet, eşitlik, saygı ve haysiyet değerleri, bu modülün gelişimini ve tamamlanmasını sağlayan değerleri kullanarak yapıyoruz.

Modül:

Modül özeti/
Ana içerikler/
İlgililik

Bu modül, şiddet " içeren radikalleşmeden etkilenen topluluklar için yerelleştirilebileceğini araştırıyor.

1. Şiddet içeren radikalleşmenin tarihi, onarıcı adalet teorisi ve şiddet içeren radikalleşmeye karşı onarıcı diyalog (teorik ders, 75 dakika)
2. Şiddet içeren radikalleşmeye karşı iyi yaşam modeli ve onarıcı diyalog: teorik (teorik ders, 75 dakika)

Zaman çizelgesi
ve program

1. ONARICI ADALET TEORİSİNİN TARİHİ VE ŞİDDET İÇEREN RADİKALLEŞMEYE KARŞI ONARICI DİYALOG
 - 1.1 Şiddet İçeren Radikalleşmenin Tarihi
 - 1.2 Onarıcı Adaletin Tarihi
 - 1.3 Onarıcı Adalet Uygulamalarını Etkileyen Onarıcı Adalet Teorisinin İlkeleri
 - 1.4 Onarıcı Adalet Teorisi ve Şiddet içeren radikalleşmeye karşı onarıcı diyalog
2. İYİ YAŞAMLAR MODELİ VE ŞİDDET İÇEREN RADİKALLEŞMEYE KARŞI ONARICI DİYALOG
 - 2.1 İyi Yaşamlar Modeline Genel Bakış
 - 2.2 İyi Yaşamlar Modeli ve Yeniden Suçluluk
 - 2.3 Şiddet İçeren Radikalleşmeye Karşı İyi Yaşam Modeli ve Onarıcı Diyalog

Modülün öğrenme çıktıları

Bu Modülün tamamlanmasının ardından, kursiyerler şunları yapabilmelidir:

- 1. Öğrenme kazanımı I:** Şiddet içeren radikalleşmenin ve onarıcı adaletin kısa bir tarihini anlamak
- 2. Öğrenme kazanımı II:** Onarıcı Adalet Uygulamalarını etkileyen Onarıcı Adalet teorisinin ana ilkelerini tanımlamak
- 3. Öğrenme kazanımı III:** Onarıcı Adalet Teorisinin Şiddet İçeren Radikalleşmeye Karşı Onarıcı Diyalogu Nasıl Bilgilendirdiğini anlamak
- 4. Öğrenme kazanımı VI:** İyi Yaşamlar Modeli'nin temel varsayımlarını tanımlamak
- 5. Öğrenme kazanımı V:** İyi Yaşamlar Modelinin Şiddet İçeren Radikalleşmeye Karşı Onarıcı Diyalogu Nasıl Bilgilendirdiğini Yeniden Açıklamak

Modülün kazanımları

- Hedef I:** Onarıcı adalet ve teori gelişiminin kısa bir tarihini sunmak
- Hedef II:** Onarıcı adalet teorisinin ve İyi Yaşamlar Modeli'nin temel ilkelerini vurgulamak
- Hedef III:** Onarıcı adalet teorisinin ve İyi Yaşamlar Modeli'nin , şiddet içeren radikalleşmeye karşı onarıcı diyalogun profesyonel pratiğinin nasıl uygulanabileceğini sunmak.

Bilgi Birikimi

1. ŞİDDET İÇEREN RADİKALLEŞMENİN TARİHİ, ONARICI ADALET TEORİSİ VE ŞİDDET İÇEREN RADİKALLEŞMEYE KARŞI ONARICI DİYALOG: teorik dersler, 75 dakika

1.1

Şiddet içeren radikalleşmenin tarihi

Şiddet içeren radikalleşme nedir? Şiddet içeren radikalleşme (ŞR) tartışmalı bir terimdir ve yerel yasalar ve politikalar şiddet içeren radikalleşmenin yerel tanımlarını yapmalıdır. ŞR'nin yerel tanımları, şiddet içeren radikalleşmeyi ve şiddet içeren aşırılıkçılığı önlemek ve bunlara müdahale etmek için bölgesel politikalar ve programlar geliştirmeye yardımcı olabilir. (Birleşmiş Milletler Genel Kurulu, 2015).

Bu ders modülünde, şiddet içeren radikalleşmeyi adım adım açıklayacağız. İnsanlarda psikolojik olarak şiddet içeren aşırılıkçılık ve terörizm eylemlerine yol açabilecek aşırı politik, dini, ırksal ve etnik inançlara dayanan süreçten bahsedeceğiz. (Hudson et al, 2009) . Şiddet içeren radikalleşme, psikolojik, sosyal ve ekolojik değişkenlerle ilişki kurduktan sonra kademeli veya hızlı bir süreç olabilir (Hudson ve ark., 2009; Sheppard-Luangkhot ve ark., 2021) Şiddet içeren ve aşırılık yanlısı inançları ve eylemleri teşvik eden aile, akran ve topluluk ilişkilerinde olduğu gibi (Sheppard-Luangkhot et al, 2021). İnsanlar, bu inançlar hakkında çevrimiçi veya yüz yüze bir işe alım uzmanı ve / veya aşırı inançları ifade etme yöntemi olarak şiddete inanan bir grupta tartışırken ŞR sürecini tırmandırabilir. Bir topluluktaki ifade özgürlüğü yasalarına bağlı olarak siyasi, dini, ırksal veya etnik olarak aşırı inançlara inanmak veya bunları ifade etmek mutlaka yasadışı değildir. Kişi inançlarını kutuplaştırdığında ve onları şiddet yoluyla başkalarına zarar verecek şekilde ifade ettiğinde, şiddet içeren radikalleşme sürecine girmiş olur.

Sosyal kimlik teorisi, şiddet içeren radikalleşmeyi, insanların şiddet yanlısı aşırılıkçıları iç grup, hedeflerini veya kurbanlarını dış grup olarak konumlandırılan bir ideolojiyi öğrendikleri bir süreç olarak çerçevelemektedir (Berger, 2018). Düşman dış grubu hakkındaki şiddet içeren inançları ve anlatıları ifade etmek için şiddet kullanımı, şiddet içeren aşırılıkçılık ve terörizm olarak kendini gösterebilir (Berger, 2018).

Şiddet içeren radikalleşme ve şiddet içeren aşırılıkçılık, ikinci yüzyıldaki Kartaca'ya karşı Roma savaşı gibi erken bir tarihte görülmüştür (Berger, 2018). Şiddet yanlısı aşırılıkçı lider, Kartacılara karşı yabancı düşmanı ve kadın düşmanı inançlara sahip olan ve bunları Roma kültürüne yönelik bir tehdit olarak gören Yaşlı Cato'ydu (Berger, 2018). Kartacıların teslimiyetine rağmen ve Cato'nun "Carthago delenda est.. Kartaca yok edilmeli" (s.6)düşüncesi ile Romalılar şiddetle radikalleşti ve Kartacılara karşı soykırım yaptı.

657 yılında , Hariciler olarak adlandırılan şiddet içeren aşırılık yanlısı bir Müslüman mezhebi, ana akım İslam'a isyan etti. Çok ateşli, radikalleşmiş inançlara sahiptiler ve diğer Müslümanları inançlarının saflığına göre düzenlediler. Müslümanlar, Haricilerin İslam tanımlarına uymadıkları takdirde öldürüldüler (Berger, 2018).

restorative dialogue against
violent radicalization

RDAVR

Orta Çağ'da Hristiyanlar, Papa III. Innocent'in Güney Fransa'daki Catharlar'a işkence etmek ve öldürmek için bazı Hristiyan erkekleri radikalkeştirdiği zaman olduğu gibi, şiddet içeren aşırılıkçılık uyguladılar. Catharlar, Hristiyan ortodoksluğundan ayrıldı ve Papa III. Innocent'in sapkınlık olarak gördüğü kutsal törenlerini ve yaşam biçimlerini geliştiriyorlardı (Berger, 2018). 1600 ve 1700'lü yıllarda Rus Kazakları ve serfleri Çarlık baskısına karşı şiddetle ayaklandılar ve soyluları ve yabancıları öldürdüler (Parry, 2006).

Terörizm, Maximilien Robespierre (1794) adlı bir Fransız avukatın, zalim bir Fransız hükümeti olarak algıladığı şeyi yıkmak için demokrasinin inşasına yardımcı olmak amacıyla terörün kullanılmasını savunduğu Fransız Devrimi'nden gelişen bir terimdir:

Barış zamanında halk hükümetinin baharı bir erdemse, halk hükümetinin devrimdeki kaynakları hem erdem hem de terördür: erdem, ki olmazsa terör ölümcüldür; terör, ki onsuz erdem güçsüzdür. Terör adaletten başka bir şey değildir, hızlıdır, şiddetlidir ve esnek değildir; bu nedenle, erdem bir yayılımıdır; ülkemizin en acil ihtiyaçlarına uygulanan demokrasi genel ilkesinin bir sonucu olduğu kadar özel bir ilke değildir. (Robespierre, 1794).

"Radikal" terimi genellikle şiddet içermeyen politik olarak aşırı grupları tanımlamak için kullanılır. Radikalleşmiş insanlar aşırılık yanlısı inançlarını haklı çıkarmak için şiddet kullandıklarında ve radikalleşmiş insanlar tarafından kitlesel şiddet korku ve yıkıma neden olmak için kullanıldığında, buna terörizm denir. Şiddet içeren radikalleşme, şiddet içeren aşırılıkçılığa ve terörizme yol açabilecek bir süreçtir ve terörizmin belirli yasal tanımları bölgeye göre değişir. İngiltere'de terörizm şu şekilde tanımlanır:

Birleşik Krallık içinde ve dışında, herhangi bir uluslararası hükümet kuruluşunu etkilemek veya halkı korkutmak için tasarlanmış eylem kullanımı veya tehdidi. Aynı zamanda siyasi, dini, ırksal veya ideolojik bir davayı ilerletmek amacıyla olmalıdır. (İngiltere Kraliyet Savcılık Servisi, 2021).

Devletler sıklıkla devleti terör örgütlerinden korumayı amaçlayan bir güvenlik yaklaşımı benimsemektedir (Tellidis ve Toros, 2015). Birleşmiş Milletler, devletlerin şiddet içeren aşırılıkçılık ve terörizmi önlemek ve bunlara müdahale etmek için koordineli bölgesel, ulusal ve uluslararası çabaları geliştirmeye yardımcı olacak tanımlar üzerinde fikir birliği sağlamaya çalışmalarını önermektedir (Birleşmiş Milletler, 2015).

Avrupa genelinde, hapisanelerde ve toplumda çalışan profesyoneller, şiddet içeren aşırılıkçılık veya terörizm haline gelmeden önce şiddet içeren radikalleşmeyi önleme ve müdahale etme fırsatlarına sahiptir. Güvenlik yaklaşımları, şiddet içeren aşırılıkçılık ve terörizmin önlenmesinde önemli bir role sahiptir, ancak insan haklarını ve sivil özgürlükleri de korumalıdır (Gavrielides, 2022). Onarıcı adalet yaklaşımları, şiddet içeren radikalleşme, şiddet içeren aşırılıkçılık ve terörizmden etkilenen topluluklara da yardımcı olabilir. Onarıcı adalet, toplulukları güvenliği ve diyalogu artırmak ve insan hakları ve sivil özgürlüklerin korunduğu ilişkiler kurmak için politikalar ve programlar oluşturma konusunda güçlendirebilir.

1.2 Onarıcı Adaletin Tarihi

Şiddet içeren radikalleşme ve şiddet içeren aşırılıkçılık, insanlığın erken tarihlerinden beri vardır (Berger, 2018). Onarıcı adalet de antik çağlardan beri var olmuştur. Bu modül, onarıcı

adaletin tarihi, bir hareket olarak yükselişi ve düşüşü ve şiddet içeren radikalleşmeden etkilenen toplulukları restore etmeye nasıl yardımcı olabileceği konusunda size yol gösterecektir.

Onarıcı adalet yeni bir fikir gibi gelebilir, ancak en eski uygarlıkların adalet sistemlerini bilgilendirdiğine dair tarihsel kanıtlar var! Bazılarına göre, "onarıcı adalet" terimi Albert Eglash tarafından 1958 tarihli bir makalede yaratılmıştır, ancak onarıcı adaletin tarihine bakarsak (Gavrielides, 2011), dört ayrı tarihsel aşamaya ayrılabilir: 1) Erken toplumlar 2) Orta Çağ, 3) 1500-1970 ve 4) 1970'lerden sonra.

Modern ceza adaleti ve ceza nispeten yeni kurumlardır. Diğer dönemlerde ve kültürlerde, bugün "suçluluk" olarak adlandırdığımız şeye verilen yanıt, modern Batı toplumlarımız tarafından benimsenen yasal pozitivist "suç" anlayışına girmedi. Bu ancak 18. yüzyıldan sonra, özellikle Thomas Hobbes (1588-1679), David Hume (1711-1776) ve Jeremy Bentham'ın (1748-1832) siyasi felsefeleriyle oluştu. Aslında, bugün "suç" olarak anladığımız şey, ilk toplumlar tarafından bireyler arasındaki bir çatışma olarak görülüyordu. Sonuç olarak, "suçlu" ve "mağdurlar" terimleri bu yasal pozitivist çerçevenin bir sonucu olarak ortaya çıkmıştır.

Aşama 1: İlk Toplumlar – 500 MS

İlk toplumlardan MS 500'e kadar, insan toplumları iki geniş tarihsel kategoriye ayrılabilir: 'acephalous' (Yunanca başsız anlamına gelen kelimedenden) ve 'Devlet'. Acephalous toplumlar, bir topluluk olarak kolektif olarak çatışmalarla başa çıktılar. Acephalous toplumlarda, çatışma çözümü ve sapkın davranışların ele alınması, devletin kurumsal gücüne dayanmıyordu. Acephalous toplumlar, kolektif sorumluluğu destekleyerek potansiyel sapkınlara kısıtlamalar getirdi. Bu toplumlar, egoist, bireysel çıkarların olasılığını azaltan bir grup ve topluluk tutumunu ve değer sistemlerini teşvik etti. Örnekler:

- Filipinler'deki Kuzey Luzon'un Ifugao'su
- Kuzey ve Güney Yarımküre'deki yerli ve Inuit köyleri
- Sudan'ın Nuer kabilesi
- Hammurabi Kanunu'nun (MÖ 2380 civarı)
- İlyada'nın Dokuzuncu Kitabı, Homeros.

Michalowski, bu topluluklarda ilişkilerin ve mağdur-suçlu etkileşimlerinin kişisel olduğunu ve genellikle güçlü bağlara ve hatta bazen sapkın davranışlarda azalmaya yol açtığını savundu (Gavrielides, 2011'de belirttiği gibi). En önemlisi, sapkınlık bir topluluk sorunu ve bir topluluk başarısızlığı olarak görülüyordu. Suçlunun sadece ödeme yapması veya yerine koyması meselesi değildir. Sonuç olarak, iyileşmesi hem mağdurun hem de suçlunun aktif katılımını gerektiriyordu. Süreç genellikle onarıcı bir süreçken, arabulucunun öncü rolü topluluk tarafından temsilcileri aracılığıyla üstlenildi. Suçla kişisel düzeyde ilgilenerek, suçlunun genellikle 'rehabilite edildiğine' ve potansiyel suçlunun 'caydırıldığına' inanıyorlardı. Öte yandan, mağdurun kayıp hissi yeniden sağlandı ve toplumdaki çarpık denge yeniden kuruldu.

Aşama II: Orta Çağ, 500 -1500

Bazılarına göre, merkezi yöneticilerin ortaya çıkmasından sonra, Acephalous toplumların yerini yavaş yavaş devlet toplumları alırken, aynı zamanda onarıcı adalet paradigması zayıflamaya başladı. Acephalous toplumlardan farklı olarak, devlet toplumları, hükümdarın - ister kral, ister kabile lideri isterse seçilmiş hükümet şeklinde olsun - vatandaş işlerinin idaresinde başı çektiği net bir hiyerarşik yapıya sahipti.

Literatürde, Avrupa'da onarıcı uygulamaların Orta Çağ'da bozulmaya başladığı ve büyük değişimin 9. yüzyılda meydana geldiği konusunda genel bir fikir birliği vardır. Ayrıca, onarıcı adaletin 'ceza adaleti sistemleri' için resmi bir paradigma olarak aşınmasının 12. yüzyılın sonuna kadar tamamlandığına inanılmaktadır. Pollock ve Maitland, bu değişiklikler için alıntılanan bir gerekçenin şu olduğunu belirtir: "Bir bireye yapılan yanlış, kendi ailesinin ötesine uzanır; üyesi olduğu topluluğa yapılan bir yanıştır; ve böylece yanlış yapan kişi belki de halk düşmanı olarak görülüyor."

Avrupa'da, bu değişime gerçekten neden olduğuna inanılan şey, kabileleri ve geniş alanları birleştirdikleri için krallıkların yerel-ötesi ve kabile ötesi kurumlar olarak artan gücüydü. Böylece toplumların yapısı "komüniter/kabilesele"den "hijerarşik/feodal"e dönüştü. Örneğin, Randy Barnett, bunun gerçekleşmesine yardımcı olan şeyin o zamanın dini yasası olduğunu iddia etti. Bu iddia, zamanın açgözlü dini güçlerinin, mülklerini alarak ve mağdurları tamamen görmezden gelerek fiziksel ceza veya hapis cezası uygulayarak suçlulara karşı çifte intikam almayı amaçladığını belirten William Tallack tarafından da desteklenmektedir.

Aşama III: 1500-1970

12. yüzyılın sonunda, Avrupa'da, "Devlet" çatışmaların kontrolünü ele geçirmişti. Raymond Michalowski, biçimsel hukukun mülkiyet ve ilişkileri kontrol etmenin bir aracı olarak ortaya çıktığını ve bireysel mülkiyet kavramının ve hukuk tarihinin o zamandan beri ayrılmaz olduğunu iddia etti.

Sonuç olarak, "Devlet" in hakları mağdurun haklarını yavaş yavaş gölgede bıraktığından, onarıcı adalet, adaletin idaresinde rol oynamaktan vazgeçti. Bu gelişmeden de ortaya çıkan şey, hukukun "kamu" ve "özel" arasındaki bölünmesiydi.

Bu yeni paradigmaya göre, 'suç' çoğunlukla devlete ve kamu yararına karşı bir eylem olarak ele alınırken, bireylerin haklarına yönelik suçlar ayrı ayrı 'haksız fil' olarak takip edildi. "Suçlu" ve "mağdur" terimleri kullanılmaya başlandı. Bu dönemde, siyaset filozofları Jeremy Bentham (1748-1832) ve John Austin (1790-1859), hukukun "egemen" olan büyük toplumların bir fenomeni olduğunu savundu. Bu, yüce ve mutlak fiili güce sahip belirleyici bir kişi veya grup olabilir (Gavrielides, 2011).

Phas Aşama IV: 1970'lerden sonra onarıcı adalet

1970ler: yükseliş

1970'lerin teorik ve pratik gelişmeleri onarıcı pratikleri tam bir çembere taşıdı. Her ne kadar ilk başta onarıcı adalet hareketi ceza adaleti sistemine çok karşı olsa da, yavaş yavaş bir arada var olmanın ve cezalandırıcı ceza adaleti sistemini tamamlamanın yollarını buldu. Belirtildiği gibi, Eglash (1958) üç tür ceza adaletini işaret eder: cezalandırıcı, dağıtıcı ve onarıcı adalet. Eglash, ilk ikisinin suç eylemine odaklandığını, mağdurun adalet sürecine katılımını reddettiğini ve suçluların sadece pasif katılımını gerektirdiğini iddia etti. Üçüncüsü, onarıcı adalet, mağdurların ihtiyaçlarını ilk sıraya koymaya odaklanır (Eglash, 1958), bu eylemlerin zararlı etkilerini geri yükler ve tüm tarafları cezai sürece aktif olarak dahil eder. Onarıcı adaletin, "suçlu ve mağdurun ilişkilerini yeniden kurmaları için kasıtlı bir fırsatın yanı sıra, suçlunun mağdura verilen zararı onarmak için bir araç bulma şansı sunduğunu söyledi..."

İlk resmi onarıcı adalet müdahalelerinden biri, Ontario, Kanada'daki Elmira davasıydı. İki genç,

20ye yakın zarar vererek vandalizm çılgınlığına girdikten sonra, Mark Yantzi adlı bir denetimli serbestlik memuru, hapsedilmeye alternatif olarak bir hakime onarıcı bir adalet yaklaşımı önerdi (Gavrielides, 2017). Yantzi (2011), gençlerin kurbanlarıyla buluşmalarını önerdi. Bunun topluma verilen zararı geri kazanmaya yardımcı olabileceğini düşündü. Yargıç, yasal bir emsal olmadığı için çok şüpheliydi, ancak buna izin verdi. Genç adamlar ve Yantzi, hasarın boyutunu ve onları nasıl etkilediğini öğrenmek için kurbanlarla bir araya geldi. Genç erkekler tazminat ödemek zorunda kaldılar ve kurbanlarla insani bağlantılar kurdular ve kurbanların korkularını azaltmaya ve gençleri topluma olumlu bir şekilde yeniden bağlamaya yardımcı oldular (Yantzi, 2011). Bu dava, ceza adaleti sistemlerinin verimliliğini incelemeye yardımcı olduğu için uluslararası alanda tanındı (2017).

2005 yılında Van Ness, onarıcı adaletten yararlanan yaklaşık 100 ülkeyi kaydederken (van Ness, 2005), 2011 yılında Gavrielides en az 84 ülkede 23 hapisane temelli onarıcı adalet programı tanımlamıştır (s. 35-37). Umbreit (2008), ABD'de 300'den fazla mağdur-suçlu arabuluculuk programı ve Avrupa'da da 700'den fazla olduğunu tahmin etmektedir.

COVID-19 sonrası onarıcı adalet

COVID19'un neden olduğu son pandemi herkesi evde kalmaya zorladı ve gerçekten de yaşama ve birbirimizle etkileşim biçimimizi değiştirdi. Ancak pandemi suç ve şiddeti durdurmadı. Aslında, bazı şiddet biçimleri arttı. Aile içi istismar, çevrimiçi suç ve aile içi şiddet en sık rastlanılanlardı. Sonuç olarak, dünyanın dört bir yanından uygulayıcılar, Covid-19 pandemi döneminde çalışmaya devam eden yüz yüze programları tamamlamak için şimdi "sanal onarıcı adalet" olarak adlandırdığımız yöntemi yeniledi ve yarattı.

1.3 Onarıcı Adalet Uygulamalarını Etkileyen Onarıcı Adalet Teorisinin İlkeleri

Onarıcı Adaletin Tanımlarının Tartışılması

Onarıcı adalet tartışmalı bir terimdir (Gavrielides, 2017). Birçok bilim adamı, bir dizi değeri (güç paylaşımı, eşitlik, haysiyet, saygı, karar alma sürecine katılım) ve uygulamaları kapsayan bir "ethos" şeklinde geniş bir onarıcı adalet anlayışını kabul eder. Onarıcı Adalet uzmanı Dr. Theo Gavrielides (2007) şunları tanımlar:

Onarıcı Adalet, etkilenen tarafları (doğrudan veya dolaylı) bir karşılaşmaya ve gönüllü ve dürüst diyalog yoluyla bir anlayış sürecine dahil ederek zararı geri kazanmak olan pratik hedefleri olan bir ethostur. Onarıcı adalet, çatışmalara ve bunların kontrolüne yeni bir yaklaşım benimser, aynı zamanda belirli rehabilitasyon hedeflerini de korur" (s.139).

Onarıcı adalet ahlakının temelinde, suçluların suçlarının sorumluluğunu üstlenmeleri, failerin mağdurlara tazminat ödemelerine yardımcı olma ve mağdurlara ve suçlulara bakım sağlayan topluluklar ve topluluk ilişkilerinin yeniden kurulması ilkeleri vardır. (Gavrielides, 2017). Onarıcı adaletin birçok tanımı vardır. Hatırlanması gereken önemli şey, kendinizi TEK bir tanımla sınırlandırmak değil, onarıcı adaleti topluluğunuz için anlamlı bir şekilde tanımlamaktır. Birçoğu uzlaşıya dayalı bir anlayışı kolaylaştırmaya çalıştı, ancak anlaşmazlıklar devam ediyor. Gerçek şu ki, OA(Onarıcı Adalet) taraftarlarının herkesin kabul edebileceği bir tanım formüle etmeleri henüz mümkün olmamıştır (Gavrielides, 2018). Burada, bazı tanım örnekleri veriyoruz:

AB Mağdurları Direktifi 2012, tanım: Onarıcı adalet, mağdur ve failin, özgürce rıza göstermeleri halinde, tarafsız bir üçüncü kişinin yardımıyla cezai suçtan kaynaklanan sorunların çözümüne aktif olarak katılmalarını sağlayan herhangi bir süreç anlamına gelir.

Avrupa Konseyi, Cezai Konularda OA Hakkında Tavsiye Kararı – Ekim 2018 :

Onarıcı adalet, suçtan zarar görenlerin ve bu zarardan sorumlu olanların, özgürce rıza göstermeleri halinde, eğitilmiş ve tarafsız bir üçüncü kişinin yardımıyla (bundan böyle "kolaylaştırıcı" olarak anılacaktır) suçtan kaynaklanan sorunların çözümüne aktif olarak katılmalarını sağlayan herhangi bir süreci ifade eder.

Kuşkusuz, teorik anlaşmazlıklar ve çelişkili tanımlar kriminoloji alanında yaygın fenomenlerdir. Onarıcı adalet bir istisna değildir. Toplulukların onarıcı adaletin kendileri için ne anlama geldiğini tanımlamaları (Gavrielides, 2017) ve şiddet içeren çatışmalar da dahil olmak üzere çatışmaların mağdura verilen zararı geri kazandıracak ve suçluyu olumlu ilişkiler kurmak için topluma geri dönmesi amacıyla rehabilite edecek şekilde nasıl çözüleceğine odaklanmaları önemlidir.

Onarıcı Adalet Teorisinin İlkeleri

Onarıcı adaletin nasıl tanımlanacağı konusunda literatürdeki anlaşmazlıklara rağmen, temel ilkeleri üzerinde bir anlaşma vardır. Gavrielides (2021), onarıcı adaletin temel ilkelerini şu şekilde özetlemiştir:

- Tarafların onarıcı adalete aktif olarak katılmaları sağlanmalıdır.
- Onarıcı adalete katılanlar arasındaki güç dengesizlikleri dengelenmeli ve şapkalar çıkarılmalıdır.
- Onarıcı adalet öncelikle suçun bireylere, ilişkilere ve daha geniş topluma verdiği zararı ele almaya ve onarmaya yöneliktir.
- İlgili kişilerin ihtiyaçları ve çıkarları için eşit ilgi; prosedürel adalet; kolektif, fikir birliğine dayalı anlaşma; tazminat, yeniden bütünleşme ve karşılıklı anlayışa ulaşmaya odaklanmak; ve tahakkümden kaçınmak.
- Tüm tarafların ihtiyaçlarını ifade etmeleri ve bunları mümkün olduğunca tatmin etmeleri için teşvik edildiği ve desteklendiği tarafsız bir alan.
- Gönüllüdür ve ancak tarafların sürecin doğası ve olası sonuçları ve sonuçlar hakkında önceden tam olarak bilgilendirilmiş olmaları durumunda serbestçe rıza göstermeleri durumunda gerçekleşecektir.
- Taraflar süreç içerisinde istedikleri zaman onaylarını geri çekebilmelidir.
- Onarıcı adalet konusundaki tartışmalar, ilgili tarafların mutabakatı dışında gizli kalmalıdır.
- Onarıcı adalet hizmetleri, adalet sürecinin tüm aşamalarında mevcut olmalıdır (OA Uyum kursu, 2021).

Onarıcı adalet, belirli rehabilitasyon hedeflerini korurken, çatışmalar ve bunların kontrolü için yeni bir yaklaşım benimser. Onarıcı adalet uygulamaları, doğrudan ve dolaylı arabuluculuk, aile grubu konferansları, barışı sağlayan çevreleri iyileştirme / cezalandırma ve topluluk onarıcı kurulları veya topluluk grubu konferansından oluşur (Gavrielides, 2011). Onarıcı adalet, suçlu ve mağdurun ilişkilerini yeniden kurmaları için kasıtlı bir fırsattır ve suçlunun mağdura verilen zararı onarmak için bir araç bulma şansı vardır (Eglish, Gavrielides, 2011'de belirtildiği gibi).

restorative dialogue against
violent radicalization

RDAVR

Onarıcı adalet, suçun temelde insanların ve kişilerarası ilişkilerin ihlali olduğu için olayları farklı görür. Onarıcı adalet, suçü birey ile devlet arasında değil, bireyler arasında bir çatışma olarak görür. Bu anlayış, mağdur ve suçluyu birbirlerini insan olarak görmeye ve birbirlerini insancılaştırmaya teşvik eder.

Onarıcı adalet bir süreçtir. Onarıcı adalet sürecinin odak noktası, insan ilişkilerinin restorasyonu ve iki bireyin birbiri ile ve bireyin toplumla yeniden birleşmesidir. Bu suç anlayışı, işleri düzeltme yükümlülüğü yaratır ve cezalandırıcı adalet, yasanın ihlaline odaklanırken, onarıcı adalet, insanların ve ilişkilerin ihlaline odaklanır. (Zehr, Gavrielides, 2011'de belirtildiği gibi).

Onarıcı adalet hesap verebilirliği teşvik eder. Braithwaite, günahattan nefret eden ama günahkarı seven fikri benimser ve suçlulara yasalara saygılı vatandaşlar olarak topluluklarına yeniden katılma fırsatı verilmesi gerektiğini iddia eder. Bununla birlikte, bu yeni bir başlangıç hakkını kazanmak için, suçlular geçmiş davranışlarından dolayı pişmanlıklarını ifade etmeli, kurbanlarından özür dilemeli ve suçun neden olduğu zararı onarmalıdır (Braithwaite, Gavrielides, 2011'de belirtildiği gibi).

Onarıcı adaletin temel amacı, çatışmadaki taraflar arasındaki gücü yeniden dengelemektir. Bu, bir erkeğin bir kadın üzerinde, beyaz bir kişinin siyah bir kişi üzerinde, bir yetişkinin bir çocuk üzerindeki gücünü vb. içerebilir (Gavrielides, 2021). Onarıcı adalet gücü topluma, kolektife, zarar veren kişiyle ve zarar gören kişiyle birlikte karar verene, ilişkinin nasıl restore edileceğine, zararın nasıl onarılacağına ve topluma dengenin nasıl geri getirileceğine karar verir. Onarıcı adalet gücünü yenilikçi ve yerel karakterinden alır(Gavrielides, 2017).

Onarıcı adaleti gerçekten anlamak için, suçü Howard Zehr'in gözünden "insan ilişkilerinde bir yara" ve "restore etme ve onarma yükümlülüğü yaratan" bir eylem olarak görmemiz gerekir (Zehr, 1990). Zehr, "suçun temelde insanların ve kişilerarası ilişkilerin ihlali olduğunu" düşünür (Zehr ve Mika, 1998: 17, Gavrielides'te belirtildiği gibi). Suçun bu kavramsallaştırılması, onu birey ile devlet arasında değil, bireyler arasında bir çatışma olarak görür.

Barış çemberi uzmanı ve kolaylaştırıcısı olan Kay Pranis (2003) aynı zamanda yerli suç kavramlarını tartışmaktadır. Pranis, bir suçun bireylere zarar verirken, aynı zamanda topluluklar içindeki birbirine bağımlı ilişkileri de etkilediğini yazıyor. Bu nedenle, suçtan etkilenen bireyler ve toplum, onarıcı adalet yapım sürecine dahil edilmelidir.

Mağdur ve fail, ceza muhakemesini ve hukuku, neyin ilgili olup olmadığına ilişkin dar yasal tanımla sınırlayarak, davanın gerçek etkilerini ve suçluluk derecesini keşfedemezler. Bu yeni suç anlayışı, cezai sürecin yükünü aşarak yeni bir hedef ortaya koyuyor: mağdurlar ve suçlular ile suçlular ve toplulukları arasındaki ilişkinin restorasyonu.

Onarıcı adalet, bireyleri başkalarının hak ve özgürlüklerine saygı ilişkisi içinde bağlayan bir "sosyal bağlantının" varlığını varsayar (Gavrielides, 2005). Onarıcı adalet, bu bağlantının her zaman bizimle birlikte olduğunu varsayar, çünkü insan olarak doğamızda doğuştan gelir. Onu göremeyiz, ancak tehlike anlarında veya aşırı mutluluk anlarında hissedebiliriz. Bireyler gerçekten yabancı değildir ve bu yüzden kurban ve suçlu düşman değildir.

Sullivan, Tift ve Cordella (1998) bu ilişkiyi biraz farklı bir şekilde tanımlamıştır. "Onarıcı adalet etiği, hepimizi temel düzeyde birbirimize bağılı gören manevi bir anlamda temellendirilir ve bu

restorative dialogue against
violent radicalization

RDAVR

nedenle bizden daha yüksek ve yaygın bir adalet duygusu gerektirir" (Gavrielides, 2021'de belirtildiği gibi).

Morris ve Young ayrıca (2000), "özünde, onarıcı adaletin altında yatan sosyal değerlerin bağlantılara dayandığını; suçlular, mağdurlar ve topluluklar arasındaki bağlantılar onarıcı adaleti, kolektif bir ahlaki ve kolektif sorumluluğu destekler. Bu nedenle, suçu ve sonuçlarını ele almak ve mağdurları ve suçluları yerel düzeyde yeniden bütünleştirmek için kullanılabilir ortak değerlerin varlığını vurgulamaktadır" (s.14).

Suçun zararlarından etkilenen bireyler ve topluluklar, adalet aramak, zararı geri kazanmak ve çözüm bulmak için suçluyla birlikte çalışabilir. Bu, seslerini paylaşmak ve zararı geri kazandıran ve sistemlerdeki güç dağılımının adil bir şekilde yeniden dengelenmesini sağlayan bir çözüm bulmak için dahil olan herkes tarafından yapılır (Gavrielides, 2021).

1.4 Onarıcı Adalet Teorisi ve Şiddet İçeren Radikalleşmeye Karşı Onarıcı Diyalog

Onarıcı Diyalog, onarıcı adalet teorisine dayanan onarıcı bir adalet yaklaşımıdır. Şiddet İçeren Radikalleşmeye Karşı Onarıcı Diyalog (RDaVR), şiddet içeren radikalleşmeyi ve aşırıcılığı önlemek için alternatif, onarıcı bir adalet yaklaşımını sunmaktadır. Onarıcı diyalog hem diyalogu hem de onarıcı adaleti kullanan bir süreçtir.

Gençlerin ve yetişkinlerin mezhepsel veya siyasi grupta şiddet içeren radikalleşmesi, beşeri bilimler ve sosyal bilimler alanındaki araştırmacıların uzun yıllardır uğraştığı önemli bir konudur. Bilgi, eğitim, bilim ve sosyoloji alanlarından birçok araştırmacı, dijital sosyal ağların ve daha geniş anlamda dijital evrenin (oyunlar, medya, videolar, bloglar, forumlar), işe alım ve telkinlere maruz kalan genç yetişkinlerin şiddet içeren radikalleşmeye yönelik artan tehlikesindeki rollerini belirtiyor.

Şiddet içeren aşırılıkçılık ve terörizm olaylarından ve dile getirilen vatandaş seferberliğinden sonra, birçok araştırmacı kendilerine dünyayı anlamak için bir araç olarak araştırmayı teşvik etme çabalarını soruyor. Kolektif zeka ve sosyal mühendisliğin bir aracı olarak araştırma, temel ve uygulamalı araştırmalar arasında bilgi paylaşımını ve etkileşimi mümkün kılar. Şiddet içeren radikalleşmeye karşı onarıcı diyalog, yerel topluluklardaki köklerinden uygulamalı araştırmaları kullanır. Amacı, genç yetişkin suçluların mağdur ve fail oldukları şiddet çemberini kırmak için gözaltı/ıslah merkezlerinde ve toplum temelli ortamlarda çalışma araçları olarak şiddete/radikalleşmeye karşı onarıcı diyalogik yöntemler sunmaktır.

Onarıcı diyalog, radikalleşme karşıtı programların çok kurumlu, toplum odaklı bir yaklaşımla nasıl geliştirileceğine dair içgörüler, bilgi ve deneyimlerin paylaşılması için açık ve kritik bir ihtiyaçtan kaynaklanmaktadır. Bu aynı zamanda kurumların şiddet içeren radikalleşmeyi önlemek ve müdahale etmek için birlikte diyalog kurmaları gerektiği anlamına geliyor.

Onarıcı adalet (OA), şiddet veya çatışmadan etkilenenleri, mağdurlar ve suçlular arasındaki rızaya dayalı diyalog sürecinin neden olduğu zararı tanımlamak, anlamak ve onarmak amacıyla bir araya getirerek çalışır (restoratedialogue.org, 2021). Bu diyalog sürecinde, saygı, kapsayıcılık, haysiyet ve adalet gibi temel OA ilkelerinin uygulanması yer almaktadır (RAN, 2020, s.2).

Şiddet içeren radikalleşmeyi önlemek ve müdahale etmek için onarıcı bir adalet yaklaşımı, yüksek düzeyde hesap verebilirliğe, desteğe, sorun ve nedenleri hakkında saygılı diyaloglara girme ihtiyacına dayanır (RAN, 2020, s.3). Onarıcı diyalog, Avrupa'daki şiddet

restorative dialogue against
violent radicalization

RDAVR

içeren radikalleşme çatışmasını önlemek ve müdahale etmek için yerel toplulukları güçlendirmek amacıyla onarıcı adalet ilkesini kullanır.

Onarıcı adaleti uygularken, itme ve çekme faktörleri olarak bilinen radikalleşmenin potansiyel nedenlerini anlamayı içerir. Şiddete Yol Açan Radikalleşmeyi Önleme Merkezi, radikalleşme sürecinin "kişisel ve kolektif, sosyal ve psikolojik olmak üzere birçok faktör tarafından şekillendirilen, doğrusal olmayan, yeniden belirlenmemiş bir yol" olduğunu belirtmektedir. Vergani ve diğerleri (2018), radikalleşmenin nedenleri üzerine 2011-2015 yılları arasında yazılmış 148 makalenin sistematik bir incelemesinde, radikalleşmenin %78,4'ünün çekme faktörlerinden, %57,4'ünün itme faktörlerinden ve %39,2'sinin kişisel faktörlerden kaynaklandığını belirtmiştir (s.7).

Radikalleşmeyi önlemek için onarıcı teorik ve pratik bir yaklaşımın yararları üzerine yapılan önceki çalışmalar, risk altında olanların veya suçluların şiddete karşı daha fazla direnç geliştirdiğini bulmuştur (Gavrielides, 2020). Ek olarak, onarıcı bir yaklaşım, şehir ve toplum düzeyinde pratik ve uygulanabilir adımların geliştirilmesinde çekiş kazanmaktadır. 2019 yılında, Terörle Mücadele Hazırlık Ağı, politika tasarımı ve uygulamasının radikalleşme riski altında olanların duyarlılığı üzerindeki etkisini inceleyen bir rapor yayınladı (Prior & Proctor, 2019). Özellikle ayrımcılık, İslamofobi ve nefret suçu konusu, sosyal politikadaki eşitsizliğin yanı sıra radikalleşmeye katkıda bulunan ve toplumda izolasyon ve kutuplaşmaya yol açan faktörler olarak vurgulanmıştır (Prior & Proctor, 2019, s.8). Bunlar belirtilen diğer birçok faktörden sadece birkaçı olsa da, İngiltere'nin CONTEST stratejisi, terörle mücadeleye yardımcı olacak bilgileri paylaşmak için sivil toplumun birlikte çalışmasının önemini kabul etmektedir. YARIŞMA stratejisinde belirtildiği gibi, "sivil topluma katılmayan veya katılmayan toplulukların radikalleşmeye karşı savunmasız olma olasılığı daha yüksektir" (İçişleri Bakanlığı, 2018).

Onarıcı adalet teorisine dayanarak, şiddet içeren radikalleşmeye karşı onarıcı diyalogun (RDaVR) onarıcı adalet yaklaşımı, suçlularla ve şiddet içeren radikalleşme riski altında olanlarla çalışan profesyonellere yardımcı olacaktır. RDaVR ayrıca toplulukları şiddet içeren radikalleşmenin çatışmasını en iyi şekilde nasıl önleyecekleri ve müdahale edecekleri konusunda birlikte diyalog kurma konusunda güçlendirir.

Onarıcı Adalet İlkelerinden Etkilenen En İyi Uygulamalar

Birleşik Krallık'ta, onarıcı adalet teorisi ve yaklaşımlarına dayanan şiddet içeren radikalleşme riski altında olanlara ulaşmak için çeşitli kampanyalar oluşturulmuştur. Gençliğin Güçlendirilmesi ve İnovasyon Projesi (YEIP), İngiltere, İtalya, Yunanistan, Kıbrıs, Portekiz, İsveç ve Romanya'daki gençler arasında , maOAınalleşme ve şiddet içeren radikalleşmenin üstesinden gelmek ve önlemek için onarıcı adalete dayalı olumlu bir politika önleme çerçevesi olan ,OA4All önleyici modelini inceleyen üç yıllık bir Erasmus + araştırma projesidir(Gavrielides, 2020).

Herkes için Onarıcı Adalet, OA4All modeline dayanan YEIP, Positive Futures, RDaVR, RADEX ve FRED (OA4All, 2021) gibi çeşitli programlara sahiptir. İngiltere genelinde, London Tigers, toplum uyumuna odaklanarak sosyoekonomik açıdan dezavantajlı bireylerle birlikte çalışmaktadır. Biri radikalleşme ve aşırılıkçılığa karşı araştırmalarla desteklenen özel programlar içeren birçok gündemle çalışır. İçişleri Bakanlığı tarafından finanse edilen

restorative dialogue against
violent radicalization

RDAVR

'Topluluk Direncini İnşa Etmek' projesi, bireyleri teolojik konuları anlamaları için bilgilendirir ve eğitir ve toplulukları içinde proaktif ve olumlu liderler olmalarını sağlar (Winter and Furst, 2017, s.17).

Eylül 2016'da London Tigers, hedef topluluklarının ihtiyaçları hakkında araştırma yapmak için Essex Üniversitesi ile işbirliği yaptı (Winter and Furst, 2017, s.17). Rapor, hizmetlerini geliştireceği alanların yanı sıra programında daha fazla risk altındaki kadın ve yaşlı insanı hedefleme ihtiyacını vurguladı (Winter and Furst, 2017, s.17).

Facebook ve diğer sosyal medya platformlarında geniş bir erişime sahip olan şirket, şehir içinde dışlanma riski altında olanların entegrasyonuna yardımcı olmak için esas olarak çevrimdışı deneyimler sunuyor. 2015 yılında Manchester, önyargı, nefret ve aşırılıkçılığın üstesinden gelmeyi amaçlayan RADEQUAL adlı bir kampanya oluşturdu (Avrupa Komisyonu, 2020). Amacı, topluluk içinde ortaya çıkan çatışmaları ve gerilimleri çözmektir ve program, üç C olarak bilinen üç temel ilkeyi takip eder.(Avrupa Komisyonu, 2020). İnsanların gerçek hayattaki olaylara ve olaylara tepkilerini inceleyerek Manchester'ın 'eşitlik, kapsayıcılık ve çeşitlilik' konusundaki itibarına 'Meydan Okuma, Bağlanma ve Şampiyonluk' sağlamayı amaçlar. (Avrupa Komisyonu, 2020). Farklı topluluklardan insanları birbirine bağlayarak, ilişkilerin nasıl kurulacağına odaklanır ve eşitlik konularında podcast'ler, öğretim kaynakları ve yaratıcı sanat atölyeleri aracılığıyla sunulan güvenilir sesler için bir platform sağlar (Avrupa Komisyonu, 2020). Örgüt ayrıca insanları zor sorulara cevap vermeye hazırlar ve toplumu içindeki aşırılıkçılık ve çatışmaya karşı direnç düzeylerini artırmak için eleştirel düşünme becerilerini geliştirmeye teşvik eder (Avrupa Komisyonu, 2020). Sonuç olarak, onarıcı adalet teorisi ve uygulamaları Avrupa'daki araştırmaları, politikaları ve uygulamaları etkilemektedir. Onarıcı adalet teorisi, toplulukların suçu azaltmak ve etkilenen topluluklar içindeki şiddet içeren radikalleşme olgusunu önlemek ve müdahale etmek için politikalar ve programlar geliştirmelerine yardımcı olabilir.

2. Şiddet İçeren Radikalleşmeye Karşı İyi Yaşamlar Modeli ve Onarıcı Diyalog (75 dakika)

2.1 İyi Yaşamlar Modeline Genel Bakış

Geleneksel olarak, kriminologlar, insanları suça yönlendiren olumsuz özelliklere odaklanarak şiddeti anlamak ve azaltmak için psikolojiyi kullanmışlardır. Bu olumsuz yaklaşım, rehabilitasyonun Risk İhtiyaç Sorumluluğu (RIS) modelinde özetlenmiştir. Bu yaklaşım uluslararası alanda pratik, politikasal, politik ve finansal düzeylerde başarısız olmaktadır (Gavrielides, 2015). İyi Yaşam Modeli (İYM) yakın zamanda suçlunun kişisel güçlü yönlerini ve hedeflerini besleyen alternatif, olumlu bir yaklaşım olarak geliştirilmiştir (Gavrielides ve Worth, 2015).

Tony Ward, Ruth Mann ve Theresa Gannon (2006) İYM'yi geliştirdi ve yakın zamanda İYM-C'yi cinsel suçluların rehabilitasyonu ve tedavisi için çeşitli varsayımlara sahip olumlu bir yaklaşım olarak revize etti. İYM, profesyonellerden, suçluları, bir zihin durumuna ulaşan faaliyetler veya onlara psikolojik esenlik getiren deneyimler istemek gibi ihtiyaçlarını veya birincil çıkarlarını aramaya yönlendirilen insanlar olarak görmelerini ister. (Kekes, 1989, Ward et al, 2006'da belirtildiği gibi). Örneğin, şiddet içeren radikalleşmeye katılan bir genç, bir iş, siyasi güç ve ırksal veya dini bölge gibi birincil çıkarlar vaadiyle şiddet içeren bir cihatçı veya aşırı sağcı örgüte katılmak isteyebilir, çünkü bir refah duygusu ister. İYM'de, insanların aradığı

yaşam/canlı olma, mutluluk, manevi veya yaşam amacı, bilgi, sıkıntıdan barış, ilişkiler, topluluk, işte ve oyunda usta hissetme, kendi kendini yönetme özgürlüğü gibi en az on tür birincil çıkar vardır. Bu çıkarlar da alt bölümlere ayrılabilir (örneğin, ilişki arkadaşlık, yakın partner ve aile gib alt bölümlere ayrılır).

Ward ve ark. (2006), tedavi planlarının çeşitli birincil çıkarları bütünleştirdiğini ve iç ve dış koşullara ve kapasiteye sahip kişilere, iyi bir yaşamdan gelen psikolojik iyilik halini elde etmeleri için, toplum temelli ortamlara bırakıldıklarında hapisanede ihtiyaç duydukları çıkarları şiddet kullanmadan elde etmelerine yardımcı olduğunu belirtmektedir. Örneğin, İYM-C modelinde, hapisane ve toplum çalışanları, insanların birincil mallarını olumlu ve şiddet içermeyen yollarla karşıladıkları rutinler, eğitim ve ilişkiler geliştirmelerine yardımcı olabilir (Ward et al, 2006) .

Değer sistemleri İyi Yaşamlar Modeli'nde de önemlidir. Ward ve ark. (2006), profesyonellerin suç riski altındaki insanlara sadece psikolojik veya sosyoekonomik mücadeleler gibi risk faktörlerini yönetmelerine değil, aynı zamanda değer temelli eylemlerden kimlikler geliştirmelerine yardımcı olduklarını öne sürmektedir. Bu nedenle, uygulayıcılar gençleri ve yetişkinleri güçlü yönlerini, kim olduklarını ve kim olmak istediklerini yansıtmaya teşvik edebilir ve olumlu ve anlamlı bir kimliği destekleyen değer sistemleri ve eylemleri (Maruna 2001, Ward et al, 2006'da belirtildiği gibi) ve bu kimliği destekleyen rutinler ve ilişkiler oluşturmalarına yardımcı olabilirler.

2.2 İyi Yaşamlar Modeli ve Yeniden Suç İşleme.

Gavrielides ve Worth (2014), Risk İhtiyacı Rehabilitasyon Sorumluluğu modeline (RIS) dayanan rehabilitasyon politikalarının ve programlarının klinisyenler ve araştırmacılar tarafından eleştirildiğini belirtmektedir. RIS tabanlı programlar, olumsuz özellikleri iyileştirmeye ve bir miktar başarı ile nüksetmeyi ve yeniden suç işlemeyi önlemeye odaklanır. (Gavrielides ve Worth, 2014). Örneğin, İngiltere'deki RDaVR araştırma bulguları, profesyonellerin insanların kutuplaşmış inançlar ve değer sistemleri ve şiddet içeren radikalleşmeyi, şiddet içeren aşırılıkçılığı ve terörizmi destekleyen ilişkiler gibi olumsuz özellikleri ve davranışları bırakmalarına yardımcı olduğunu öne sürdü (Sheppard-Luangkhot, 2021).

Bir suçlu hapsedildikten sonra, yeniden suç işleme oranları daha yüksektir ve hapisane sistemleri çok pahalıdır (Gavrielides ve Ward, 2014). RIS modeli, yeniden yapılanma oranlarını düşürmede bazı başarılarla sahip olsa da, suçlunun olumlu özelliklerine odaklanan İYM gibi pozitif psikolojiyi kullanan rehabilitasyon modelleri de yeniden suç işlemeyi önlemeye yardımcı olabilir (Gavrielides and Worth, 2014) .

RDaVR katılımcıları ayrıca, suçlunun pozitif kapasitelerini artırmaya yönelik hapisane ve toplum ortamlarında rehabilitasyon çabalarını teşvik etti (Sheppard-Luangkhot ve diğerleri, 2021). Kapasite geliştirme çabaları, suçlulara duygularını kendi kendine düzenleme konusunda yardım etmeyi, şikayetleri yapıcı yollarla iletmeyi öğrenmeyi içerebilir. Örneğin siyasi katılım ve angaje vatandaşlık, toplum yanlısı değer sistemlerini artırma ve suçlunun benlik kavramını, ruh sağlığını, kültürlerarası ilişkilerle ilişki sağlığını iyileştirme (Sheppard-Luangkhot ve diğerleri, 2021).

Hapishanelerde ve toplum temelli ortamlarda kapasite geliştirme ve olumlu bir benlik kavramı oluşturma bütünseldir. Bu, özellikle suçlu daha şiddet içeren radikalleşmeye ve şiddet içeren aşırılığa geri dönmekten kaçınmak için topluma geri döndüğünde geçerlidir

restorative dialogue against
violent radicalization

RDAVR

(Sheppard-Luangkhot, 2021). Maruna (2006) özellikle yeniden suç işlemeye karşı en iyi koruyucu faktör olarak umutsuzluk araştırmasında pro-sosyal kimlik inşasını savunur (Gavrielides ve Worth, 2014'te belirtildiği gibi). Eğer kişi kendisinin kötü olduğuna ve toplumun olumsuz bir yer olduğuna inanıyorsa, o zaman olumsuz davranışları takip edecektir. Eğer suçlu güçlü yanlarına inanıyorsa ve hapisanede ve toplumda zihinsel sağlık bakımı, iş ve ilişkiler gibi olumlu bir kimliği ve birincil mallarını (Ward et al, 2006) veya ihtiyaçlarını karşılamanın olumlu yollarını desteklemek için rutinleri varsa, yeniden suç işleme olasılıkları daha düşüktür.

Onarıcı Adalet ve İyi Yaşam Modelleri, suçlunun güçlü yanlarını geliştirmesine yardımcı olmak ve empati ve pişmanlık geliştirmek ve mağdura verilen zararı onarmak için birincil çıkarları teşvik etmek amacıyla birlikte çalışabilir (Gavrielides and Worth, 2014) . Onarıcı adalet süreci, suçlunun anti-sosyal davranışını düzeltmeye ve olumlu, sosyal yanlısı bir kimlik oluşturmaya yardımcı olabilir: kimliği "olumsuzluktan" "bireye" ve "kötü olmaktan" "mağdur için iyilik yapmaya" geçer. Suçlu, onarıcı süreçte, rehabilite etmeye ve yeniden suç işlemeyi önlemeye yardımcı olan sosyal bir kimlik oluşturmaya başlayabilir.

2.3 Şiddet İçeren Radikalleşmeye Karşı İyi Yaşam Modeli ve Onarıcı Diyalog

2021 yılında Sheppard-Luangkhot ve arkadaşları Birleşik Krallık'ta özellikle İngiltere ve İskoçya'da RDAVR projesi için nitel araştırmalar yürüttü. Araştırmacılar, şiddet içeren radikalleşme riski taşıyan insanlarla çalışan sivil toplum kuruluşlarının görüşmelerini ve odak gruplarını gerçekleştirdiler. Araştırma katılımcıları, İYM'nin gücünü gösteren birçok örneği paylaştı. İngiltere bulguları, şiddet içeren radikalleşmeye karşı savunmasız olan insanların, birincil aidiyet mallarını ararken şiddet içeren aşırılık ve terörizme çekildiğini göstermiştir (Sheppard et al, 2021) . Bazıları siyaset hakkındaki sıkıntıları veya öfkeleri veya ırkçılık deneyimleri nedeniyle şiddet içeren radikalleşmeye itildiklerini hissederken, bazıları çözülmemiş travma ve zihinsel sağlık sıkıntısı veya nöroçeşitlilik veya aile içi şiddet nedeniyle kırılganlıktan barış arıyorlardı. İngiltere'deki RDAVR bulguları, gençlerin ve yetişkinlerin aileleri ve arkadaşlarıyla aidiyet ve bağlantı kurmaya çalıştıklarını ve bazılarının bu aile ve arkadaşlar tarafından şiddet içeren radikalleşmeye katılmak için çekildiğini göstermektedir. Alternatif olarak, bazı bulgular insanların aileden ve topluluktan kopuk hissettiklerini ve bu birincil ilişki ve topluluk mallarını elde etmenin en iyi yolu olarak şiddeti teşvik eden radikalleşmiş ideolojik inançlara dayanan bir topluluk kazanmak için radikalleştigiğine işaret etti. (Sheppard-Luangkhot, 2021).

Birleşik Krallık'taki katılımcılarla yapılan araştırmalar, giderek daha fazla gencin ve yetişkinin çevrimiçi zaman geçirdiği Covid-19 pandemisinin yarattığı artan güvenlik açığına da işaret etti (Sheppard ve diğerleri, 2021). Savunmasız gençler ve yetişkinler, yalnızlıklarını hafifletmek ve Covid-19 hakkındaki komplo teorileri aracılığıyla hayal kırıklıklarını, hükümetin pandemi sırasındaki eylemlerine olan öfkelerini ifade etmek için veya Ortadoğu'da Filistin-İsrail çatışması gibi çatışma sırasında alevlenen siyasi eylemleri topluluğun birincil iyiliğini arayan çevrimiçi forumlar ve oyun platformları aracılığıyla sürekli olarak ŞİR'nin işe alım uzmanlarıyla iletişim kuruyor. İYM'nin arkasındaki teori, insanların refahlarını geliştirmelerine, güçlü yönlerini ifade etmelerine ve birincil malları şiddet içermeyen yollarla aramalarına yardımcı olmaktır. Aşırı sağcı şiddet yanlısı aşırılıkçılarla çalışan ajanslar, katılımcılarının siyasi çıkarlarını ifade etmek, toplulukla, doğayla ilişki kurmak ve suç ve şiddet içeren aşırılıkçılığı içermeyen işler bulmak için radikalleşmemiş alternatif görüşler geliştirmelerine yardımcı olmayı tartıştılar

restorative dialogue against
violent radicalization

RDAVR

(Sheppard-Luangkhot, et al, 2021) .

İnsanları şiddet içeren radikalleşmeden uzaklaştırmak için çalışan birkaç İngiltere ajansı, hapisanede ve toplumda en az bir pozitif kilit çalışanın, bireyselleştirilmiş planlar ve pozitif değer sistemlerinin inşası, güçlendirme ve kapasite geliştirme gibi eğitim, iş ve olumlu ilişkiler kurma gibi risk altındaki kişiye yardımcı olduğunu öne sürdü. Bulgular, profesyonellerin şiddet içeren radikalleşme riski altındaki kişiyle güveni teşvik etmek ve dini, politik, sosyoekonomik ve zihinsel sağlık ihtiyaçlarını olumlu şekillerde karşılamalarına yardımcı olmak için açık diyalog kullanmaları gerektiğini göstermektedir. Şiddet içeren radikalleşme riski altındaki gençler ve yetişkinlerle çalışan sivil toplum kuruluşları ve hapisaneler, olumlu kimlik, değerler, sağlıklı diyalog ve olumlu bir güçlenme ve topluluk duygusuna dayanan iyi bir yaşam aramalarına yardımcı olmalıdır.

Tüm İngiltere merkezli, RDaVR araştırma katılımcıları, onarıcı diyalogun yalnızca suçlular pişmanlık duyuyorsa, katılımcılar eğitilmiş profesyoneller tarafından iyi hazırlanmışsa, tüm taraflar rıza gösteriyorsa ve güvenli bir şekilde aracılık edilirse yapılması gerektiği konusunda hemfikirdir (Sheppard-Luangkhot, 2021). Bazı katılımcılar ayrıca, affedilmeye açık olan eski, rehabilite edilmiş şiddet yanlısı aşırılıkçıların ve terör mağdurlarının, ilgili katılımcıları onarıcı diyalog sürecinde desteklemek için onarıcı bir diyaloga katılabileceğini öne sürdüler (Sheppard-Luangkhot et al, 2021) .

Sonuç olarak, onarıcı adalet teorisi ve İyi Yaşam Modeli, hem toplumun geri dönüşünü teşvik eder hem de şiddet içeren radikalleşme, şiddet içeren aşırılıkçılık ve terörizm çatışmasında her bir tarafı insancılaştırır. Her iki model de şiddet içeren radikalleşme riski altındaki insanlara toplum yanlısı kimlikler oluşturmaları ve ihtiyaçları olumlu şekillerde karşılamaları için toplum yardımı ile yardımcı olduğumuzu öne sürüyor. Onarıcı adalet, karşılıklı saygı, haysiyet, özgürlük, eşitlik ve gücün adil dağılımı değerlerini teşvik eder (OA4All.org, 2021). Ayrıca, şiddet yoluyla yaratılan zararlar da dahil olmak üzere toplulukların bir arada yaşamalarına ve çatışma yoluyla çalışmalarına ve zararları onarmalarına yardımcı olur (Gavrielides, 2007, Gavrielides ve Worth, 2014'te belirtildiği gibi). Yerel sivil toplum kuruluşları, hapisaneler ve sistemler, tüm tarafların çatışmaları çözen ve suçu azaltan birincil mallarını ve ihtiyaçlarını ifade etmelerine yardımcı olan politikalar, programlar ve diyaloglar geliştirebilir. Onarıcı adalet, yerel topluma çatışma ve suçla zararı geri getirecek şekilde başa çıkma, olumlu kimlikler, rutinler ve ihtiyaçlarını karşılamak için şiddet içeren radikalleşmeyi kullanmayan ilişkiler kurma yetkisi verir.

restorative dialogue against
violent radicalization

RDAVR

Değerlendirme

1. Onarıcı adalet, toplulukların suç ve çatışma ile başa çıkmalarına yardımcı olan yeni bir teoridir.
 - a. Doğru
 - b. Yanlış**
2. Onarıcı adalet toplumun değer ve ihtiyaçlarına uyarlanabilir.
 - a. Doğru**
 - b. Yanlış
3. İyi Yaşamlar Modeli, suçlu davranışını önlemek için yalnızca risk faktörlerine odaklanır.
 - a. Doğru
 - b. Yanlış**
4. Şiddet İçeren Radikalleşmeye Karşı Onarıcı Diyalog, zararı onarmak ve olumlu kimlik ve toplum ilişkilerini yeniden kurmak için diyalogu kullanan onarıcı adalet yaklaşımıdır.
 - a. Doğru**
 - b. Yanlış

Referans

- Berger, J.M. (2018). *Extremism*. Cambridge, MA: MIT Press.
- Eg lash, A. (1958). Creative Restitution: a broader meaning for an older term. *Journal of Criminal Law and Criminology* Vol. 48 (6), pp. 617-620.
- Gavrielides, T. (2001) *Restorative Practices: from the early Societies to the 1970's*. Internet Journal of Criminology . 2011 ISSN 2045-6743
- Gavrielides, T. (2007) *Restorative Justice Theory & Practice: Addressing the Discrepancy*, HEUNI: Helsinki. ISBN 978-952-5333-32-9.
- Gavrielides, T and Worth, P. (2014). Another Push for Restorative Justice: Positive Psychology and Offender Rehabilitation. In *Crime*, Pearson, M.H. (Editor). Nova Science Publishers Inc.
- Gavrielides, T. (2017). (Ed.) *Restorative Justice: The Library of Essays on Justice, Second Series*. Routledge.
- Gavrielides, T. (2021) E-course: Induction to Restorative Justice Theory and Practice.
- Hudson, R. Long, T., and Page , M.(2009). Pathways to Violent Radicalisation in the Middle East: A Model for Future Studies of Transnational Jihad. *The Rusi Journal*, Vol. 54, Issue 2: 2, pp. 18-26, DOI: 10.1080/03071840902965570
- Parry, A. (2006). *Terrorism: from Robespierre to the Underground*. Mineola, NY: Dover Publications.
- Pranis, K., Stuart, B., & Wedge, M. (2003). *Peacemaking circles: From crime to community*. St. Paul, MN: Living Justice Press.
- Robespierre, M. (1794). *Robespierre: On the Moral and Political Principles of Domestic Policy*. Retrieved from <https://wp.stu.ca/worldhistory/wp-content/uploads/sites/4/2015/07/Justification-of-the-Use-of-Terror.pdf>
- Sheppard-Luangkhot, T., Gavrielides, T., Sharma, A., and Lancaster, E. (2021). *National Executive Summary*. Retrieved from www.restoratedialogue.org
- Tellidis, I., and Toros, H. (2015). *Researching Terrorism, Peace and Conflict Studies*. Abingdon, OX: Routledge.
- United Nations General Assembly. (2015). *Plan of Action to Prevent Violent Extremism*. Retrieved from https://www.un.org/en/ga/search/view_doc.asp?symbol=A/70/674
- Ward, T., Mann, E., and Gannon, T.A. (2006). The good lives model of offender rehabilitation: clinical implications. *Aggression and Violent Behavior* 12 (2007) 87-107
- Yantzi, M. (2011). Mark Yanzi tells the Elmira Story. Retrieved from <https://www.youtube.com/watch?v=gVBH-geWsoUk>

restorative dialogue against
violent radicalization

RDAVR

Ek Kaynaklar

More Restorative Justice knowledge from Dr. Theo Gavrielides at <https://www.theogavrielides.com/rj> More restorative dialogue information found at <https://restoratedialogue.org/>
What is Restorative Justice? https://www.youtube.com/watch?v=6lJgm_FCreA <https://www.youtube.com/watch?v=lox1jDE8pPE&feature=youtu.be>
Braithwaite (2002). Setting Standards for Restorative Justice https://docs.google.com/viewerng/viewer?url=http://johnbraithwaite.com/wp-content/uploads/2016/03/Setting_Standards_2002.pdf&hl=en
Eglash, A. (1958). Creative Restitution: a broader meaning for an older tem. Journal of Criminal Law and Criminology Vol. 48 (6) Found at 1958 article.
Gavrielides, T. (2011). Restorative Practices: from the early Societies to the 1970's. Download [240.69 KB] Restorative Justice and Rebalancing Power: <https://youtu.be/v2WmiHegGYU>
Restorative Justice Through Time <https://www.youtube.com/watch?v=zzsJNs2Y5Ow> Restorative Justice Post Covid 19 <https://www.youtube.com/watch?v=QcBCbgdqMFQ> Restorative justice and Sports <https://youtu.be/wQXZMeDx6Sg>
Yantzi, M. (2011). Mark Yanzi tells the Elmira Story. <https://www.youtube.com/watch?v=gvBHgeWsoUk>

OA4All links:

www.rj4all.info
<https://www.facebook.com/RJforAll> <https://twitter.com/OAforall>
https://www.instagram.com/rj4all_/
<https://www.linkedin.com/company/5062272/admin/>
<https://www.youtube.com/channel/UCrBsfwYoJKVqcPJqlR6pXxA/featured>

restorative dialogue against
violent radicalization

RDAVR

MODÜL 3

ONARICI DİYAOG VE ADALET UYGULAMASI

Çok Boyutlu Yaklaşım

Yazarlar

şiddet içeren radikalleşmeye
karşı onarıcı diyalog

Önsöz

Bu modül, onarıcı adaletin pratik uygulamasının ana yönlerini açıklar ve adalet ve ceza adaleti bağlamında onarıcı diyalogu, olası stratejik yaklaşımları, ayırt edici unsurları, en yaygın kullanılan uygulamaların özelliklerini, amaçlarını ve uygulama yöntemlerini analiz etmek: mağdur/suçlu konferansı MSK, aile grubu konferansı AGK, topluluk grubu konferansı, barış yapıcı çevreler. Hem ulusötesi bir vizyonda hem de olası yerel uygulamalarda onarıcı uygulamaların nasıl geliştirileceğine dair bir yansıma sunulmaktadır. Son olarak, bu uygulamaların temel yönlerine ve bu programlarda kolaylaştırıcı/arabulucunun rolüne genel bir bakış sunulması amaçlanmaktadır.

Modül:

Modül özeti/
Ana içerikler/
Alaka düzeyi

1. ONARICI ADALET VE ONARICI DİYALOG: TEORİDEN PRATİĞE

- 1.1 OA'nın farklı pratik yaklaşımlarının güçlü ve zayıf yönleri
- 1.2 OA'nın yaygınlaştırılması için fırsatlar

2. UYGULAMA İÇİN PRATİK YÖNTEMLER

2.1 Mağdur/Suçlu konferansı

Mağdur/Suçlu konferans programı

Amaç

Katılma motivasyonu

MSK süreci – temel unsurlar

MSK süreci – aşamalar

Örnek olay incelemesi

2.2 Aile grubu konferansı

Aile grubu konferansı programı

Amaç

Katılım motivasyonu

Aile grubu konferansı süreci- temel unsurlar

Örnek olay incelemesi

2.3 Topluluk grubu konferansı

Topluluk grup konferansı süreci

Amaç

Katılım Motivasyonu

Topluluk grubu konferansı süreci – temel unsurlar

Örnek olay incelemesi

2.4 Circles

Circles programının amacı

Amaç

Katılm mtivasyonu

Circles süreci – temel unsurlar

Örnek olay icelemesi

Zaman çizelgesi
ve program

1. ONARICI ADALET VE ONARICI DİYALOG: TEORİDEN PRATIĞE:

TEORİK DERS, 40 dakika

2. OA VE OD'NİN UYGULANMASI İÇİN PRATİK YÖNTEMLER:

teorik ve deneyimsel ders, 2.20 saat

Modülün öğrenme
çıktıları

Bu Modülün tamamlanmasının ardından, kursiyerler şunları yapabilmelidir:

1. Öğrenme çıktısı I: mağdurun gelişimini destekleyebilmek müdahale projeleri ve mağdur suçlu diyalog programları

2. Öğrenme kazanımı II: Toplumun yapısını ve sivil sorumluluğu güçlendirmek

3. Öğrenme Kazanımı III: Kültürlerarası/çok kültürlü topluluklar bağlamında OA'nın alternatif yaklaşımlarıyla adalet sürecinin farkında olmak

Modülün
kazanımları

Amaç I: Onarıcı adalet teorisi ile ilgili ilk modülü uygulamaya bağlamak ve şiddet içeren radikalleşmenin önlenmesi için ilgili onarıcı uygulamaların güçlü ve sınırlı yönlerini sunmak

Hedef II: Ortak ülkeler arasında yenilikçi OA yaklaşımlarının bir örneğini tanıtmak

Amaç III: Onarıcı adalet teorisinin ve İyi Yaşamlar Modeli'nin şiddet içeren radikalleşmeye karşı onarıcı diyalogun profesyonel pratiğine nasıl uygulanabileceğini sunmak

Bilgi Birikimi

1. ONARICI ADALET VE ONARICI DİYALOG: TEORİDEN PRATİĞE

OA teorisi ile ilgili literatür kapsamlı olmakla birlikte, onarıcı kavramın pratikte uygulanabilirliği konusunda hala bir fikir birliği yoktur (Gavrielides, 2007; 2008), özellikle de uygulamaların mevcut sistemin içine veya dışına nasıl uygulanabileceği konusunda. Birinci seçenek OA'nın programlarının mevcut ceza adaleti sisteminin tamamen dışında çalıştığı ve ikincisi, restorasyon programlarının mevcut sisteme tam alternatifler sunulması gerektiğini iddia eder. Bu tutarsızlık, OA ve OD'nin pratik gelişimini olumsuz yönde etkiler.

1.1 OA'nın farklı pratik yaklaşımlarının güçlü ve zayıf yönleri

Olası olumsuzluklar, Onarıcı Adalet temasının çok boyutlu doğasında ve dolayısıyla uygulama metodolojileri ve sonuçlarında gizlidir.

RJ4All'un iNEAOA modelinden ve RJ4All tarafından yönetilen tüm program ve girişimlerden başlayarak, saha çalışması yürütmek, projelere ve girişimlere katılmak ve desteklemek, etkinlikler düzenlemek ve tartışmayı ve bilgi alışverişini teşvik eden çevrimiçi bir uygulayıcılar, araştırmacılar ve politika yapıcılar ağı oluşturmak için RDAVR projesi, onarıcı adalet potansiyelini araştıran bir kapasite geliştirme, araştırma, farkındalık yaratma ve eğitim programı tasarlamayı ve test etmeyi amaçlamaktadır. Şiddet içeren radikalleşme riski altındaki bireyleri önlemeye yönelik girişimler, RJ4All'un şiddet içeren radikalleşmeye olumlu bir yaklaşım için hipotezini pilot olarak kullanmak amaçlanmaktadır.

OA dilini ve araçlarını sıradan adalete uyarlama, yeterli eğitim ve destek olmadan gönüllüleri dahil etme veya mağdurları faillele buluşmaya zorlama riski vardır.

Bazı akışlar için hareket maOAınlaştırılır, diğerleri için yeterli hazırlık yapılmadan ve çok sınırlı etkilerle standartlaştırılır / hızlandırılır.

Elbette, Onarıcı Diyalog ve Onarıcı Adalet teorik yaklaşımının pratik uygulamasında iki karşıt yaklaşım ortaya çıkıyor:

1. Suç olayının değiştirdiği sosyal bağa bakan ve bağlantının kendisinin yeniden inşası için, sosyal ilişkilerin tüm yönlerinin geniş bir şekilde ele alınması amacıyla, ilgili tarafların farklı algılarını ve deneyimlerini ortaya çıkarmayı amaçlayan bir yaklaşım.
2. Esas olarak, mağdura verilen zararı telafi etmekten tamamen sorumlu olması gereken suçlunun suçluluğuna ve sorumluluğuna odaklanan bir yaklaşım.

Bu eğitim programı bağlamında ilk yaklaşımın RJ'nin beklentileriyle daha uyumlu olduğu göz önüne alındığında, Onarıcı Diyalog ve Onarıcı Adaletin pratik uygulamasının güçlü yönleri şunlardır:

1. Özneler arasındaki ilişkiye, sosyal bir bağlamda, beklentiler ve yaygın temsiller de dikkate alınarak odaklanma
2. Sosyal bağın yeniden inşasını amaçlayan ilişkinin unsurları ve niteliği, tarafların ve toplumun aktif katılımından, ilgili taraflar arasında aktif katılım ve doğrudan diyalogdan, gönüllülüğten ve uzlaşmadan, karşılıklılikten, gizlilikten ve karşılıklı güvenden ve arabulucuya doğru, zararın gerçek boyutunun tazmin edilmesine yönelik bir tedbir duyusuyula ayrılmaz.

restorative dialogue against
violent radicalization

RDAVR

3. Suçlu ve mağdur arasındaki cezai arabuluculuk, aileye, topluluğa, bölgesel ağlara yönelik arabuluculuk, ilgili çeşitli organların temsilcilerinden oluşan küçük gruplar içinde tartışma yoluyla arabuluculuk gibi en uygun araçlar.

OA'nın Avrupa düzeyinde yaygınlaştırılması, kolaylaştırılması ve uygulanması ile ilgili olarak, en büyük zayıflıklardan biri, adalet profesyonelleri, polis memurları ve adalet ve sosyal sistemlerdeki diğer profesyoneller ve genel olarak toplum arasında farkındalık ve anlayış eksikliği gibi görünmektedir: birçok profesyonel genellikle iyileştirici alternatiflerin farkında değildir veya anlayış eksikliği nedeniyle, onları fazla kullanmazlar.

OA ve uygulamaları, geleneksel cezai cezalandırmanın cezalandırıcı doğasını azaltma ve ceza adaletinin sonuçlarını iyileştirme fikrinden doğmuşsa, o zaman sadece tek suçlar için değil, aynı zamanda sivil, soykırım ve uluslararası, çok etnikli savaşlar, siyasi ve dini çatışmalar için de onarıcı duyarlılığı teşvik eden sosyal ve politik bir harekete dönüşmüştür.

Bununla birlikte, daha esnek, diyalojik insan katılımını eyleme geçirme çabaları, affetme, uzlaşma ve yeniden bütünleşmeye yol açan bireyselleştirilmiş ve sistematik hale getirilmiş otantik hesap verebilirlik, tazminat ve iade süreçleri yoluyla bir suistimal, cezalandırma, intikam ve diğer kötü eylemler ve şiddet döngüsünü sona erdirebilir. Hala deneysel, evrimleşen ve kırılabilir yapıdadır.

Dahası, geleneksel cezalandırma hala suça en iyi yaklaşım olarak kabul edilmektedir.

Diğer bir engel de yasal ve kurumsal kısıtlamalardır: ücretlendirme kültürü, fon eksikliği, kurumsal düzeyler arasında işbirliği ve iletişim eksikliği, idari kısıtlamalar, pek çokları arasında bir yöntem olarak OA'nın geleneksel adalet sistemine dahil edilmesi genellikle sınırlardır. Bunun için birçok Onarıcı Adalet programı, damgalanmayı önlemek gibi onarıcı ilkeleri desteklemekte başarısız olur.

OA yöntemi olarak gördüğü şey üzerinde bir fikir birliğine varılmalıdır: Programlar için temel ilkeler nelerdir? Ana hedefler nelerdir? Suç ve çatışmaya cevap vermenin avantajı nedir? Başlıca güçlü yönleri ve fırsatları nelerdir? Zayıf yönleri nelerdir? Geleneksel yargı sistemine entegre programlar mı yoksa bağımsız mı? Her bir özel duruma cevap vermek için daha standartlaştırılmış programlar mı yoksa esnek programlar mı? Esasen gönüllü olan veya belirli mağdurlara/suçlulara dayatılacak programlar mı?

Yöntemin yanı sıra, aciliyet, OA'nın suçlular için yumuşak bir seçenek olduğu fikrinin üstesinden gelmek, maliyet azaltma, mağdurların ihtiyaçlarına cevap verme, çatışmanın tırmanmasının sürdürülebilir önlenmesinde etkinlik, suç, mağduriyet ve tekrarlama açısından değerini vurgulamaktır.

Son olarak, etkili iyileştirici için temel özelliklerin altını çizmek önemlidir. Uygulama:

- Tüm paydaşların (mağdur, suçlu, bağlı olan herkes) dava hakkındaki tartışmaya katılımı, neden olduğu zarar, yeniden yapılanmaya yönelik önleme eylemlerinin gayri resmi bir yolunun sağlanması
- Cezalandırma konusunda değil, işlenen suçun ve sorumluluklarının anlaşılması, topluma yeniden entegrasyona yönelik ilk adım olarak mağdurların tazmin edilmesi için tüm paydaşların güçlendirilmesine dikkat edilmesi
- Saygı, şiddetin ortadan kaldırılması, içirme vb. gibi toplum için ortak ilkelere veya

restorative dialogue against
violent radicalization

RDAVR

değerlere saygı.

- *Mağdura verilen zarara ve ihtiyaçlarına azami dikkat*
- *İnsanlar arasındaki ilişkileri onarmaya odaklanma.*

1.2 OA'nın yaygınlaştırılması için fırsatlar

Onarıcı Diyalog'da (OD) ve Onarıcı Adalet'te (OA), deneyimler, motivasyonlar, etkileşimler, sosyal roller, çatışmalar, şematik katılıkla sınırlandırılmayan tüm tarafların ihtiyaçları dahil olmak üzere karmaşık bir fenomen olarak kabul edilen zarara odaklanılır.

Bu, OD ve OA'yi uygulamak için büyük bir fırsatı temsil eder:

- Farklı düzeylerde sosyal ve kurumsal ilişkileri içeren
- Suç türüne göre uygulanabilirlik konusunda sınır koymayan
- Suçun failinin, mağdurun ve muhtemelen toplumun, ortaya çıkan sorunların çözümünde, acıların giderilmesi ve suçun kendisinin etkilerinin tanzimi açısından aktif katılımını teşvik eden

Onarıcı Adalet programlarının etkinliği üzerine yapılan uygulama ve çalışmalardan, OA'nın rehabilitasyon ve önleyici programların geliştirilmesi için son derece önemli olduğunu düşünen unsurlar ortaya çıkmaktadır:

1. Mağdurun yüksek memnuniyet derecesi
2. Suçlunun yüksek memnuniyet derecesi
3. Onarım taahhüdündeki artış
4. Yeniden yapılanmanın azaltılması.

OA'nın birçok programda (hem gençler hem de yetişkinler için) tekrar suç işleme ve yeniden suç oranlarını düşürdüğü göz önüne alındığında; travma ve ciddi kayıplar içeren en ciddi suçlarda tam olarak yakalanması için bir fırsattır.

Ayrıca, yerel düzeyde, uygun şekilde eğitilmiş 7 gönüllünün topluma katılımı, vatandaşların yargı sürecine daha fazla katılımı, toplumun şiddet içermeyen çatışma çözme becerilerine daha geniş bir şekilde maruz kalması ve program maliyetlerinin azaltılması için fırsatlar sunmaktadır.

Uluslararası düzeyde, OA'nın oldukça iyi anlaşıldığı, bilindiği, kolaylaştırıldığı ve uygulamaya konduğu daha "entegre" sistemlerin deneyimine baktığımızda - Belçika, Avusturya ve Almanya, İsveç, Birleşik Krallık ve Finlandiya - farklı uygulama yöntemleriyle, bu uygulamanın vizyonunu ve uygulamasını genişletme fırsatlarını anlamak için yararlı olan ortak unsurlar buluyoruz:

- **Yerel ve ulusal düzeylerde kamu ve özel sektör ortaklarıyla işbirliği içinde, daha merkezi olmayan hükümet düzeylerinin uygulanmasına doğrudan katılımı**
- **Cezai suçlara ek olarak, sosyal çatışmalarda kullanım (genellikle daha kolay görünen finansman ve uygulama yöntemleriyle).**

OA'nın bilgisini, farkındalığını ve uygulamasını yaymak için hangi fırsatlardan yararlanabilirsiniz?

Ortaya çıkan fikirler öncelikle şunlara odaklanır:

restorative dialogue against
violent radicalization

RDAVR

- İyi uygulamaların, modellerin ve standartların geliştirilmesi
- OA ekosisteminde yer alan profesyonellerin eğitimi
- Çeşitli kurumsal düzeyler arasındaki iletişimin geliştirilmesi
- Toplum bilinci ve katılımı kampanyaları.

Bunun yanı sıra, merkezi ve resmi bir koordinasyon organının kurulması, Onarıcı Adalet programları için daha fazla siyasi ve idari bağımsızlığın ve yerel eylemler için daha fazla merkezi hükümet desteğinin garanti altına alınmasının sağlanması kesinlikle gereklidir.

Bu aracın daha geniş bir şekilde yayılması ve kullanılmasını teşvik etmek ulusötesi düzeyden yerel düzeye kadar önemlidir:

- OA hareketini desteklemek amacıyla kamu kaynakları için etkisinin kanıtlarına dayanarak yasama desteğinin geliştirilmesi,
- Sistem düzeyinde, vatandaşlara çoğu suçla başa çıkmak için ilk seçenek olarak yerel topluluk temelli OA uygulamalarına erişim sunma taahhüdü ve aynı zamanda Onarıcı Adaletten memnun olmayanlar için resmi Adalet Sistemine erişim için yasal hakkı güvence altına alma taahhüdü
- Bireysel OA müdahalelerinin güçlü yönleri ve sınırlamaları arasında aracılık eden çoklu hibrit müdahale biçimlerinin geliştirilmesi
- Toplum temelli girişimlere katılımı artırarak toplumu ve sivil sorumluluğu güçlendirmek
- Vekil suç mağdurları topluluğu ile diyalogun daha fazla kullanılması
- OA ilke ve uygulamalarının okul ortamlarında uygulanması
- OA ilke ve uygulamalarının işyerinde kullanımının artırılması
- Şiddet içeren suç mağdurları için daha fazla destek ve katılım önlemlerinin geliştirilmesi.

Son olarak, daha fazla ülke tarafından paylaşılabilir ve OA uygulamalarının ve sonuçlarının zaman içinde ölçülmesine ve değerlendirilmesine olanak tanıyan açık ve esnek yapıların, tekniklerin ve modellerin nasıl kurulacağına özellikle dikkat edilmelidir.

2. OA VE OD UYGULAMASI İÇİN PRATİK METODOLOJİLER

OA, hem rehabilitasyon hem de ücretlendirme yaklaşımında ,ceza adaleti bağlamında farklı müdahale türlerini içeren bir tür "şemsiye" olarak , bir dizi alternatif program sunmaktadır (Bazemore ve Walgrave, 1999; Braithwaite, 1997; Gavrielides, 2008).

Farklı teorik yaklaşımlar ve belirli programlarda reddedilebilen OA Paradigma üç karaktere dayanmaktadır:

1. Sorumluluğa ihtiyacı olan suçlu
2. Zarara uğrayan, tazminata ihtiyacı olan mağdur
3. Uzlaşmaya ihtiyacı olan topluluk.

Restoratif paradigmada bu üç ilgili taraf bir araya gelir, ancak özel duruma ve olaya göre OA uygulamalarının farklı ve esnek uygulamaları vardır.

Üç alandan sadece ikisi kesişiyorsa veya program yalnızca bir alanda hareket ediyorsa, orta veya kısmen restoratif program.

Aktörlerden yalnızca birini (suçlu, mağdur veya topluluk) ilgilendiren ve suçlunun aileleriyle çalışmayı, aile merkezli sosyal hizmeti, toplum çalışmasını içeren, yalnızca suçluyla çalışmayı içeren kısmen onarıcı programlar vardır: sorumluluk bu programlarda merkezidir.

OA'nın uygulama yöntemleri şunları içerir:

- Mağdur arabuluculuğu veya uzlaşma olarak da bilinen mağdur / suçlu konferansı
- Aile grubu konferansı,
- topluluk grubu konferansı,
- barış yapıcı çevreler.

Program, planlamasında, bahsedilen biçimlerden biri seçimide göz önünde bulundurulmalıdır: uygulama alanı, yerel topluluk, acıya neden olan sosyal ilişkilerin kırılması.

Hangi formu seçmeli? Her birinin güçlü ve zayıf yönleri vardır:

	GÜÇLÜ YÖNLER	ZAYIF YÖNLER
MAĞDUR SUÇLU KONFERANSI	İlgili taraflar için en doğrudan, gizli ve bilgilendirici formdur.	Etkilerin olmaması ve ilgili diğer tarafların karşılanmamış ihtiyaçları
AİLE GRUBU KONFERANSI	Aile üyeleri ve destekleyici insanlar sürece aktif olarak katılır	Doğrudan tarafların etkilerine ve ihtiyaçlarına odaklanma azalır.
TOPLULUK GRUBU KONFERANSI	Çatışmadan etkilenen diğer taraflar (aile üyeleri, diğer destekleyici insanlar, toplumdaki diğerleri) sürece katılır.	Doğrudan tarafların etkilerine ve ihtiyaçlarına odaklanma azalır.
BARIŞI SAĞLAMA ÇEVRELERİ	Çatışmadan etkilenen diğer taraflar (aile üyeleri, diğer destekleyici insanlar, toplumdaki diğer üyeler) sürece katılır	Doğrudan tarafların etkilerine ve ihtiyaçlarına odaklanma azalır.
YUKARIDAKİLERİN TÜMÜ, VEKİL İLE MAĞDURLAR VE SUÇLULAR, VEYA KARIŞIK	Maksimum esneklik	Mağdur ve suçlu arasında bir görüşme yoktur.

restorative dialogue against
violent radicalization

RDAVR

Bu formların altında yatan uygulama, tarafların güvenli bir şekilde konuşabilecekleri ve dinleyebilecekleri Restoratif Diyalog'dur. Bunun için şunlar gerekir:

- Kararın askıya alınması
- Kabul etmeseniz bile, diğerinin söyleyeceklerini dinlemeye açıklık
- Alçakgönüllülük ve şefkat
- İlişkiler üzerinde dönüştürücü etki
- Çatışmayı kişisel bir bağlama yerleştiren ilişkiler (her iki taraf için).

RD uygulamaları, bir kolaylaştırıcı olmadan bire bir diyalog veya grup içi diyalog veya bir kolaylaştırıcı ile bire bir diyalog veya grup içi diyalog içerebilir.

Kolaylaştırıcının bulunduğu yerde, çok az konuşur, ancak duygusal olarak tamamen mevcuttur, sadece gerektiğinde müdahale eder. Elbette, kolaylaştırıcının derin ve empatik bir dinleme sunabilmesi, herkesin kişisel hikayelerini onurlandırması, sessizliğin gücüne değer vermesi, beden, zihin ve kalbin diline dikkat etmesi ve her şeyden önce diyalog içinde sıcaklık ve güvenliğin nasıl iletileceğini bilmesi esastır.

2.1 Mağdur/Suçlu konferansı

Mağdur/Suçlu konferans programı MSK, özellikle Kuzey Amerika ve Avrupa'da en iyi bilinen ve en çok kullanılan OA programlarından biridir.

Etkili program tasarımı en zorlu ve kritik adımdır: deneyimler, çoğu zaman bu aşamanın hafife alındığını göstermektedir.

Bir MSK programı planlarken aşağıdakileri tanımlamak önemlidir:

- Amaçlar: MSK programı, tanımı gereği, hem mağdur hem de suçlu için adil olarak algılanan bir çatışma çözümü süreci sağlama birincil hedefi üzerine kurulmuşsa da, bununla birlikte, her yerel program, suç önleme, suçlu rehabilitasyonu, mağdur yardımı, topluluk çatışma çözümü gibi toplum için hangi ikincil hedeflerin önemli olduğunu tanımlamalıdır. Mağdurun güçlendirilmesi, mağdurun uzlaştırılması veya hapsedilmeye bir alternatif.
- herhangi bir topluluk / sistem desteği
- finansman kaynakları
- Hedef kitle
- Bilgi sistemleri yönetimi
- Arabulucuların eğitimi.

Bir MSK programı organize ederken, sürecin başarısı için önemli hususlar göz önünde bulundurulmalıdır:

- Suçlunun suçunu kabul etmesi
- Tarafların gönüllü rızası (suçlu için bile zorlayıcı olmamalıdır)
- Mağdur ile suçun faili arasında yüz yüze görüşmelerin sağlanması
- Arabulucuların eğitimi ve tarafsızlığı.

Kilit aktörler arasında hakimler, savcılar, savunma avukatları, ıslah personeli; mağdurların avukatları; denetimli serbestlik personeli, mağdur hizmetleri, şehrin siyasi temsilcileri, dini, mahalle mensupları, sivil ve iş dünyası liderleri bulunur. Kilit aktörlerin analizi, her birinin

restorative dialogue against
violent radicalization

RDAVR

programın gelişimini nasıl önemli ölçüde etkileyebileceğini değerlendirmelidir.

Bir danışma komitesinin oluşturulması, suç mağduru arabuluculuk programının etkinliğine de önemli ölçüde katkıda bulunabilir. Yapısı, bağlamın niteliğine ve programın ihtiyaçlarına bağlı olarak, bir MSK'ya katılan bir mağduru, bir MSK'ya katılan bir suçluyu, toplum gençlik çalışanlarını, yargı veya adli idare temsilcilerini, polis memurlarını, mağdur hizmet çalışanlarını, sosyal hizmet uzmanlarını, sağlık çalışanlarını, medya topluluğunun temsilcilerini, okullar, kiliseler vb. barındırabilir

Amaç

MSK'nin temel amacı, suçun mağduru ve failini aktif olarak içeren bir çatışma çözüm süreci oluşturmak ve şunları yapmaktır:

- Suçun neden olduğu duygusal ve maddi zararı onarmak
- İki tarafa suç tartışma fırsatı vermek
- duyguları ifade etmek
- Mağdur ve suçlu olarak birlikte suç olayının neden olduğu zararı ele almak ve çözmek için bir yol geliştirmek.

Katılma motivasyonu

Tarafların bir konferansa katılma konusundaki temel motivasyonları arasında, hem mağdur hem de suçlu için, duygularını ifade etmek ve doğrudan diğer kişiyle konuşmak istedikleri / konuşabilecekleri ve sorunun çözümünde aktif bir rol oynayabilecekleri ortam bulunması vardır. (çoğu zaman ceza adaleti sistemi içinde reddedilmiş gibi görünmektedir).

Bunun yanı sıra, suçlular için "hasarı geri ödemek istemek" veya mağdurlar için "suçluya yardım etmek istemek" gibi bazı bariz özgecil nedenler vardır.

Son olarak, hem mağdurlar hem de suçlular için görev unsurları vardır: diğer tarafa, aileye ve topluma karşı görev.

Bununla birlikte, hiçbir zaman mağdurların veya suçluların konferanslara katılmaları için herhangi bir zorlama yoktur.

MSK süreci – temel unsurlar

Konferans sürecinde, aşağıdakiler ilgili tüm taraflara karşı her zaman akılda tutulmalıdır:

- Diyalogun üçlüsü: KONUŞ, DİNLE, DİNLEN
- EMPATİ
- TAZMİNAT hedefi.

Bu sürecin merkezinde iki unsur vardır:

- Zararın tazmini: Bu, mağduru deneyiminin suçlu tarafından empatik bir şekilde dinlenmesi, bunun sonucunda kendi sorumluluğun üstlenmesi, üretilen zarar için iyileştirici önlemlerin etkinleştirilmesi ve güven ilişkisinin yeniden inşası için çok önemlidir.
- Suçlunun geçmişinin ve motivasyonlarının, yaşam deneyiminin, yerine getirilmemiş ve algılanan ihtiyaçların, suçun gerçekleştiği ilişki bağlamında dikkate alınmasını sağlayan

karmaşıklık. Bu, bakış açılarının ve beklentilerin karşılıklılığı, suç olayından ortaya çıkan hasarların tam olarak onarılması için geçmiş, şimdiki ve potansiyel süreçlerin karmaşıklığına genişler.

MSK sürecinin geliştirilmesi dört aşamaya ayrılacaktır:

1. Program başlangıç aşaması: suç olayının verilerinin kaydedilmesi ve analizi
2. Arabuluculuk aşamasına hazırlık: arabuluculuk için tarama ve değerlendirme
 - Suçlu ile buluşmak: hikayelerini dinlemek, süreci açıklamak, katılmak için onay almak (küçüklerin katılımı durumunda ebeveyn onayı gereklidir), güven oluşturmak, onları katılmaya hazırlamak (Arabuluculuk sırasında soruların nasıl cevaplanacağı konusunda koçluk), tazminat ödeme yeteneklerini değerlendirmek ve kişisel hizmet çalışmalarını veya toplum hizmeti çalışmalarını dikkate alma istekliliklerini değerlendirmek
 - Mağdurla buluşmak: hikayelerini dinlemek, süreci açıklamak, katılmak için onay almak, güven inşa etmek, onları katılmaya hazırlamak (Arabuluculuk sırasında soruların nasıl cevaplanacağı konusunda koçluk)
 - Arabuluculuk oturumunun organizasyonu ve planlanması
3. Arabuluculuk aşaması: Arabulucunun işlevi motivasyonu teşvik etmek, etkileşimi düzenlemek, iletişime yardımcı olmak ve süreci izlemektir.
 - Arabuluculuk toplantısı: Giriş ve açıklama (sürecin herhangi bir zamanda sona erdirilmesi olasılığını sağlamak), ne olduğu ve tarafların bu konuda nasıl hissettiği hakkında tartışma (her ikisinden de hikayelerini anlatmalarını, ilgi ve katılım göstermelerini istemek: "Sizin bakış açınızdan ne oldu? Bu konuda ne hissettiniz?", Genellikle mağdurların ilk anlatı aşamasını başlatmasını istemedikleri sürece), mağdur ve diğer insanlar üzerindeki etkilerin tartışılması, zararların tartışılması ve tazminat ihtiyacı, bir tazminat anlaşmasının geliştirilmesi.
 - İmzalanan anlaşmanın program koordinatörüne iletilmesi.

Arabuluculuk oturumu için önerilen gündem:

- Sunumlar
 - Arabulucunun rolünün açıklanması
 - Temel usul ve kuralların açıklanması (her zaman birbirini rahatsız etmemek , saygılı konuşmak vb.)
 - Olay ve taraflar üzerindeki etkisi hakkında tartışma
 - Yapılan hasarın ve iade / onarım ihtiyacının tartışılması
 - İade / tazminat planının geliştirilmesi
 - Anlaşmanın imzalanması
 - Uygunsa takip toplantısını planlanması
 - Oturumun kapatılması ("Bu toplantıda neler hissettiniz? Başka endişeleriniz var mı?" vb.)
4. Takip aşaması (arabulucu ile)

MSK süreci – aşamalar

- Hazırlık aşaması

Hazırlık toplantıları mağdur / suçlu arabuluculuğunda önemlidir, çünkü taraflar ve arabulucu arasında güven oluşturmaya izin verir ve onlara hikayelerini anlatmak, duygularını paylaşmak, duyulmak ve tanınmak için alan sunar.

restorative dialogue against
violent radicalization

RDAVR

Bu aşamada, arabuluculuğun yararları ve riskleri, arabuluculuk süreci hakkında bilgi vermek ve her türlü soruyu cevaplamak da esastır.

Ayrıca arabulucu davayı ve tarafları analiz etme, katılım seçiminin bilgilendirilmiş ve gönüllü olduğunu doğrulama, arabuluculuk için kullanılabilirliklerini ve davanın arabuluculuk için uygunluğunu değerlendirme, aynı zamanda katılabilecek herhangi bir destek kişisini (aile üyeleri, arkadaşlar, topluluk üyeleri) belirleme ve tarafların ihtiyaçlarını belirleme ve dolayısıyla bu ihtiyaçları karşılamak için süreçteki düzenlemeleri belirleme ve muhtemelen iletişim koçluğu yapma görevini üstlenir.

- Konferans aşaması

Arbulucu, taraflar arasında diyalogun kolaylaştırılmasında önemli bir rol oynar; işlevi sözlü ve sözlü olmayan iletişimde, ses tonunda, sakin tavırda vb. ifade edilir.

Arbulucunun derinlemesine dinlemesi rolünün en önemli kısmıdır çünkü taraflara kendi doğrudan konuşmalarını oluşturmaları için daha fazla alan verir.

Hikaye anlatımı, tarafların yeni içerikler ortaya çıkarmak, yeni bir güven oluşturmak ve daha iyi bir geleceğe yatırım yapmak için konuşmalarına, dinlemelerine ve duyulmalarına izin vermek için çok önemlidir.

Esneklik, bireysel ihtiyaçların karşılanmasında veya bir sürecin akışında beklenmedik durumlara uyum sağlamada önemlidir.

Arbulucu her zaman konuşmaları derinleştirecek sorularla yönlendirebilir, ancak kilit nokta, tarafların aralarında doğrudan bir konuşma yapmalarına izin vermektir.

Çatışmanın çözümü için yazılı anlaşma, toplantının temel amacı değil, diyalog ve anlayış yoluyla çözümün ürünüdür.

Toplantının pratik yönetimi için şunlar önerilmektedir:

- Ayrıntıları ve seçenekleri paylaşmak, toplantıyı kimin yöneteceğini belirlemek, modülleri ve ortamı hazırlamak için toplantıdan 30 dakika önce ortak arabulucu ile tanışın.
- Taraflar geldiğinde, toplantıdan önce oturup sohbet etmelerine izin vermekten kaçının.
- Toplantı başında gayri resmi ve rahat bir ortam sağlamak, hoş geldiniz demek ve sunumlar yapmak, programı ve faydalarını açıklamak, yöntem ve kuralları tekrarlamak.

Konferans toplantısının yürütülmesi için 3 aşamalı bir plan önerilmiştir:

1. Aşama 1: Ne oldu? (Hasar bilgisi) Mağduru ilk olmaya ilgi göstermediği sürece suçluyu hikayeyi anlatmaya davet ederek. "Şimdi birbirinize olanları anlatmanın zamanı geldi." Karşı taraf daha sonra soru sormaya davet edilir. Anlatı boyunca arabulucu suçluya ve mağdura kredi verecektir - "Bu sizin için zor olmalıydı." - Ve onları hikayelerini derinleştirmeye davet edecektir. Daha sonra, etkilere ne olduğu konusunda, bir sonraki aşamaya geçiş sorusu sorulacaktır.

2. Aşama 2: Hasarın etkileri nelerdir? Mağduru nasıl hissettiğini anlatmaya davet

restorative dialogue against
violent radicalization

RDAVR

etmek, tüm seviyeleri ortaya çıkarmak için ek sorular sormak. Suçlu, duyduklarını tekrarlamaya ve yaşananların diğer insanlar, toplum ve kendisi üzerindeki etkisini göstermeye davet edilecektir. Bu aşamada, suçun diğer etkilerini ve sonuçlarını tartışmak üzere diğer katılımcıları davet etmek mümkündür. Daha sonra, hasarın etkilerinden çözüme kadar bir sonraki aşamaya geçiş sorusu sorulacaktır.

3. Aşama 3: Hangi tazminatlar yapılabilir? (Hasar için çözüm) Mağduru talepleri tanımlamaya davet etmek, suçludan bu taleplere cevap vermesini ve telafi için başka seçenekler olup olmadığını sormak ve daha sonra hangi onarımlar üzerinde gerçekçi bir şekilde anlaşmaya varılabileceğini belirlemek. Anlaşma taraflarca yazılacak ve imzalanacaktır. En yaygın üç tazminat türü şunlardır: parasal iade, toplum hizmeti, yazılı bir özür mektubu, diğer tazminat türleri (ve suçlu iyileştirme faaliyetleri).

Toplantının sonunda, arabulucu katılımcıları sonuçtan dolayı tebrik edecek ve herkesi toplantıdaki son yansımaya davet edecektir. Bir çözüm alınamamışsa bile toplantının değerinden bahsetmekte fayda var.

Arabulucular arasındaki brifingde, toplantıdan sonra, deneyimin olumsuz yönlerini vurgulamanız, göze çarpan noktaları gözden geçirmeniz, daha biçimlendirici yönleri vurgulamanız ve program koordinatörüne hangi bilgilerin iletileceğinin belirlenmesi önerilir.

- Takip aşaması

Takip toplantıları, kararın ilişkisel boyutunu doğrulamak ve suçluların anlaşmalara uymaları için daha iyi bir hesap verebilirlik çerçevesi oluşturmak için kullanılabilir.

Örnek Olay İncelemesi: İrkisal Motivasyonlu Saldırı (bir üniversitede)

West Midlands Onarıcı Adalet HUB tarafından bildirilen bir vaka çalışmasına göre, terörizmle ilgili bir sınıf tartışması sırasında mağdur, suçlu tarafından ırkçı olduğu düşünülen bir yorum yaptı ve daha sonra saldırıya uğradı.

İlk Aşamalar

Dava West Midlands OA Hub'a sevk edildi ve tüm detaylar ilgili polis memuru tarafından toplandı.

OA yolunun uygunluğunun değerlendirilmesinden sonra, mağdur (ve babası) çağrıldı ve bir toplantıyı kabul etti. Mağdur reşit olmadığı için ebeveynlerin (toplantıda hazır bulunan) onayı istenmiştir.

Daha sonra, suçlunun annesi ve suçlu çağrıldı ve ebeveynlerin izin verdiği bir toplantı için düzenlemeler yapıldı (suçlu aynı zamanda reşit değil).

Hazırlık

Suçlu ve annesi ile yapılan toplantıda, ilk değerlendirme yapıldı: suçlu tüm sorumluluğu ifade etti ve mağdur üzerindeki etkilerini kabul etti. Fail, o anda öfkeli olduğunu, çünkü mağdurun dinine hakaret ettiğine inandığını, öyle olsa bile, kendisine saldırmaya hakkı olmadığını

restorative dialogue against
violent radicalization

RDAVR

bilincini gösterdiğini açıkladı. Suçlu, mağdurla iletişim kurmanın, suçu tekrarlamaması için onu motive edeceğine ve özür dilemesine izin vereceğine inanıyordu.

Daha sonra 2 arabulucu mağdur ve babasıyla görüştü ve suçlunun annesinin olanlardan dolayı üzgün olduğunu ve suçlunun özür dilemek istediğini bilmesini istediğini bildirdi; Kurban daha sonra RJ'yi yönetmeyi kabul etti.

Olay üniversitede gerçekleştiği için, her iki öğrencinin öğretmenini de içeren toplantının her iki tarafın ve ebeveynlerinin hemfikir olduğu bir şekilde orada düzenlenmesine karar verildi.

Mağdur ve suçlu, her ikisinin de yüz yüze görüşmeye tamamen hazır olduklarından emin olmak için birkaç kez bir araya geldi.

Doğrudan toplantı

Yüz yüze görüşme gününde, bir uygulayıcı kurbanla üniversitede tanıştı, neler olacağını özetledi ve odayı kurdu.

İkinci uygulayıcı, kendisini toplantıya hazırlayan suçlu ile bir araya geldi. Kolej öğretmeni toplantı sırasında hazır bulundu.

Toplantıdaki herkesin sunumunun ardından toplantıya ilişkin kurallar gözden geçirildi.

Mağdur, olayın kendisini nasıl etkilediğini, kızdığını ve davranışlarını nasıl etkilediğini, suçluyla tartıştığını, duyguları ve yetiştirilmesi üzerindeki etkilerini ortaya koyduğunu açıkladı. Suçlu özür dileyebildi ve suçtan önce ve sonra kendisiyle ilgili düşüncelerini ve mağdurun kendisine söylediği bilgileri duyduğunda nasıl hissettiğini açıklayabildi.

İki taraf, gelecekte aralarında bir anlaşmazlık ortaya çıkarsa herhangi bir sorunu çözmeye çalışmak için bir anlaşmaya vardı.

Geri bildirim

Toplantıdan sonra suçlu, yargılamanın yürütülmesinin mağdur üzerindeki etkisini fark etmesini nasıl sağladığını tartışmış, fiziksel zararın dışında eylemlerinin sonuçlarını da fark etmiştir.

Mağdur, buna ihtiyacı olduğunu ve suçlunun mazeretlerinden sonra şimdi bir rahatlama hissi hissettiğini belirtti.

2.2 Aile grubu konferansı

Aile grubu konferansı programı

Aile Grubu Konferansı AGK, suçtan en çok etkilenen insanlar topluluğunu (mağdur ve suçlu ve aileleri, arkadaşları ve her iki tarafın kilit destekçileri) suçlu veya suçlu bir eylemin çözülüp çözülmeyeceğine karar verme ile ilgilenir.

Bu uygulama, şu anda çoğu çocuk suçu için kullanıldığı Yeni Zelanda'da başlatılmıştır. Daha

restorative dialogue against
violent radicalization

RDAVR

sonra Avustralya'daki polis gücü tarafından uyarlandı ve Amerika Birleşik Devletleri'nde tanıtıldı.

Genellikle çocuk adaleti sürecinde kullanılır, ancak çözülmemiş duygusal sorunları ele almak veya belirli iade şartlarını belirlemek için yargıdan sonra da kullanılabilir. Bu süreç bazı yetişkin vakalarında, hırsızlık, kundaklama, küçük saldırılar, uyuşturucu suçları ve vandalizm gibi bazı suçlar için kullanılmıştır.

Aile grubu konferansı okullarda, polis departmanlarında, denetimli serbestlik bürolarında ve mahalle gruplarında uygulanmaktadır. Bazı programlar tek bir ajans içinde uygulanırken, diğerleri farklı ajanslar arasındaki işbirliği içinde geliştirilmektedir. Bazı ülkelerde AGK polis tarafından (Avustralya ve İngiltere'nin bazı bölgelerinde), diğer ülkelerde çocuk mahkemeleri (Güney Avustralya), diğerlerinde refah sistemi (Yeni Zelanda) ve bazı ülkelerde toplum kolaylaştırıcıları kullanan diğer kuruluşlar tarafından yönetilmektedir (Avustralya'da Queensland, Hollanda).

Amaç

Aile grubu konferansı, mağdura suç ve uygun yaptırımlar hakkındaki tartışmaya katılma fırsatı sunmayı ve aynı zamanda failin davranışlarının insani etkisi konusundaki farkındalığını arttırmayı ve sorumluluğunu tam olarak dikkate almayı amaçlamaktadır. Kilit destekleyici kişilerin katılımı, her iki tarafın da toplumun ana destek sistemlerine yeniden bağlanmasına ve suçlunun destek sistemi için gelecekteki davranışlarıyla ilgili olarak kolektif sorumluluk üstlenmesine izin verir.

Katılma motivasyonu

Özellikle çocuk suçlularla yapılan aile grubu konferanslarında, farklı araştırmaların sonuçları, suçluların ailelerinin bir aile grubu konferansına katılırken standart yargı süreçlerine kıyasla yargı sürecine daha sık ve aktif olarak dahil olduklarını göstermiştir. (Maxwell ve Morris, 1993).

Bu uygulamada, aile, özellikle küçük bir suçlunun yaşamında çok önemli bir rol oynar: onarıcı adaletin müdahalesi, bu nedenle hem suçlunun ailesinin hem de mağdurun sorumluluğunu güçlendirmek için büyük bir potansiyele sahiptir.

Suç faileri ve mağdurlar konferansları yararlı buluyor ve suçlular tarafından konferanslar sırasında varılan anlaşmalara saygı gösterilmesinde ve birçok mağdur için korkunun azaltılmasında olumlu bir sonuca ulaşılıyor.

Son olarak, çatışma çözümünde ve katılımcı karar vermede topluluk becerilerinin geliştirilmesine yardımcı olurlar. Aslında, daha geniş bir katılımcı kitlesine sahip olduklarından, potansiyel olarak suçlunun topluma yeniden entegrasyonuna ve mağdurun güçlendirilmesine dahil olurlar.

Aile grubu konferansı süreci – temel öğeler

Aile grubu konferansında, suçtan en çok etkilenen taraflar, MSK'da olduğu gibi, gönüllülük esasına göre dahil olurlar:

- Kurban

- Suçun faili
- Aile, arkadaşlar ve her iki taraf için de tüm önemli destekleyici insanlar.

Toplantı sırasında, kolaylaştırıcı, suçun tarafların her birine verdiği zararı ve nasıl onarılabilirliğini tartışmak için taraflara destek olur.

Kolaylaştırıcı, süreci açıklamak ve onları toplantıya davet etmek için mağdur ve suçlu ile temasa geçildikten sonra, destek sistemlerine katılmaya davet edilecek kilit kişileri tanımlamalarını ister.

Konferans sırasında, suçlu olayı tanımlayarak başlar - mağdur tartışmayı başlatan ilk kişi olmak istemediği sürece - ve daha sonra her katılımcı bunun kendi yaşamları üzerindeki etkisini açıklar.

Anlatıda suçlu , davranışlarının mağdur, mağdura yakın olanlar ve ailesi ve arkadaşları üzerindeki etkisini öğrenir. Mağdur, kendi adına, suçun hayatı üzerindeki etkisini tam olarak ifade edebilir ve sorular sorabilir.

Suçlular, suçun neden meydana geldiği ve hayatlarını nasıl etkilediği hakkındaki hikayelerini anlatabilir, bir tür tazminat yoluyla mağdurla mümkün olduğunca doğru şeyler yapabilir.

MSK ile karşılaştırıldığında AGK , sürecinin çok daha geniş bir katılımcı çevresi yarattığı göz önüne alınarak , toplumun bir bütün olarak güçlendirilmesine ve iyileştirilmesine katkıda bulunduğu için bazı potansiyel avantajlara sahiptir: birçok vatandaş ceza ve çocuk adaleti süreçlerinde doğrudan paydaş haline gelir, daha geniş bir insan çevresi birincil mağdura ek olarak suçun mağduru olarak kabul edilir. Cezai olayın katılımcılar üzerindeki etkisi hakkındaki tartışmadan sonra, mağdurdan konferanstan istenen sonuçları tanımlaması ve ardından suçlunun yükümlülüklerini belirlemesine yardımcı olması istenir. Tüm katılımcılar, suçlunun neden oldukları hasarı nasıl onarabileceğini belirlemek için problem çözme sürecine katkıda bulunabilir.

Oturum, katılımcılar tarafından bir anlaşmanın imzalanması ile sona erer. Maddi iade, mağdurun suçların neden olduğu zararın geri ödenmesinden ibarettir. AGK ayrıca suçlular için bir dizi olası sonuca izin verir: özürler, toplum hizmeti, rehabilitasyon veya tedavi programlarına dahil olma (zihinsel sağlık danışmanlığı, uyuşturucu tedavisi veya mesleki eğitim).

Örnek olay incelemesi

Neo-Nazi fikirlerine büyük sempati duyan 15 yaşındaki lise öğrencisi Adam, okulundaki bir hafta sonu partisinde vandalizm yapmıştı.

Anneyle ilk temaslarda (Adem reşit değildi), geçmişleri ile ilgili detaylar toplandı: aile Romanya'dan Macaristan'a taşınmıştı; annenin iki büyük çocuğu daha vardı, biri 26 yaşındaydı ve ağırlaştırılmış saldırı ve dayak nedeniyle hapse atılmıştı. Diğer oğlu, 23 yaşında, eski eşi tarafından yetiştirilen bir çocuğu vardı.(Kocasını yıllar önce ölmüştü.)

Annesi vandalizmi biliyordu ve Adam'la bunun hakkında konuşmuş, onu bir daha yapmaması için uyarılmıştı; Adam'ın tatillerde başının belaya girdiğini bildiğini ve bunun daha ciddi

restorative dialogue against
violent radicalization

RDAVR

sorunlara yol açacağından korktuğunu itiraf etti. Roman toplumu hakkında olumsuz konuşmaması için onu sürekli uyarmıştı.

Adem, bir partiden sonra bir gece, kendisi ve arkadaşları eve giderken, bir çöp konteynerini nasıl yok ettiğini açıkladı. Arkadaşlarının bu eyleme karışmadığına dikkat çekti. Bunu neden yaptığı sorulduğunda, sadece çok üzgün olduğunu çünkü caddenin karşısında farklı Romanlardan oluşan bir grup olduğunu söyledi. Adem ona zarar vermediklerini söyledi; sadece fiziksel olarak ona çok yakın oldukları için sinirlenmişti.

Anne, önceki diğer durumlarda da aynı davranışı bildirdi.

Adam, bir partiden sonra bir gece, kendisi ve arkadaşları eve giderken, bir çöp konteynerini nasıl yok ettiğini açıkladı. Arkadaşlarının bu eyleme karışmadığına dikkat çekti. Bunu neden yaptığı sorulduğunda, sadece çok üzgün olduğunu çünkü caddenin karşısında farklı Romanlardan oluşan bir grup olduğunu söyledi. Adam kendilerine zarar vermediklerini söyledi; sadece fiziksel olarak onlara çok yakın oldukları için sinirlenmişti.

Bu durumda erkek çocuk, anne, okul arkadaşları ve öğretmenlerle yapılan derinlemesine analiz, aile üyelerinin çocuğa ilgi göstermediklerini ortaya çıkarmıştır. OA'nın yolunda, ait olduğu topluma ve roman arkadaşlarına yönelik ilişki çalışmalarına ek olarak, annenin katılımı, ikisi arasında olumlu bir ilişkinin yeniden inşası için, çocuğun kendini farklı şekilde ifade etmesine ve benlik saygısı geliştirmesine izin vermek açısından olumlu etki ve destek merkezidir.

2.2 Topluluk grubu konferansı

Topluluk grup konferansı programı

Bu uygulamada, topluluk üyeleri OA'nın programına dahil edilir.

1920'lerde geliştirilmiş, Amerika Birleşik Devletleri'nde, özellikle San Francisco ve Vermont'ta kullanılmaya devam etmiştir (Bazemore ve Umbreit, 2001). Topluluk grubu konferansı genellikle yetişkinlerin şiddet içermeyen küçük suçlarını içerir. Daha yakın zamanlarda, reşit olmayan suçlularla birlikte kullanılmıştır ve küçük bir grup vatandaş ile suçlular arasındaki toplantılarda, suçlularla yaptırım anlaşmalarının hazırlanmasına katılmak, uyumu izlemek ve uyum raporlarını mahkemeye sunmak için oluşturulmuştur.

Amaç

Vatandaş toplulukları, cezai eylemlere önemli "topluluk odaklı" sonuçlar sağlayarak, yargı sürecine doğrudan dahil olabilir.

Katılımcılar, hasarı onaran ve olumlu hesap verebilirliği ve yeniden entegrasyonu teşvik eden bir anlaşmada tazminatın ayrıntılarını belirlemeye yardımcı olur.

Katılma motivasyonu

Bu uygulamada, suçtan en çok etkilenen toplumu temsil etme olasılığı önemli bir rol oynamaktadır.

restorative dialogue against
violent radicalization

RDAVR

Bu tür bir programda, topluluk üyelerinin toplulukta çıkarları vardır ve böylece ilgili tüm taraflar için güvenlik, hesap verebilirlik ve yeniden entegrasyonu teşvik eder.

Temel fikir, ortak adaletin toplumun gücünü ve değerlerini ifade etme yeteneğidir.

Topluluk grup konferansı süreci – temel unsurlar

Süreç genellikle suçun doğasını ve mağdur ve toplum üzerindeki olumsuz etkilerini tartışmak için vatandaş paneli ile bir toplantı içerir.

Kapsamlı bir tartışmanın ardından, adil ve kabul edilebilir bir anlaşmaya varılana kadar fail ve mağdurla tartışılan bir dizi yaptırım önerilmektedir.

Daha sonra suçun giderilmesi için yöntem, eylemler ve belirli zamanlar tartışılır. Daha sonra, suçlular anlaşmanın şartlarını yerine getirmedeki ilerlemelerini belgeleyeceklerdir.

Duruşma, planlanan süre sona erdiğinde sona erer ve suçlunun kararlaştırılan yaptırımlara uyması konusunda mahkemeye bir rapor sunulur.

Örnek olay incelemesi

Dava, büyük bir şehrin sokaklarında, ırkçı hakaretler başlatan ve "ülkenize geri dönün" ifadesini kullanan iki adam tarafından ırkçı bir arka plan saldırısının kurbanı olan Afrika kökenli bir adamla ilgilidir. Bir tanık tarafından çağrılan polis, mağdurları ve diğer tanıkların ifadelerini toplar. Saldırganlığın ırksal içeriği doğrulanır.

Mahalle topluluğu, bu tür bölümlerdeki artıştan dolayı endişelerini ve korkularını ifade etmeye başlar. Bu durumda, bir topluluk grubu konferansı kabul edilebilir. Hazırlık aşamasından sonra (seçim, bilgi ve katılımcılarla anlaşma; mağdurla toplantı; suçlu ile toplantı) bir vatandaş paneli, suçun doğasını ve mağdur ve toplum üzerindeki olumsuz etkilerini tartışmak için suçluyla buluşur.

Vatandaşlar, mağdurlar ve suçlular, adil ve kabul edilebilir bir anlaşmaya varılana kadar suçlu ve mağdur ile tartışılan bir dizi yaptırım önerebilirler.

2.2 Circles(Çemberler)

Circles programı

Çemberler okullarda (Mirsky, 2007, 2011; Wachtel ve Wachtel, 2012), endüstride işçileri yüksek üretim standartlarına ulaşmaya dahil etmek için (Nonaka, 1993) ve daha sonra 1992'den beri adalette toplumu dahil etmek için (üyeler, bir yasayı çiğneyen bir kişiyle nasıl başa çıkılacağına karar verirken) yaygın olarak kullanılmaktadır. (Lilles, 2002).

Çemberler başlangıçta Amerika Birleşik Devletleri'nde, geleneksel ceza adaletinde, 1996'dan beri Minnesota'da kullanıldı. Şimdi Kuzey Amerika'da ve dünyanın diğer bölgelerinde hem küçükler hem de yetişkin suçlular için, farklı suç türlerinde ve bağlamlarda kullanılmaktadırlar.

restorative dialogue against
violent radicalization

RDAVR

Amaç

MSK ve AGK gibi, Circles da mağdur ve suçlu arasındaki toplantı için bir alan sunar, ancak aynı zamanda toplumu karar alma sürecine dahil eder.

Topluluk katılımcıları, adalet sistemi personelinden toplulukta suçtan etkilenen herkese kadar değişebilir: tüm katılımcılar - mağdur, mağdurun ailesi, suçlu, suçlunun ailesi, topluluk temsilcileri - süreç boyunca daire etrafında birbirlerine "konuşan bir parça" vererek konuşurlar.

Katılma motivasyonu

Çevreler, proaktif olarak, topluluklar oluşturmak için veya reaktif olarak hatalara, çatışmalara ve sorunlara yanıt vermek için kullanılacak çok yönlü bir OA uygulamasıdır.

Çevrelerin önemli unsurları şu şekilde tanımlanabilir: değişmeye istekli olma, suçlunun topluma katılımı ve destek sistemi. Odak noktası, tüm tarafların yapıcı çözümler bulmak için birlikte çalıştığı ortak sorumluluğu teşvik eden topluluk duygusudur.

Etkinlikleri üzerine yapılan az sayıda çalışmaya rağmen, Circles çoğunlukla her bireyin bir sese sahip olmasını ve bir çözüm bulmak için birlikte çalışmasını sağlayan adil bir süreç ve ilişkiler kurmak ve toplumu güçlendirmek için etkili bir strateji olarak görülmektedir.

Konferanstan farklı olarak, ele alınan konular daha büyük toplulukları ve sosyal sorunları ilgilendirir.

Circles süreci – temel unsurlar

Bir ön koşul olarak, katılım gönüllüdür ve suçlu suçluluğunu kabul eder.

Hazırlık aşamasında, suçun mağduru ve faili çemberde neler olacağı konusunda bilgilendirilir, deneyimleri dinlenir ve çemberdeki diğer katılımcılar hakkında bilgilendirilir (Genellikle mağdur, suçlu, ailesi ve arkadaşları, hakimler ve yargı personeli, savcılar, savunma avukatları ve polis memurları dahil olmak üzere 15 ila 50 kişi çembere katılır).

Programın etkinliği için, suçlunun toplumda derin bağlantıları olması önemlidir.

Sıralı çember, kolaylaştırıcı tarafından ortaya atılan onarıcı sorular etrafında yapılandırılmıştır; katılımcılar nasıl hissettiklerini anlatır. Suçlu suçu neden işlediğinden bahsediyor, mağdur ve topluluk üyeleri suçun ekonomik, fiziksel ve duygusal olarak neden olduğu etkiden bahsediyor. Herkes yanıt verdikten sonra, kolaylaştırıcı mağdurun neye ihtiyacı olduğu ve bu ihtiyaçların nasıl karşılanabileceği hakkında daha açık bir tartışmaya geçer.

Bu konuşma yoluyla katılımcılar suçun nedenlerini ve suçun kendisini (yani, tazminat veya toplum hizmeti ile) ele almak için bir strateji geliştirirler.

Bununla birlikte, çemberin her zaman bir kolaylaştırıcıya ihtiyacı yoktur: bazı durumlarda, herkes ifade etmek istediklerini belirtene kadar, sırayla konuşan katılımcılar tarafından kendi kendini yönetebilir. Bu durumda, herkes bütünlüğü ve çemberin odağını korumak için sorumluluk alır.

restorative dialogue against
violent radicalization

RDAVR

Circles için başka bir metodoloji, küçük bir daire içinde, bir sorunu tartışabilecek aktif katılımcıların bulunduğu ve iç çemberin dışında, birçok eşmerkezli çevrede gözlemcilerin bulunduğu akvaryumdur. Akvaryum yönteminin bir varyasyonu, gözlemcinin oturmasını, bir şeyler söylemesini ve daha sonra gözlemcinin sınırlı bir katılımına izin vererek dış daireye geri dönmesini sağlayan iç çemberde boş bir sandalye içerir (Costello, Wachtel, & Wachtel, 2010).

Nasıl gerçekleştirildiği göz önüne alındığında, Circles daha fazla dinlemeyi ve daha az konuşmayı teşvik eden bir uygulamadır (Costello, Wachtel ve Wachtel, 2010).

Tüm taraflar bir çözüm üzerinde anlaşmışsa, suçlunun ilerlemesini izlemek için "takip" çevreleri planlanacaktır.

Örnek olay incelemesi

Bu olay, öğrencilerin çoğunluğunun Roman olduğu bir okulda gerçekleşti. Macar Roman öğrenciler ile Romen Roman öğrenciler arasında çatışma ortaya çıkmıştır.

Önyargılar ve klişeler o kadar büyük bir çatışmaya dönüşmüştür ki, bir sosyal hizmet uzmanı müdahale etmek zorunda kalmıştır.

Birçok öğrencinin olumsuz ortamdan etkilendiği göz önünde bulundurularak problem çözme yöntemi olarak grup etkinlikleri seçilmiştir.

Çatışma sözlü veya fiziksel olarak çok şiddetliyse, bunu tırmandırmaktan en çok sorumlu olan çocuklar ("sorun çıkarıcılar") durumdan uzaklaştırılmalı ve profesyonellerle bireysel seanslar takip edilmelidir.

restorative dialogue against
violent radicalization

RDAVR

Değerlendirme

- Herhangi bir Onarıcı Adalet müdahalesinin arkasındaki temel amaç aşağıdakilerden hangisidir?
 - Suç işleyenlere yaptırım uygulanması ihtiyacı
 - Mağdurun uğradığı hasarı onarma ihtiyacı**
 - Yukarıda belirtilenlerin her ikisi de
 - Yukarıda belirtilenlerin hiçbiri
- Ceza Adaletinin yaptırım sürecinin ücret odağına bir alternatif sunar ve ayrıca bireysel muamelenin sınırlarını aşar.
 - Onarıcı adalet**
 - Cezalandırıcı Adalet
 - Yaptırım Sistemi
 - Yukarıda belirtilenlerin hiçbiri
- Aşağıdaki programlardan hangisinde bir suça karışan diğer kişiler üzerindeki etkiler ve karşılanmamış ihtiyaçlar dikkate alınmamaktadır?
 - Mağdur suçlu konferansı**
 - Aile grubu konferansı
 - Topluluk grubu konferansı
 - Barişçi çevreler
- OA ve OD uygulamalarında arabulucu:
 - Toplantıda sessizlikten kaçınmalı
 - Suçlunun hikayesi sırasında ilgi ve katılım göstermemeli,
 - İlgili tüm tarafları empatik ve derin bir şekilde dinlemeli**
 - Sadece ilgili tarafların sözlü iletişimine odaklanmalı
- Aşağıdakilerden hangisi onarım örneğidir?
 - Mağdura maddi tazminat ödeyin
 - Özür dileyin
 - Özür dileyin
 - Tüm cevaplar doğrudur**

restorative dialogue against
violent radicalization

RDAVR

Referans

Alessandro Monacelli, Alice Franchina, Andrea Oleandri, Carolina Antonucci, Claudia Pomata, Claudia Tozzi, Claudio Paterniti Martello, Daniela Ronco, Dario Di Cecca, Elia De Caro, Federica Brioschi, Giulia Cianchini, Giulia Fabini, Giovanni Torrente, Giuseppe Mosconi, Matteo Falcone, Patrizio Gonnella, Perla Allegri, Sara Pantoni, Simona Filippi, Simona Matera, Simone Santorso, Stella Noviello, Susanna Marietti, Vittoria Scogna
un anno in carcere | XIV rapporto sulle condizioni di detenzione Associazione Antigone, 2018, isbn 9788898688241

Carrie Menkel-Meadow

Restorative Justice: What is it and Does it Work?

Georgetown Public Law and Legal Theory Research Paper No. 1005485, 2007

Estelle Zinsstag, Marlies Teunkens, Brunilda Pali

Conferencing: a way forward for restorative justice in Europe
European Forum for Restorative Justice (EFOA) v.z.w., 2011

Gianluca Tramontano
Intorno all'idea di giustizia riparativa

MINORGIUSTIZIA, Giugno 2016, DOI: 10.3280/MG2016-001002

Mark S. Umbreit
Restorative Dialogue: A Transformative Journey of Peacemaking

Center for Restorative Justice & Peacemaking University of Minnesota, School of Social Work 2004

Mark S. Umbreit
Dialogue-Driven Victim Offender Mediation Training Manual. A Composite Collection of Training Resource Materials

Center for Restorative Justice & Peacemaking School of Social Work, University of Minnesota 2015

Patrizia Patrizi
Giustizia e pratiche riparative. Per una nuova giustizia di comunità, PATRIZIA PATRIZI
Diritto @Storia. Rivista internazionale di scienze giuridiche e Tradizione Romana. Anno XVI 2017 – Quaderno N.15
– Nuova Serie ISSN 1825-0330

Regina Hajnal, Anna Kucińska, Sára Nagy, Jacek Purski, Zsófia Szák, Borbála Takács
Prevention of Youth Radicalisation Through Self-Awareness of Cognitive Biases, Precobias Project n: 867186

Ek Kaynaklar

<https://www.euforumrj.org/en>

<http://rjp.dl.umn.edu/sites/rjp.dl.umn.edu/files/restorative-dialogue-transformative-journey.pdf> <http://restorative-justice.org/#sthash.qiysUNfc.dpbs>

restorative dialogue against
violent radicalization

RDAVR

MODÜL 4

A VUKATLIK KATILIM VE GÜÇLENDİRME

Avrupa'da şiddet içeren radikalleşmeyi ve aşırıcılığı
önlemeye yönelik topluluk çabaları

Yazarlar

şiddet içeren radikalleşmeye
karşı onarıcı diyalog

Önsöz

Topluluk Katılımı ve Güçlendirme modülü, rollere giriş niteliğindedir. Topluluklar, şiddet içeren radikalleşmenin ve aşırılıkçılığın önlenmesinde rol oynarak, konuşmaların ve girişimlerin bir dönüşüm ve değişim bağlamında çerçevelenmesini sağlayan hesap verebilirlik ve bağlılık odaklı çabaların faydalarını vurgulamaktadır. Onarıcı adalet hareketinin başlangıcından bu yana, savunucular, özellikle Batı kültürlerinde uygulandığı gibi, suçtan ve ailelerinden en çok etkilenen insanları dahil etmedikleri ve güçlendirmedikleri için geleneksel ceza adaletine saldırdılar. Gerçekten de, bir suçtan zarar görmüş olan bireylerin, çok olumsuz sonuçları olan bir eksiklik olan ceza adaleti sisteminden sık sık ve neredeyse tamamen dışlandığı iddia edilir. Adaletin restorasyonu, geçmişte suç faaliyetlerinden zarar görmüş veya etkilenmiş bireyleri daha eksiksiz bir şekilde meşgul etme ve güçlendirme arzusunun bir sonucu olarak ortaya çıkmıştır.

Onarıcı adalet son yıllarda popülerlik kazanmış, okullar, işyeri ve hatta kitlesel şiddet koşulları da dahil olmak üzere çeşitli ortamlarda uygulamalar bulmuştur.

Bununla birlikte, kökleri ceza adaleti alanında olduğundan ve onarıcı adalet sektörü bu alanda en fazla büyüdüğü için, aşağıdaki tartışma büyük ölçüde ceza adaleti reformu bağlamında katılım ve güçlendirme kavramlarına odaklanacaktır. Katılım ve yetkilendirme ile ne demek istediğimizi anlamak için aşağıdaki tanımları kabul edeceğiz: Katılım, paydaşların yanlış yapma veya incinmenin ardından ne olacağına karar vermede gönüllü katılımıdır; ve güçlendirme sadece katılma yeteneği değil, aynı zamanda bir karar vermek ve bu kararı takip etmek için gerekli kaynaklardan yararlanma yeteneğidir.

Modül, teori ve pratiği birleştiren üç ayrı bölüme ayrılmıştır ve kolaylaştırıcılara başarılı bir katılım için esnek ve uyarlanabilir bir rehber sağlar. Böylesine hassas bir konuyu ele alırken bireylerin daha fazla damgalanması ve yabancılaşması riski göz önüne alındığında, bu bölüm yalnızca bir rehber olarak tasarlanmıştır ve varsayımları yapıbozuma uğratmak için çok disiplinli bir çabanın önemine dayanmaktadır.

Modül:

Modül özeti/
Ana içerikler
Alaka düzeyi

Şiddet İçeren Radikalleşme ve Aşırıçılıtan Korunmada Topluluk Katılımına Giriş

Bölüm I - Katılımı ve Güçlendirmeyi Anlamak Temel İlkeler ve Teorinin Temelleri

*Bölüm II - Boşluğu Kapatmak
Topluluk Katılımı ve Güçlendirmenin Faydaları
Koruyucu Önlemler*

*Bölüm III - Sorumluluğun Hesap Verebilirlik ve Taahhüt Aşamaları
Etki Yaratan Katılımın Sürücülerini Sürdürülebilir Güçlendirme Değerlendirme*

restorative dialogue against
violent radicalization

RDAVR

Modülün öğrenim çıktıları

Bu Modülün tamamlanmasının ardından, kursiyerler şunları yapabilmelidir:

- *Topluluk katılımı teorisinin temellerini ve temel ilkelerini tartışma*
- *Düşünme, strateji oluşturma ve uygulama süreçlerini değiştirmek için yöntemler planlama ve uygulama*
- *Kesin öncelikler ve faaliyetlerle katılım eylemleri tasarlama*
- *İzleme eyleminin verilerini işlemek ve ilgili taraflara sunma*
- *Bağlama özgü adımları ve birbiriyle ilişkili katılım tekniklerini detaylandırma*

Modülün kazanımları

Şiddet İçeren Aşırılıkçılık ve Şiddet İçeren Radikalleşmenin önlenmesi ve bunlara karşı mücadelede toplulukların rolünü destekleyen bir çerçeve sunmak

Hesap verebilirlik ve taahhüt odaklı iletişim yaklaşımlarını tanıtmak

Sivil toplum becerilerini ve radikalleşmeyi önleme ve karşı koyma kapasitesini geliştirebilecek pratik bir katılım modelini sistematize etmek

Bilgi Birikimi

Giriş

Onarıcı Adalet, zararı işleyen bireyin, zararın bir sonucu olarak zarar görenlerin ve toplumun kalıcı bir çözüm bulmak için birlikte çalışmasını sağlayan çatışma ve suçla başa çıkma yöntemidir. Onarıcı Adalet, Avrupa'daki geleneksel adalet sistemlerinin aksine, mağdur ve toplum memnuniyetine yol açacağı varsayımıyla her adaletsizlik eylemi için bir ceza vermek yerine zararı onarmaya ve ilişkileri yeniden inşa etmeye odaklanmaktadır.

Onarıcı Adaletin belirli bir model olmadığını, çatışma, suç, istismar ve benzeri gibi bir dizi durumda uygulanabilecek kavramların bir koleksiyonu olduğunu belirtmek önemlidir.

Duygusal olarak yüklü özleri nedeniyle, aşırılıkçılık ve şiddet içeren radikalleşme konularındaki konuşmalar, özellikle bir devlet otoritesini temsil eden profesyoneller tarafından başlatıldığında, zor olabilir. İnsanlar, siyaset ve inanç hakkındaki varsayımlar tüm toplulukların damgalanmasına yol açabilir ve diyalog açma girişimleri bilgi toplama cephesi tarafından yanlış yorumlanabilir. Bununla birlikte, şiddet içeren radikalleşme ve aşırılıkçılık etrafındaki konuşmaların yarattığı zorluklara rağmen, çok sayıda anlamlı önleyici yanıtın, sorunları ve ilgili riskleri anlamak için mükemmel bir şekilde konumlandırılmış ve açık, şefkatli ve kültürel olarak bilgilendirilmiş iletişim yoluyla müdahale fırsatlarını tanımlayabilen toplulukların kendi içlerinden kaynaklandığı ortaya çıkmaktadır.

Avrupa kurumlarının uzun zamandır şiddet içeren aşırılıkçılık ve radikalleşmenin önlenmesinde (ve bunlara karşı koymada) toplulukların hayati rolünü vurgulaması, aktif katılım ve angajman eylemlerine acil ihtiyaç duyulduğunu vurgulaması şaşırtıcı değildir. Bu tür çabalar, etkilenen topluluklar, sivil toplum ve yerel yönetimler arasındaki uçurumun kapatılmasını teşvik etmeye hizmet eden Radikalleşme Farkındalık Ağı'nın kurulmasıyla somutlaşmıştır.

Radikalleşme Farkındalık Ağı (Radicalisation Awareness Network) RAN, toplum katılımı ve güçlendirme çabalarının etkili olabilmesi için, sürdürülebilir takviye ve hükümetlerden ve kamu otoritelerinden sürekli, doğrudan (veya tamamlayıcı) desteğin gerekli olduğunu vurgulamaktadır (Radikalleşme Farkındalık Ağı, 2019). Bununla birlikte, en önemlisi, topluluk katılımı yaklaşımlarının "herkese uyan tek beden" perspektifini takip etmediği vurgusudur.

Bu tür çabalar nasıl uygulanırsa uygulansın (örneğin, mahalle izleme programları şeklinde), birincil odak noktası her zaman topluluk içindeki kilit bireylerin güçlendirilmesi olmalıdır. Bu bireyler daha sonra radikalleşmeyle mücadelede sorumlu tutulurken, aynı zamanda ham duyularını ele almak ve esnekliğin gelişimini teşvik etmek için iyi konumlandırılmıştır.

Toplulukların radikalleşmenin ve şiddet içeren aşırılıkçılığın önlenmesi ve bunlara karşı

konulmasına katılımı, genel olarak toplumun güçlendirilmesinin daha geniş uygulamasından ayıramaz. Hem literatürde hem de uygulamada bir dizi kilit (ve bazen taban tabana zıt) itici güç tutarlı bir şekilde tanımlanmıştır: Göçmen ve azınlık gruplarının kırılabilirliğinin anlaşılması (dezavantaj ve marjinalleşmenin yapısal zorluklarıyla birlikte (Mayo ve ark., 2009)) ve grup üyeliği yerine ihtiyaca dayalı eğitim ve sosyal hizmetlere erişimin sağlanması.

Şiddet içeren radikalleşmenin ve aşırılıkçılığın önlenmesi ve bunlarla mücadelede toplumun güçlendirilmesi ve katılımı hakkında kapsamlı bir genel bakış sağlamak amacıyla, aşağıdaki bölüm üç ana kısma ayrılmıştır: NE - topluluk katılımına bir giriş görevi görecek; NEDEN – güçlendirme çabalarının faydalarına odaklanacak ve yetkililer ile sivil toplum arasındaki ilişkiyi kapatacak ve NASIL - atılabilecek katılım adımlarını özetleyecektir.

NE – Topluluk katılımını ve güçlenmesini anlamak

Topluluk katılımı, oy kullanma, gönüllülük yapma ve / veya bir topluluğun sakinlerini bir araya getirmeye çalışan faaliyetler için düzenli destek sağlama gibi kişinin sivil sorumluluklarını yerine getirmenin ötesine geçer. Aslında, insanları tek, somut bir amaç arkasında harekete geçirme basit eyleminin ötesine uzanır. Özellikle şiddet içeren radikalleşme ve aşırılıkçılığa karşı önleme ve mücadelede topluluk katılımının kilit bir bileşeni, üyelerin temel değişim potansiyeline sahip çabalara katıldığı, geleneksel problem çözme ve yatırım bağlamını bağlantılılık, olasılık ve onaylama bağlamından birine kaydardığı eylemdir.

Şiddet içeren radikalleşmenin ve aşırılıkçılığın önlenmesine yönelik topluluk katılımı çabalarının daha iyi anlaşılması, bu tür çabalara daha fazla dikkat edilmesinin bir sonucu olarak, alanda önemli ilerlemelerle sonuçlanmıştır. Bununla birlikte, topluluk katılımı ve güçlendirilmesi gerçeği zorluklarla dolu olmaya devam ediyor. Devlet kurumlarına, kamu otoritelerine ve polise duyulan güven ve inanç eksikliği, katılım faaliyetlerinin etkili ve verimli bir şekilde sürdürülmesini zorlaştırmaktadır. Ayrıca, yerel yönetimlerin yeni fikirleri teşvik etme konusundaki isteksizliği, bu tür yaklaşımların uygulanmasının zorluğunu artırmaktadır. (Radikalleşme Farkındalık Ağı, 2019). Toplulukların değişim sürecinde kilit aktörler olduklarına ve sürekli desteğin, ilk elden anlayış ve deneyimin yanı sıra iletişim, işbirliği ve değişim fırsatlarının (diğer faydaların yanı sıra) değer kattığına şüphe yoktur. Bununla birlikte, yüksek riskli bir hedef grubun sistematik ihtiyaçlarına göre yeniden yapılandırılması ve uyarlanması için topluluk kavramının önce yapıbozuma uğratılması gerekir (Marsden, 2021).

Topluluklar nüfus, konum, değerler ve tutumlar aracılığıyla inşa edilir. Bir topluluk içindeki bireylerin yaşamlarının benzersiz olduğu göz önüne alındığında, ihtiyaçları kolektif düzeyde deneyimlenebilir. Her topluluğun (ve onların alt topluluklarının) sosyal ve kültürel yapısını anlamak anahtardır.

Toplulukları, önleme çabalarının tasarımında, uygulanmasında ve değerlendirilmesinde proaktif bir adım atabilecek ilgili aktörler yerine politikaların yalnızca hedefleri olarak görmeyi potansiyel olarak damgalayıcı bir etkisinden kaçınmak için yerel makamlar, (yeterli

restorative dialogue against
violent radicalization

RDAVR

bir ihtiyaç değerlendirmesinin ve destek alanlarının belirlenmesinin ardından, sivil söylemin iletişim yaklaşımı , hesap verebilirlik ve taahhüt üretmeye doğru kaydığında, sosyal parçalanmanın üstesinden gelme çabalarını desteklediğinde, güçlendirilmiş bir topluluk kurulduğunu akılda tutarak) toplum liderlerinin daha fazla katılımını ve güçlendirilmesini sağlamalıdır.

Hesap verebilirliğe dayanan iletişim ve katılım, dönüşüm potansiyeline ve bunun üç temel yönüne odaklanılarak oluşturulur:

Düşünme -> Strateji Oluşturma -> Uygulama

Hesap verebilirlik konusunda bilgilendirilmiş topluluk katılımı, düşünmenin gerçekleşme şeklini değiştirmekle başlar. Değişen düşünme kalıpları doğrudan dönüşüm yaratmaz, ancak düşünme süreçlerindeki değişim, sorunların ve zorlukların yeniden yapılandırılmasına izin verir ve dönüşümün mümkün olduğu bağlamı üretir. Düşünme kalıplarını değiştirmek ve dönüşüme izin veren (ve teşvik eden) bir bağlam yaratmak, yalnızca iyileştirme yerine değişim için strateji oluşturarak takip eder. Hesap verebilir strateji, nihayetinde dönüşüm taahhüdünü endemik hale getiren anlamlı iletişimin yaratılmasına odaklanır.

"Dönüşüm, zorunlulukla değil, seçimle gerçekleşir ve davet yoluyla başlatılmalıdır. Davet, alternatif bir gelecek yaratma çağrısıdır."

Başarılı topluluk katılımının kilit yönleri genellikle bağlamı ve felsefeyi belirleyen demokratik bir görev, yerel sorunları ve öncelikleri vurgulayan mahalle eylemi ve daha geniş bir endişe yelpazesini kapsayan bir ara strateji içerecek şekilde katmanlanır.

Temel ilkeler ve teorinin temelleri (MOBi, 2016)

Son yıllarda topluluk katılımının ve güçlendirilmesinin önemine odaklanıldığı göz önüne alındığında, başarılı (ve sürdürülebilir) katılımı sağlayabilecek temel ilkeler aşağıdakileri kapsayacak şekilde belirlenmiştir:

Kültürel değişim ve örgütsel bağlılık – tasarım, organizasyon ve devam eden süreçler, amaçları ve ihtiyaçları açıkça tanımlayan, geniş ve kapsayıcı bir planlamaya dayanmalıdır.

Kaynaştırma ve dahil etme - demokratik meşruiyet ve kaliteli sonuçlar, demografik çeşitliliğe ve çeşitli bireylerin, fikirlerin ve seslerin adil entegrasyonuna (süreçte) ve güçlendirilmesine bağlıdır.

Güç paylaşımı ve topluluklar arası değişim - topluluk aktif bir role sahip olmalıdır ve topluluk katılımı sürecinde aidiyet duygusu

restorative dialogue against
violent radicalization

RDAVR

Yerel esneklik ve terzilik - topluluk katılımı ve güçlendirme eylemleri, topluluğun spesifik (ve genellikle farklı) ihtiyaçlarını karşılayan uygun yaklaşımları güçlü bir şekilde göz önünde bulundurmalıdır.

Kapasite geliştirme, eğitim ve kaynaklar - ilgili bireylerin rolleri, becerilerin, mevcut kaynakların ve bilginin buna göre kullanılabilmesi için açıkça tanımlanmalıdır.

Güven ve rahatlık (yargılayıcı olmayan bir tutumla eşleştirilmiş) - açık süreçler şeffaflık etrafında dönmelidir

İletişim (iki yönlü yaklaşım) - katılım süreçleri, bilgi ve geri bildirim tutarlı bir şekilde paylaşılmasını sağlayarak, topluluk girdisine dayanmalıdır.

Ortaklık ve işbirliği - Çok disiplinli yaklaşımlar, yol boyunca ortaya çıkabilecek sorunların üstesinden gelmek için uyarlanmalıdır.

Topluluk katılım süreçlerinin temel ilkelere (özel gereksinimlere uyarlanabilir) bağlı kalması ihtiyacına rağmen, topluluk merkezli önleme modelleri öncelikle topluluk içindeki sorumlulukları ve gücü paylaşma ihtiyacından kaynaklanmaktadır.

NEDEN – Köprü kurma

Genel olarak, radikalleşmenin önlenmesinde toplum katılımının ve güçlendirilmesinin faydaları iki katlıdır ve hem topluluk üyelerini hem de yerel ve / veya ulusal makamları olumlu yönde etkileyebilir. Daha spesifik olarak, aktif katılım ve sürekli güçlendirme yoluyla, topluluk üyelerine mevcut kutuplaşmanın nasıl azaltılabileceğini, üyenin (ve potansiyel üyenin) aidiyet duygusunun artabileceğini ve paylaşılan kimlik değerlerine yol açabileceğini anlamaları için daha iyi bir fırsat sağlanır ve topluluk üyelerinin radikalleşme süreçlerini ve risk altındaki tanımlanmış bireyleri tanıma yetenekleri geliştirilebilir. Yerel makamlar, toplumun daha derin bir şekilde anlaşılmasından (ve bunların sosyal politikaların doğrudan yararlanıcılarının sahip olduğu bilgilerden) yararlanabilir ve bu bilgiyi uygun taslak hazırlama ve tanımlama süreçleri için kullanabilir (Marsden, 2021).

Topluluklar ayrıca **risk değerlendirme ve yönetim stratejilerinde** çok önemli bir rol oynamaktadır ve Sosyal politikaların uygulanmasında risklerin, hataların ve düzeltmelerin belirlenmesi, toplulukların ve toplum temelli örgütlerin ilk elden bilgilendirilmesinden olumlu yönde etkilenebilir. Eldeki konunun karmaşıklığı göz önüne alındığında, başarılı bir topluluk güçlendirmesi, sürecin çeşitli aşamalarında somut bir etki sağlayabilir: terörist davranışlarla temas etmeden veya bunlara katılmadan önce (önleme) ve ayrıca sırasında veya sonrasında (radikalleşmeyi azaltma)

Koruyucu önlemler, ideolojinin daha az katı ve mutlak olacak şekilde yeniden yorumlanmasını, hedeflere ulaşmak için şiddetin reddedilmesini, suçla ilgili programlara aktif

restorative dialogue against
violent radicalization

RDAVR

katılımı, şiddet içermeyen alternatifler için toplum ve aile desteğini içerir, ancak bunlarla sınırlı değildir (Penal Reform International, 2015). Bunlar şunları destekleyebilir:

- **ŞİA tehdidine ve ayrıca yardım ve destek yollarına ilişkin farkındalığın artırılması**
- **İnsanları davalarına dahil etmeye çalışan ideolojilere ve ideologlara hitap eden ve onlara meydan okuyan çabalar**
- **Aşırılıkçı anlatılara ve mesajlara karşı çıkan ve bunlara bir alternatif sağlayan gelişme anlatıları: alternatif veya karşı anlatılar.**

Topluluklar, bireyler ve toplumlar arasında çok önemli bir davranışsal, sembolik ve pratik köprü görevi görebilir. Olumlu sosyal ağlar, teşvik ve eğitimin yanı sıra kabul ve katılım yoluyla sosyal, ekonomik ve politik entegrasyonu destekleyebilir (Marsden, 2016).

Şiddet içeren radikalleşmenin ve aşırılıkçılığın önlenmesi, bütüncül bir yaklaşım ve çeşitli kurumların, sivil toplumun, dini liderlerin ve yerel toplulukların sürekli katılımını gerektirir (GCTF, 2009). Bir halk sağlığı yaklaşımının önleme çabalarında kullanılabileceği, uygulayıcılara, koruyucu ve risk faktörlerinin yeterli şekilde tanımlanması için toplum direncini artırmak ve aktif katılım yoluyla olumlu davranışları teşvik etmek için çok paydaşlı girişimlere güçlü bir vurgu yaparak hastalık önleme alanından öğrenilen dersleri kullanma fırsatı sağladığı iddia edilmiştir (Doda & McLellan, 2020). Radikalleşmeyi ve şiddet içeren aşırılıkçılığı önlemek için toplum liderliğindeki çabaları çok paydaşlı uygulamalarla birleştirmek, sosyal ve zihinsel sağlık çalışanlarından toplumlarındaki şiddeti önleme ve azaltmada giderek daha fazla yer alan diğer uygulayıcılara kadar geniş bir yelpazedeki profesyonelleri ilgilendirmektedir (AGİT, 2019).

NASIL – başarılı katılım için adımlar

Topluluk katılımı genellikle "aile katılımı ile el ele" gider (Radikalleşme Farkındalık Ağı, 2019) ve çeşitli biçimlerde uygulanabilir. Katılım türü (katılım) toplumun kendisine bağlı olacaktır ve her zaman belirli bir bağlama göre uyarlanmalıdır. Topluluk katılımını ve güçlendirmeyi uygulamak için kullanılan yöntemlerden bazıları şunlardır:

Liderlik becerileri, mentorluk ve rol modellerin eğitimi yoluyla gençler de dahil olmak üzere topluluk üyelerinin **liderliğini teşvik etmek**

Diyalog, tartışma forumları ve demokratik platformların örgütlenmesi

Gençlerle sadece inançla ilgili konularda değil, aynı zamanda sosyal ve nesiller arası konularda da ilişki kurmak için önemli dini şahsiyetleri eğitmek

Savunmasız bireyleri tanımlamak için kilit topluluk figürlerini eğitmek

(Radicalisation Awareness Network, 2019)

restorative dialogue against
violent radicalization

RDAVR

Genel topluluk katılım modellerinden ve daha spesifik olarak toplum polisliği yönergelerinden (GCTF, 2009) uyarlanarak, toplulukları şiddet içeren aşırılıkçılığı ve radikalleşmeyi önlemede harekete geçmeleri için başarılı bir şekilde harekete geçirme, ilgilenme ve güçlendirme çabaları, birbirine bağlı beş temel aşamaya ayrılabilir:

PROBLEM TANIMI: fikir üretme ve diyalogu teşvik etme

İLK ÇÖZÜM: eylemleri / aktörleri tanımlama, sınıflandırma ve eşleştirme

KATILIM: Ortak gündemler ve temel süreçleri oluşturma

ETKİ YARATMA: Ortak öncelik metrikleri oluşturma ve sonuçları yönetme

SÜRDÜRÜLEBİLİR GÜÇLENDİRME: değerlendirme, yayma ve yeniden katılım sağlama

Aşamalar ve sıralama adımları, sivil toplum örgütlerinin kendi özel toplum ihtiyaçları ile ilgili kendi metodolojilerini geliştirmelerine, her aşamada önerilen sorunları ve hedefleri ele almalarına olanak tanır. Toplulukları şiddet içeren radikalleşmenin ve aşırılıkçılığın önlenmesinde meşgul etmeye ve güçlendirmeye çalışırken bir dizi adım göz önünde bulundurulmalıdır:

NEDİR: Her şeyden önce, topluluk sorunlarını ve ihtiyaçlarını, paydaşları, çıkarları ve bu çıkarların gelecekteki operasyonlarla ve misyonun uygulanabilirliği ile iç içe geçebileceği yolu tanımlamak ve haritalamak çok önemlidir.

Bu ilk süreç, neler olup bittiği (durum, durum ve olayların mevcut durumunu analiz etmek) ile ne olması gerektiği (istenen durumu veya durumu haritalamak) arasındaki boşluğu ölçmeye dayanmalı ve nihayetinde şiddet içeren radikalleşmenin ve aşırılıkçılığın önlenmesinde ve bunlarla mücadelede topluluk katılımı stratejisini bilgilendirmelidir.

Bu haritalama faaliyeti, hem iç ihtiyaçların hem de bağlamın analizini kapsayarak başarılı topluluk katılımı ve misyon gelişimi için ilişkiler kurmada bir başlangıç noktası sağlar (GCTF, 2009; MOLGROUP, 2017). Bu adım için önemli hususlar, sorunların, bunlardan etkilenen bireylerin ve aciliyetlerinin yanı sıra tespit edilen sorunların nedenlerini ve etkilerini değerlendirmeye odaklanmıştır. Bu esnek başlangıç noktası, bağlamın çerçevelenmesine ve problem tanımının yapılmasına izin verir ve topluluk paydaşlarının aktif katılımı ve bağlam ve mevcut kaynaklar etrafında diyalog oluşturulması anahtardır.

Toplum merkezlerinde mevcut olan zayıf yönleri, güçlü yönleri ve kaynakları belirlemek, ihtiyaçlarını karşılamak için toplumun kendi içindeki yetenekler etrafında çaba göstermek, belirlenen boşlukları doldurmak için sonuçlar ve çözümler için bir çerçeve sağlamak. Gerekli eylemlere öncelik vermek için, bu ihtiyaçlar şu şekilde kategorize edilebilir:

Mutlak – genellikle hayatta kalma ile bağlantılı olarak, mutlak ihtiyaçlar evrensel olarak kabul edilir ve öncelikli bir husus olmalıdır.

İfade edilen – topluluk üyeleri tarafından belirlenen ve gündeme getirilen ihtiyaçlar

restorative dialogue against
violent radicalization

RDAVR

(herhangi bir müdahale çabasından önce). İfade edilen ihtiyaçlar, topluluk üyelerinin devam eden şikayetlerinden, dile getirilen ancak çözülmemiş olarak da belirlenebilir.

Algılanan – bireysel bakış açılarına dayanan topluluk üyeleri tarafından tanımlanan öznel boşluklar. Bir topluluğun ihtiyaçlarını analiz ederken duyguları dikkate almak, kapsamlı bir ihtiyaç değerlendirmesinin temel bir bileşenidir.

Göreceli – bağlamlar ve nüfus farklılıkları tarafından belirlenen eşitlik ve standartlara dayanarak gerekli görülen ihtiyaçlar.

Çabaların (potansiyel) bir tehdidin geniş, genel tanımları yerine **bağlamsal hedefler ve sonuçlar** etrafında odaklanması önemlidir, çünkü küresel tanımlar topluluk liderliğindeki bir çabanın pratik faydasını, netliğini sulandırarak ve gerginlikler yaratarak sınırlayabilir. Kapsamlı bir ihtiyaç değerlendirmesinin ardından geliştirilen müdahaleler, topluluk şikayetlerini ele alma, hükümetler ve topluluklar arasında güven oluşturma ve aralarındaki boşlukları kapatma çabalarına dayanmalıdır.

Kim: İhtiyaçların haritalandırılmasını takiben, toplanan bilgiler organize edilir ve sentezlenir, bu da potansiyel bir **ilk çözüme** yol açar.

Bu, topluluk içindeki radikalleşmenin ve şiddet içeren aşırılıkçılık misyonunun önlenmesine aktif olarak katkıda bulunabilecek paydaş ağlarının geliştirilmesine yönelik süreci yönlendiren bir tanımlama, sınıflandırma ve eşleştirme mekanizmasına dayanmaktadır. Topluluk şampiyonlarını belirlemek ve çok disiplinli çalışma grupları oluşturmak, peyzajın haritalandırılmasını etkili bir şekilde destekleyecek ve devam eden topluluk erişimini kolaylaştıracaktır.

Toplum polisliği standartlarından uyarlananan (GCTF, 2009; MOBi, 2016), bu aşamanın ilk adımı, ihtiyaç değerlendirme aşamasıyla güçlü bir şekilde bağlantılıdır ve eldeki bir topluluk ve misyon içinde doğrudan veya dolaylı çıkarları olan bireyleri, grupları ve / veya tüzel kişilikleri tanımlamayı içerir. Hedeflenen aktörler şunları içerebilir:

*Ele alınması gereken ihtiyaçları yaşayan bireyler Psiko-sosyal hizmet sağlayıcıları
Devlet memurları
Dini liderler
Yaşamları radikalleşmeden etkilenebilecek bireyler
Topluluk aktivistleri
İşletmeler ve yerel girişimciler*

Odak noktası, iyi tanımlanmış endişe alanlarında kalite girişimlerinin stratejilendirilmesine, topluluk içindeki radikalleşmeyi etkileyebilecek veya etkilenebilecek bireylerin, grupların ve / veya tüzel kişiliklerin önceki aşamada belirlenen boşlukları doldurmaya yönelik aktif adımlar atmaları için güçlendirilmesine odaklanılmalıdır. Hesap verebilirliğe dayalı

restorative dialogue against
violent radicalization

RDAVR

stratejilendirme şu noktalara odaklanabilir:

- Çıkar gruplarının temsilcilerinin belirlenmesi
- Kolektif eylemlerin diğer paydaşlar ve onların çıkarları üzerindeki etkisinin belirlenmesi
- Kaynakları (finansal veya başka türlü) ve katkıda bulunanları tanımlama
- Mevcut topluluk ağlarını ve iletişim kanallarını tanımlama
- Yerel bilgiler ile bilgi boşluklarını doldurma

Bu adım, belirli bir topluluk içindeki güç ve destek ilişkilerinin kurulmasında, kaynakların aktif olarak harekete geçirilebileceği ve misyonu destekleyebilecek paydaşlara yönelik çabaların hedeflenmesine izin vermede çok önemlidir.

Belirlenen paydaşların, sorunların ve eylemlerin topluluk içinde şiddet içeren radikalleşmenin ve aşırılıkçılığın önlenmesindeki stratejik önemlerine göre sınıflandırılması, çabaların beklenen sonuçlar, yaklaşan toplantılar ve katılım geçmişleri etrafında somutlaştırılmasını sağlar (GCTF, 2009). Bir veritabanı oluşturmak ve bu bilgileri kaydetmek, ilerleme hakkında gerçek zamanlı veriler sağlayabileceği ve gelecekteki çabaları bilgilendirebileceği için faydalıdır.

Faydasını en üst düzeye çıkarmak için, belgelerin sınıflandırılması şunları kapsamalıdır:

- Katılım ve güçlendirme çabasının amacı, hedeflerin zaman dilimi, kilometre taşları ve son tarihler
- Katılımcıların bu kayıtlarına ulaşmak için kullanılan yöntem ve süreçler
- Endişelerin, beklentilerin ve algıların bir özeti
- Sorgular, teklifler ve öneriler, kararlar ve eylemler
- Potansiyel olumsuz etkilerin bir listesi

Son olarak, ilgili paydaşları, bireyleri, grupları veya tüzel kişilikleri en çok eylemde bulunabilecekleri konularla **eşleştirmek**, kapsamlı bir kalkınma planının geliştirilmesini destekleyecek ve gerektiğinde katılım düzeyinin oluşturulmasına ve iyileştirilmesine olanak sağlayacaktır. Bu eşleştirme süreci, katılım çabaları boyunca başarılı bir şekilde kolaylaştırılmasını destekler ve şiddet içeren radikalleşmenin önlenmesinde uzun vadeli, başarılı topluluk katılımı ve güçlendirme potansiyelinin kilidini açabilecek kaynak ve beceri matrisleri oluşturmayı teşvik eder.

NASIL: Katılım sürecinin ilk iki aşaması, önleme çabalarının stratejisini bağlamsallaştırır ve topluluğun katılımına ve aktif katılımına yol açar.

Bu aşamanın amacı, endişelerin ve özelemlerin tutarlı bir şekilde anlaşılmasını, dikkate alınmasını ve ele alınmasını sağlamak için doğrudan toplulukla birlikte çalışmaktır. Katılımın kendi başına bir aşama olmasına rağmen, toplum katılımının aslında çabaları tüm aşamalara yönlendiren devam eden bir süreç olduğunu tekrarlamak önemlidir.

restorative dialogue against
violent radicalization

RDAVR

Bu aşamanın yönlendiricileri daha önce tanımlanmış yönle dayanmaktadır:

- İstenilen katılım düzeyi
- Katılım sürecinin aşamaları
- Aşamalar boyunca ortaya çıkabilecek sınırlamalar ve potansiyel zorluklar
- Kullanılan ilişkilendirme teknikleri
- Genel strateji, amaçları, hedefleri ve kilometre taşları

Devam eden katılımcı karar vermeyi sağlamak için, aktif katılım stratejisi, eylemlerin tanımlanan her bir hedef ve tanımlanmış ihtiyaç için yeterince planlanmasını sağlayacak şekilde tasarlanmalıdır (GCTF, 2009). Ayrıca, sorumluluk hedeflerini, beklenen sonuçları ve etkiyi değerlendirmek ve katılım çabalarının derinliğini ve kapsamını belirlemeye yardımcı olmak için amaç açık olmalıdır. Genel etkileşim işaretçileri şunlar etrafında dönmelidir:

- Tüm katılımcılara görüş ve düşüncelerini ifade etme fırsatı verilmesini sağlamak girdi fırsatlarını eşit olarak dağıtmak
- Çözüm odaklı yaklaşımları benimsemek
- Katılımın açık hedeflerine odaklanmayı sürdürmek
- Dayatılmış inançlardan veya güdülerden kaçınmak
- İlgili tüm paydaşlara geri bildirim sağlamak
- Temel mesajı açık ve şeffaf bir şekilde tanıtmak
- Eylemler ve takip noktaları üzerinde anlaşmaya varmak

Katılım çabalarının eylemlerini açıkça tanımlamak, katılım stratejisinin belirli topluluk ihtiyaçlarına ve bağlamına uygulanmasına yardımcı olur. Belirlenen her ihtiyaç, nihai hedefe ulaşılmasını destekleyecek belirli eylemler ve kaynaklar tarafından yönlendirilmeli ve işbirliği anlaşmaları, ilgili tüm taraflar için belirli şartlar ve koşullar dikkate alınmalıdır. Bu, süreç boyunca belirsizliklerin önlenmesine yardımcı olur ve katılım çabasının işbirlikçi yapısını sağlar. Bu aşamayı desteklemek için bağlamsal bir araştırma planı kullanılabilir, ortak gündemlerin ve omurga süreçlerinin oluşturulmasına izin verir, oturumları, sorumlulukları, bütçeleri, katılımcıları ve diğer ilgili bilgileri açıkça tanımlar.

ETKİ YARATMAK, katılım çabalarının etkin yönetimine dayanır.

Bu aşamanın temel amacı, yaygın olarak tanımlanan stratejinin eylemlerini önceliklendirmek ve organize etmektir. Nihayetinde katılım süreçlerini etkileyebilecek mevcut tüm bilgilerin yeterince paylaşıldığından ve katılım planını geliştirmek için kullanıldığından emin olmak önemlidir. Tüm katılımcılar sonuçlar ve aciliyetleri konusunda hemfikir olmalı, yol boyunca riskleri öngörmeli ve azaltmalıdır.

Paylaşılan öncelik metrikleri oluşturmak için, hangi eylemlerin kritik olduğunu belirlemek ve aşağıdakiler gibi çeşitli kriterler atamak gerekir:

- Aciliyet seviyesi
- Kaynakların kullanılabilirliği

restorative dialogue against
violent radicalization

RDAVR

- İhtiyaç duyulan uzmanlık
- Bakım ve uygulama kolaylığı
- Eylemin beklenen sonucu
- Eylemin beklenen sonucu
- Müdahalenin fizibilitesi
- Yasal hususlar

Bir kriter listesi oluşturmak, ilgili grubun gerekli eylemlerin öncelik sırasını görselleştirmesine, her bir eylemin stratejik alaka düzeyini anlamasına ve maksimum etki için bunları uygulamak amacıyla gereken süreyi objektif olarak değerlendirmesine olanak tanır.

Bu aşama, gücü paylaşan, güveni pekiştiren ve eldeki sorunların derinliğini keşfeden ortaklıkla ilgilidir. Katılımcıların kalkınma için kolektif bir vizyon üzerinde işbirliği yapmaları için yoğun bir planlama sürecini şekillendirir ve kararların, her topluluğun, alt topluluğun özelliklerine ve şiddet içeren radikalleşmenin önlenmesiyle ilgili ihtiyaçlarına uygulanabilir tavsiye ve önerilerle bilgilendirilmesini sağlar.

Katılım süreçlerinin sonuçlarının yönetilmesi, özenle takip edilmesi gereken çabaları gerektirir. Adım adım bir izleme süreci oluşturarak, katılımcılar eylemlerin gerçekten gerekli hedeflere doğru çalışıp çalışmadığını kolayca belirleyebilir ve aşamalarını uygularken strateji planında iyileştirmeler önerebilirler. Bu, başarısızlıkları önlemek için daha fazla öngörülebilirlik ve düzeltici çabalara izin verir.

SÜRDÜRÜLEBİLİR GÜÇLENDİRME, nihai karar alma süreçlerinin doğrudan toplumun ellerine verilmesini gerektirir, böylece şiddet içeren radikalleşmeyi ve aşırılıkçılığı önlemek için yerel çabalara katılmaya devam edebilirler.

Bu aşama, toplulukları sosyal adalete bağlı kalmaya ve onları etkileyen kararlara aktif olarak katılmaya teşvik eden aşağıdan yukarıya bir yaklaşımın son seviyesidir. Bu sürecin ve daha spesifik olarak son aşamanın vaadi, bir otorite statüsü sağlamakla ilgili değil, toplumun yaşamları ve içinde buldukları bağlamlar üzerinde kontrol sağlamak için kendi adlarına hareket etme kapasitesini destekleyen aktif bir katılımcı modeldir.

Tüm sürecin hem sürekli olarak hem de uygulama sonrası olarak değerlendirilmesi ve izlenmesi kritik öneme sahiptir. Değerlendirme süreçleri, belirli bir bağlamda gruplarla ilişki kurmak için en iyi teknikler hakkında bilgi verir, misyon sonuçlarının ne ölçüde elde edildiğini ve misyonun algılanan ve gerçek performansının kolektif çabaları nasıl etkilediğini vurgular. Şiddet içeren radikalleşmenin ve aşırılıkçılığın önlenmesi için bir topluluk katılım planını değerlendirirken göz önünde bulundurulması gereken önemli alanlar şunlardır:

- Katılan birey sayısı ve büyüme oranları
- Kullanılan kaynaklar
- İlgili psiko-sosyal hizmetler

restorative dialogue against
violent radicalization

RDAVR

- Multidisipliner yaklaşım ve çok katmanlı katılım çabaları
- Farklı grupların katılım düzeyi (risk altındaki bireyler, aileleri ve sosyal ağlar, dini liderler vb.)
- Davranış değişiklikleri (bir bütün olarak toplumda, risk altındaki bireylerde, ailelerinde vb.)

Şiddet içeren radikalleşmeyi önleme çabalarında sürekli güçlenmeyi destekleyen son adımlar da toplum polisliğinin uzun vadeli çabalarının aşamalarına benzer ve gelecekteki işbirliği stratejileri etrafında dönmektedir (GCTF, 2009). Kolaylaştırıcının katılım sürecindeki sorumluluğu, stratejiyi kopyalayabilen ve ihtiyaçlarına göre uyarlayabilen topluluk liderlerine aktarılmalıdır. Topluluk liderliği, katılımı kolaylaştıran ve güçlendirme çabalarını etkileyen kilit bir topluluk kapasitesidir. Sonuçlar, toplumun hazır bulunmasını ve gelecekteki destek kapasitelerini teşvik etmek için şeffaf, tekrarlanabilir yollarla iletmeli ve teşvik edilmelidir.

Mağdur-fail etkileşimi süreçleri, çoğu kez, ilişkilendirme ve tazminat için olasılıklar sağlamanın kilit yolu olarak görülmüştür. Onarıcı adalet çerçevesi, bu ilkelerin, bir failin tespit edilip edilmediğine, mağdurun katılmaya istekli olup olmadığına veya bir karşılaşmanın mümkün veya uygun olup olmadığına bakılmaksızın, baştan sona adalet arayışına rehberlik etmesi gerektiğini varsayar. Onarıcı adaletin, günümüzün gerçek dünyasında adil cevaplar arayışına rehberlik etmek için kullanılan bir dizi 'yol gösterici soru' olduğunu iddia edebiliriz. Bu sorulardan son ikisi katılım ve yetkilendirme ile ilgilidir: bu durumda kimler yer alıyor ve onların çıkarları neler? Paydaşları işleri yoluna koymak için dahil etmek söz konusu olduğunda, izlenecek en iyi prosedür nedir?

Birçok kavramsal ve pratik zorluğun ele alınmaya devam etmesine rağmen, başlangıcından bu yana, bağlantılı katılım ve yetkilendirme kavramları, alanın gelişiminin merkezinde yer almıştır. Bugün onarıcı adaletin hem felsefesinin hem de uygulamasının temelini oluşturmaya devam etmektedir.

restorative dialogue against
violent radicalization

RDAVR

Değerlendirme

S1: ŞİR / ŞİA'nın önlenmesinde topluluk katılımını teşvik etmek neden önemlidir?

- a. Boşlukları kapatır, aidiyeti artırır ve bağlılığı ve hesap verebilirliği teşvik eder**
- b. Yetkililerin diğer konulara odaklanmasına izin verir
- c. Hükümetleri ve yerel makamları güçlendirir
- d. Üyelere finansal teşvikler sunar

S2: Haritalandırma aşamasında genellikle hangi ihtiyaçlar belirlenir?

- a. İfade, hayali, gerçek ve acil
- b. Mutlak, göreceli, acil ve zorunlu
- c. Mutlak, ifade edilen, göreceli ve algılanan**
- d. Gözlemlenen, göreceli, anında ve fark edilebilir

S3: Katılım bağımsız bir aşamadır ve tüm süreci bilgilendirmez

- a. Doğru
- b. Yanlış**

S4: Toplum temelli koruyucu önlemler... (ilgili tüm cevapları seçin)

- a. Bireylerin profilini çıkarma ve onları topluluktan hariç tutma
- b. İdeolojilere meydan okuma ve düşünme süreçlerini değiştirme**
- c. Dayanıklılık geliştirme , riski altındaki bireyleri destekleme**
- d. Rehberlik sunma ve aidiyet duygularını artırma**
- e. Seçilmemiş liderleri ve iktidar pozisyonlarını teşvik etme

restorative dialogue against
violent radicalization

RDAVR

Referans

Cherney, A., & Hartley, J. (2015). Community engagement to tackle terrorism and violent extremism: challenges, tensions and pitfalls. *Policing and Society: International Journal of Research and Policy*, 750-763.

Doda, A., & McLellan, M. (2020). Promoting a Multi-Stakeholder Approach to Preventing and Countering Violent Extremism and Radicalisation that lead to Terrorism. Skopje: Monitoring Unit of the OSCE Mission to Skopje.

GCTF. (2009). Good Practices on Community Engagement and Community-Oriented Policing as Tools to Counter Violent Extremism. Global Counterterrorism Forum.

Marsden, S. (2016). Reintegrating extremists: deradicalisation and desistance. Springer.

Mayo, M., Blake, G., Diamond, J., Foot, J., Gidley, B., Shukra, K., & Yarnit, M. (2009). Community empowerment and community cohesion: parallel agendas for community building in England. *Journal of Social Intervention: Theory and Practice*, 23-43.

OSCE. (2019). Understanding Referral Mechanisms in Preventing and Countering Violent Extremism and Radicalization that Lead to Terrorism: A Guidebook for South-Eastern Europe. Vienna: Organization for Security and Co-operation in Europe.

Penal Reform International. (2015). Preventing radicalisation in prisons: Developing a coordinated and effective approach. Amman: Penal Reform International.

Radicalisation Awareness Network. (2019). Preventing Radicalisation to Terrorism and Violent Extremism: Community engagement and empowerment. RAN.

UNODC. (2021). Technical Assistance Handbook on Appropriate use of Non-Custodial Measures for Terrorism-related Offenses. Vienna: United Nations Office on Drugs and Crime.

Ek Kaynaklar

<https://info-radical.org/wp-content/uploads/2017/03/cprlv-intervention-at-every-level.pdf>

<https://www.britisoc.co.uk/about/latest-news/2018/july/counter-ing-radicalisation-rethinking-the-role-of-communities/>

http://www.asmallgroup.net/pages/images/pages/CES_jan2007.pdf

https://ec.europa.eu/home-affairs/system/files_en?file=2020-09/ran_br_a4_m10_en.pdf

<https://www.communityplanningtoolkit.org/sites/default/files/Engagement.pdf#page=3>

<https://www.integra-project.org/about-integra.html>

https://www.thegctf.org/documents/10162/159885/13Aug09_EN_-

[Good+Practices+on+Community+Engagement+and+Community-Oriented+Policing.pdf](https://www.thegctf.org/documents/10162/159885/13Aug09_EN_-Good+Practices+on+Community+Engagement+and+Community-Oriented+Policing.pdf)

restorative dialogue against
violent radicalization

RDAVR

MODÜL 5

ONARICI DİYALOG & ADALET UYGULAMALARI

Çok boyutlu bir yaklaşım Esneklik,
zihinsel sağlık ve nöroçeşitlilik

Yazarlar

şiddet içeren radikalleşmeye
karşı onarıcı diyalog

Önsöz

Meri Ilich aslen Sırbistanlıdır ve 1995 yılında İspanya'nın Barselona kentine taşınmış, 2016'dan 202'ye kadar üç kez dünyayı dolaşmış ve ardından Jaipur, Hindistan ve Bali, Endonezya'da yaşamıştır. Profesyonel Yaşam ve İş koçu, duygusal terapist, Geçmiş Yaşam regresyonu ve 14 yıllık Kültürlerarası Liderlik Eğitimi tecrübesine sahiptir.

Bu modülün amacı:

1. Şiddet İçeren Radikalleşme ve Şiddet İçeren Aşırılıkçılığın önlenmesi ile ilgili olarak Ruh Sağlığı ve nöroçeşitliliğe genel bir bakış sağlama
2. Öğrencilerin duygusal zeka gelişimini anlama ve teşvik etme konusunda destekleme
3. Risk değerlendirmesi ve müdahalesinde çok disiplinli anlayış ve uygulama ihtiyacını vurgulama

Esneklik, zihinsel sağlık ve nöroçeşitlilik modülü, zihinsel sağlık bozukluklarına giriş, nöroçeşitlilik, esneklik ve duygusal zeka arasındaki ilişkinin analizi ve çok disiplinli yaklaşımın soruna etkisi olarak hizmet vermektedir.

Üç bölümden oluşur ve teori ve pratiği esnek bir şekilde birleştirir, teori ve pratiği açıklar ve RT'nin herhangi bir bölümüyle ilgili çalışmalarda yer alan ve multidisipliner bir çözüm yapısıyla ilgilenen uzmanlara uyarlanabilir bir rehber sunar.

MODÜL V -

Esneklik, ruh sağlığı ve nöroçeşitlilik
Modül özeti/
Ana içerikler/
Alaka düzeyi

1. Ruh sağlığı zorlukları ve bozuklukları
 - 1.1 Ruhsal bozukluklar ve belirtileri
 - 1.2 Duygusal ve Psikolojik Travmanın Kısa ve Uzun Vadeli Etkileri
 - 1.3. Küresel Ruh Sağlığı ve Şiddet İçeren Aşırılıkçılık ilişkisi
2. Duygusal zeka ve ruh sağlığı ilişkisi
 - 2.1. Duyguların Bilimi
 - 2.2. Nöroçeşitlilik, Sıkıntı ve Dayanıklılık
 - 2.2.1. Nöroçeşitlilik
 - 2.2.2. Dayanıklılık
3. VR desteği ile yeni fırsatlar
 - 3.1 Radikalleşme Süreçlerinde Sanallık ve Gerçekliğin Birleşmesi
 - 3.2 Terörist zihni radikalleştirmenin bir aracı olarak sanal gerçeklik

Zaman çizelgesi
ve program

1. RUH SAĞLIĞI SORUNLARI VE BOZUKLUKLARI:
teorik ders, 40 dakika
2. MULTI DİSİPLİNER MÜDAHALE İÇİN PRATİK YÖNTEMLER:
Pratik eğitim oturumu, 2 saat

Modülün öğrenme çıktıları

Bu Modülün tamamlanmasının ardından, kursiyerler şunları yapabilmelidir:

Öğrenme kazancı I:

- Travmayı tanımlayma
- Çeşitli travma türlerini tanıma
- Travmanın zihinsel ve fiziksel sağlık üzerindeki etkisini anlama
- Temsili travma ve merhamet yorgunluğunu yönetmenin önemini anlama
- Şiddetin radikalleşmesini önlemek için mevcut programlar nelerdir?
- Sağlıklı gelişimi teşvik etmenin yararını anlama
- Davranışsal ve duygusal rahatsızlıkların önlenmesi ve / veya hafifletilmesi
- Bireylerin bilişsel ve duygusal olarak aşırılıkçı ideolojilere açılmasını engelleyebilecek "direnç kalkanlarını" dile getirme
- Topluluk tabanlı yönlendirmeye etkileşimde bulunmanın yararını tanıma mekanizmaları

Öğrenme Kazanımı II:

- Genel zihinsel zeka sağlığının önemli bir belirleyicisi olarak duygusal zeka
- Zihinsel dayanıklılığın tanımı ve Nöroçeşitlilik ve Dayanıklılıktan farkı

Öğrenme kazancı III:

- Risk değerlendirme ve müdahalede çok disiplinli anlayış ve uygulamanın önemini sunma

Modülün amaçları

- **Amaç I:** Ruh sağlığının mevcut tanımı ve Şiddet İçeren Radikalleşme ve Aşırılıkçılıkta travmaların etkisi
- **Hedef II:** Duygusal zeka, esneklik, nöroçeşitlilik ve Şiddet İçeren Radikalleşme ve Aşırılıkçılık arasında bir ilişki kurmak
- **Hedef III:** Risk değerlendirmesi ve müdahalesinde çok disiplinli anlayış ve uygulamanın önemini ortaya koymak

Bilgi birikimi

Genel zihinsel sağlık sorunları etrafındaki damgalamayı kırmak ve hatta zihinsel sağlık sorunları ve bunların şiddet içeren radikalleşme ile ilişkileri hakkında farkındalık yaratmada önümüzde hala uzun bir yol var. Bu modül, ceza adaleti sisteminde zihinsel sağlığın, nöroçeşitliliğin ve esnekliğin önemini ele almaktadır.

Esneklik, bir kişinin depresyondan veya cesaret kırılmasından hızlı bir şekilde kurtulma kapasitesini ifade eder (Anderson, n.d.). Aynı zamanda zorlu koşullarda uyarlanabilir olma kapasitesini veya durumunu da ifade eder. Genel olarak, duygusal kapasite veya fiziksel sağlık gibi farklı alanlardan çeşitli adımlarla öğrenilebilen ve güçlendirilebilen bir beceridir. Bu yetenek suçlular için değil, aynı zamanda onlarla çalışan profesyoneller için de kritik öneme sahiptir. Ceza adaleti sisteminde çalışan profesyonellerin, nasıl esnek olunacağını öğrenerek zorlu ve stresli koşullarla başa çıkabileceklerini söyleyebiliriz. Savunma ve saldırgan bir çalışma ortamının nasıl ele alınacağını öğrenebilecekler ve aşırılık yanlısı suçlularla öngörülemez karşılaşmalarla başa çıkabilecekler.

Ek olarak, zihinsel sağlık ve nöroçeşitliliği ele alarak, ceza adaleti uygulayıcıları çoğu davranışın stres tepkisi olduğunu kabul edebilir (Enright, 2021). Aceleci ve ağır bir ceza ile tepki vermek yerine, zamanlarını alabilir ve sorunlu davranışların sıklıkla bilgi veya beceri eksikliği, stres, dürtüsellik ve duygusal düzensizlikten kaynaklandığını kabul edebilirler.

1. Zihinsel sağlık sorunları ve bozuklukları

1.1 Ruhsal Bozukluklar ve Belirtileri

Bir kişinin düşüncesini, algılarını, ruh halini veya davranışını etkileyen bir grup hastalık, genel bir Akıl Hastalığı terimi ile tanımlanır. Bu tür belirtiler işte, ailede, ilişkilerde ve sosyal yaşamda ve tüm alanlardaki etkileşimlerde zorluklara neden olmaktadır (Ruh sağlığı sorunları ve hastalıkları türleri, 2015).

Stres genellikle bu durumda bulunur ve semptomları kötüleştirebilir. Bu durumda stres genellikle mevcuttur ve semptomları kötüleştirebilir. Çok sık olarak farklı türden terapi, genellikle psikolojik terapi, yardım veya ilaç ve danışmanlığın birleşimidir. Tedavi edilmezse, tüm bu bozukluklar insanların günlük yaşamları üzerinde önemli sonuçlara yol açabilir.

DSM 5'in (Ruhsal Bozuklukların Tanısal ve İstatistiksel El Kitabı) tanısal sınıflandırmasına göre, yaklaşık 297 bozukluk zihinsel sağlık sorunları olarak listelenmiştir ve dört kategoride sınıflandırılmaktadır:

1) Halüsinasyonlar, 2) Morositatlar, 3) Deliria ve 4) Folies Anomales (Apter, 2019).

1.2 Duygusal ve Psikolojik Travmanın Kısa ve Uzun Vadeli Etkileri

Travma, bir kerelik, çoklu veya uzun süreli tekrarlayan olayların bir sonucu olabilir. "Bu tür bir olayın etkisi incelikli, sinsi veya düpedüz yıkıcı olabilir. Bireyin özellikleri, olayların türü ve özellikleri, gelişimsel süreçler, travmanın anlamı ve sosyokültürel faktörler gibi birçok faktöre bağlıdır." (Davranışsal Sağlık Hizmetlerinde Travma Bilinçli Bakım, 2014).

Travma günlük hayatı bir kabusla dönüştürebilir: umut kaybı, yaşamla ilgili sınırlı beklentiler, yaşamın aniden sona ereceği korkusu, eğitime erişememe veya düzenli bir ilişki kurma yeteneği, iş için iyi fırsat bulamama (Davranışsal Sağlık Hizmetlerinde Travma Bilinçli Bakım, 2014).

Travma yanıtları daha da şiddetli olabilir ve dinlenme süreleri olmadan sürekli sıkıntı, güçlü ayrışma semptomları ve güvenliğe dönüşün önündeki yoğun engelleri içerebilir. Travmaya gecikmiş tepkiler kalıcı yorgunluk, uyku bozuklukları, kabuslar, tekrarlama korkusu, endişeli geri dönüşler, depresyon, duyguların yokluğu olarak görülebilir. Travma iyileşmesi çok hızlı veya gecikmeli olabilir. İlk durumda, sürekli sıkıntı ile normal gerçekliğe dönüş zorluğu ve ikinci durumda gözle görülür duygusal uyuşukluk, depresyon geri dönüşleri gözlemlenir. (Davranışsal Sağlık Hizmetlerinde Travma-Bilgilendirilmiş Bakım, 2014).

Bireyin sosyo-kültürel geçmişi, travmaya karşı duygusal tepkilerini etkiler. Öfke, korku, üzüntü, utanç; bu duygulardan herhangi biri çeşitli nedenlerle mevcut olabilir; ya da travmatik deneyimlerle ilişkili herhangi bir duyguya sahip olmayı reddetme ve bunu duygu eksikliğine çevirme de gözlemlenebilir.

Travma genellikle iki duygusal aşırılığın kökenidir: Ya çok fazla (bunalmış) ya da çok az (uyuşmuş) duygu hissetmek. Bazı müşteriler için tedaviler, farkındalık uygulamaları, bilişsel yeniden yapılandırma ve maruz kalma terapisi ve göz hareketi duyarsızlaştırma ve yeniden işleme (EMDR) gibi travmaya özgü duyarsızlaştırma yaklaşımları şeklinde olabilir. Uyuşma, travmanın çok yaygın olduğu başka bir etkidir (Dewe ve ark., 2016).

1.3. Küresel Ruh Sağlığı ve Şiddet İçeren Aşırılıkçılık İlişkisi

AB üye devletleri şiddet içeren radikalleşme tehlikesinin farkındadır ve bu tür şiddetin nedenlerinin, davranışlarının ve sonuçlarının araştırılmasıyla ilgili birçok faaliyet vardır. Faaliyetler hem şiddet içeren radikalleşmeye karşı savunmasız olanları hem de zaten radikalleşmiş olanları içerir. Sivil toplum temsilcileri, sosyal hizmet uzmanları, gençlik çalışanları, öğretmenler, sağlık çalışanları, yerel makamlar, polis ve cezaevi memurlarından oluşan ekipler, şiddet içeren aşırılıkçılığın her biçiminin önlenmesinde ve bunlara karşı koymada ve şiddet yanlısı aşırılıkçıların rehabilite edilmesinde ve yeniden entegre edilmesinde yer almaktadır. Hepsi, 2011 yılında kurulan Radikal Şiddet ile ilgilenen bir ön saftaki uygulayıcılar ağı olan RAN'ın bir parçası olarak görev yapmaktadır RAN, tüm AB Üye Devletlerinden 6.000'den fazla uygulayıcıyı dahil etmiştir. Şiddet içeren radikalleşme ve ruh sağlığı sorunları arasındaki bağlantı ilgi çekici noktalardan biri olmuştur ve 2019 yılında gerçeği anlamak ve her iki taraftan ilgili kişiler ve bu bireyleri tespit etme, yaklaşma ve

destekleme beklenen yetkililerle ilgili yeni çözümler sunmak amacıyla derinlemesine bir soruşturma başlatılmıştır (Tespit konusunda proje bazlı işbirliği hakkında rapor, radikalleşme belirtisi gösteren ruh sağlığı sorunları olan bireylerin oluşturduğu risklerin desteklenmesi ve yönetimi, 2019).

Üye Devletler ruh sağlığı ve zihinsel bozukluğun tanımlarını ve bunların şiddet içeren radikalleşmeyle ilişkisini tartıştılar. Şiddet içeren radikalleşmenin kabul edilen tanımlarından biri, "sıradan insanların siyasi bir protesto yapmak için hayatlarını ve masum sivillerin hayatlarını feda etmeye istekli olacak kadar mağdur oldukları sosyal ve psikolojik bir süreç" tir (Bhui ve ark., 2014). Şiddet içeren aşırılıkçılık bazen bir kişinin "önem arayışını" (A. W. Kruglanski 2009) (A. W. Kruglanski 2014) (Webber 2017) veya belirli bir sosyal bağlamdaki bir statüyü (Bartlett 2012) yerine getirir. "Bir belirsizlik durumu, bireyleri radikal görüşlere açık hale getirir, bu da yeni bir kesinlik duygusu ve şiddet içeren eylemlerde bulunmak için bir gerekçe sağlar" (Borum, 2011; Göç ve İçişleri, 2019).

Tüm akıl sağlığı bozuklukları şiddete başvurma riskinin artmasıyla karşı karşıya değildir (M. E. Welton, Violence and Mental Disease 2008); sadece bazı ruhsal bozukluklar, madde kullanım bozuklukları, bazı kişilik bozuklukları, psikotik ve duygusal bozukluklar gibi şiddet içeren davranışlar için bir risk faktörüdür. Ve / veya bazı anti-sosyal, takıntılı ve histriyonik özellikler (Campelo, et al. 2018). Bununla birlikte, ruhsal bozuklukların özellikle yalnız aktör terörizminde daha fazla yaygınlık olabileceğine dair kanıtlar da vardır.

Zihinsel bozukluklar ve yalnız aktör şiddetli aşırılık yanlıları arasında, grup aktörleri arasında olduğundan çok daha güçlü bir bağlantı vardır. (O'Driscoll 2018). Gruenewald'ın araştırmasına göre, Chermak ve Freilich, veri setlerindeki yalnız aktörlerin % 40'ı, bu arada grup tabanlı aktörler arasında sadece yüzde 7,6'sı zihinsel bozukluklar yaşamıştır. (S.C. Jeff Gruenewald 2013).

1. Duygusal Zeka ve Ruh Sağlığı İlişkisi

1.1 Duygusal zeka Bilimi

Mutluluk, sürpriz, üzüntü ve öfke gibi duygular, geçmiş deneyimlere dayanan bedensel duyumlara anlam verir ve beynimiz tarafından yaratılır. Duygusal yetenekler zihinsel sağlığımız için çok önemlidir. Bir tarafta, zihinsel bozukluğu olan kişiler daha düşük, "duygusal sorunların, sapkın davranışlara (örneğin, vandalizm) ve kendine zarar verici eylemlere (örneğin, psikoaktif madde bağımlılığı) karışma eğilimi ile ilişkili olduğu bulunmuştur" (Schutz ve Nizielski, 2012).

Eski bir bilim gazetecisi olan Daniel Goleman, 13 kitabın yazarı, zeka konusundaki zihniyetini değiştirdi. Onun görüşüne göre, duygularımız düşünce, karar verme ve bireysel başarıda en önemli rolü oynamaktadır. Sağlıklı başarılı insanlar, öz farkındalık, dürtü kontrolü, sebat, motivasyon, empati ve sosyal ustalık gibi niteliklere sahip kişiliktir. Goleman'a göre,

duygusal zeka duygularımızı izleme ve düzenleme, başkalarının duygularını anlama ve düşüncelerimizi ve eylemlerimizi yönlendirmek için bu "duygu" veya "hissetme" bilgisini kullanma yeteneğidir. Onun görüşü, Salovey ve Mayer (1997) tarafından önerilen duygusal zeka teorisine dayanmaktadır ve önerisi, dört temel yeteneği öğrenerek ve uygulayarak duygusal becerilerimizi geliştirebileceğimizdir: Duyguları algılamak, kullanmak, anlamak ve yönetmek.

Banihashemian ve Moazzen (2010) araştırmalarının sonuçları, özellikle anksiyete ve benzeri bozukluklarda, genel sağlık ve duygusal zeka arasında pozitif bir ilişki bulmuştur.

Demografik faktörler hem duygusal zekada hem de zihinsel veya genel sağlıkta önemli bir rol oynayabilir. Duyguları düzenleme konusundaki gerçek yetenek, bireyin kötü bir ruh halini iyileştirmeye, duyguları iyi bir ruh haline dönüştürmeye veya ruh halini olduğu gibi bırakmaya çalışıp çalışmayacağını etkileyen daha yüksek psikolojik unsurlardan biridir. Bununla birlikte, duygusal zeka, nerede yaşadığımızı bağlı olarak, örneğin kentsel veya kırsal alansa, yalnızca bir din veya çok dinli bölgeyse, genel sağlığımız ve özellikle zihinsel sağlığımız için koruma ve destek görevi görmektedir.

Sağlıklı duygulara sahip olabilmek, zihinsel sağlığımızla başa çıkmanın ayrılmaz bir parçasıdır ve iyi haber şu ki, duyguları nasıl kontrol edeceğimizi ve düzenleyeceğimizi öğrenebiliriz. Hedef belirleme, farkındalık, derin nefes alma, meditasyon, olumlu kendi kendine konuşma, müzik dinleme ve yansıtma gibi sürekli ortak stratejiler uygulayarak duygusal zekamız zihinsel sağlığımızı artırabilir ve iyileştirebilir.

2.2. Nöroçeşitlilik, Sıkıntı ve Dayanıklılık

2.2.1. Nöroçeşitlilik

Nöroçeşitlilik terimi, insan beyninin işlevindeki varyasyonları açıklamak için kullanılır. Kelime, 1998 yılında otistik bir birey ve otistik bir çocuğun ebeveyni olan sosyolog Judy Singer tarafından yaratıldı. Bu yaklaşım, belirli öğrenme farklılıklarını görmenin patolojik olmayan bir yoldur. Hepimiz sosyallik, öğrenme, dikkat, ruh hali ve diğer zihinsel işlevlerle ilgili bir veya daha fazla zorluk alanına sahip olabiliriz. Otistik topluluk, otizmin tedavi edilecek bir şey olarak olumsuz imajından uzaklaşmak istedi ve nöroçeşitlilik, değerli insan çeşitliliğine dair bir görüş sundu.

"Nöroçeşitlilik fikri, terimi bir güçlendirme aracı olarak kullanan ve nörogelişimsel bir farklılığa sahip olanların sahip olduğu olumlu nitelikleri teşvik etmek için birçok başka grup tarafından benimsenmiştir. İnsanları otizm, disleksi ve dispraksi gibi nörogelişimsel farklılıkları insan genomunun doğal ve normal varyasyonları olarak görmeye teşvik eder. Dahası, onları tipik olarak yaşayanları çevreleyen kültürel olarak yerleşik olumsuzlukları reddetmeye, dünyayı bazen farklı olarak algılanan belirli bir şekilde deneyimlemeyi öğrenmeye teşvik eder." (Nöroçeşitlilik ne anlama geliyor?, n.d.).

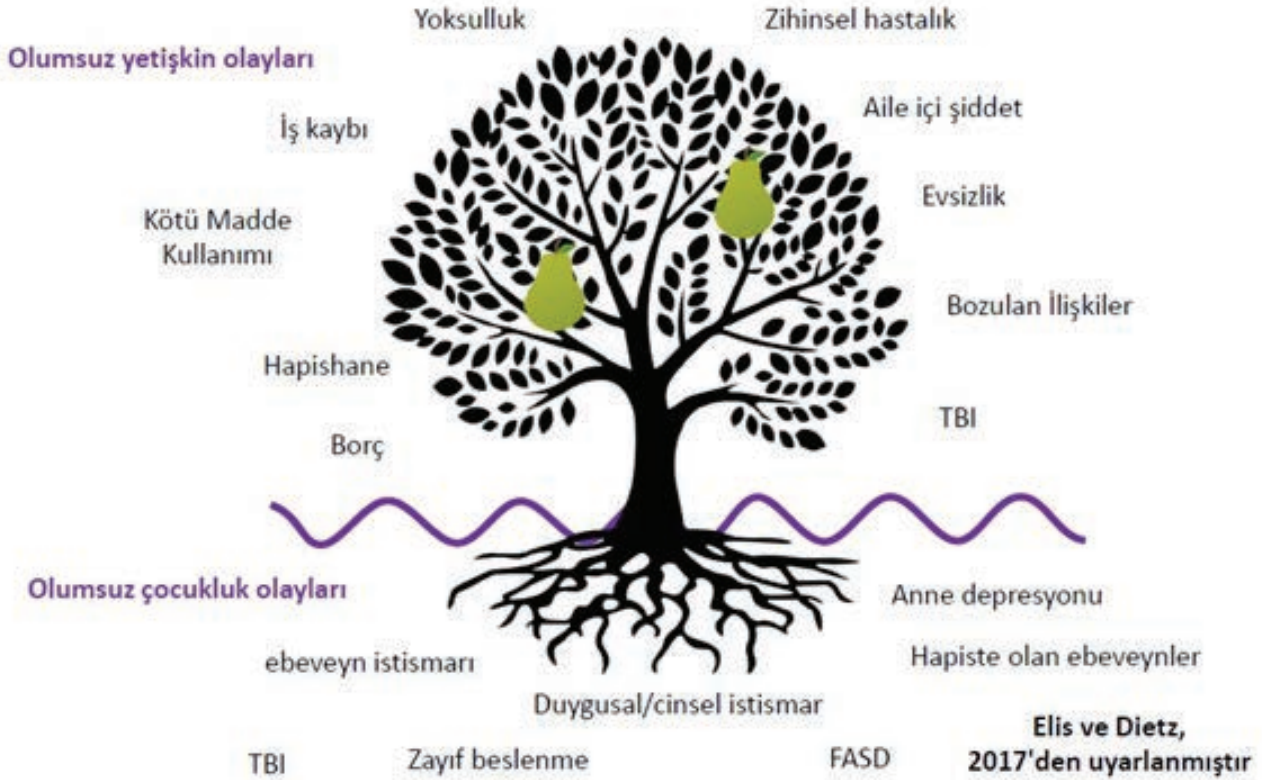
restorative dialogue against
violent radicalization

RDAVR

"Nöroçeşitlilik hepimiziz. Değişkenlik derecelerine göre zorluklar ortaya çıkabilir. Örneğin, okuyup yazamıyorsanız veya sınıfta uzun süre odaklanamıyorsanız (çoğu insan yapabildiğinde) rahatsız edici veya yıkıcı olarak görülebilirsiniz. Başkalarıyla aynı hızda çalışmak da daha zor olabilir. Konuşmanız tereddütlüyse veya söylenenleri işlemeniz daha uzun sürüyorsa, açıklama istemek için isteksiz olabilirsiniz ve sonra size verilen bir talimatı yanlış yorumlayabilirsiniz." (Kirby, 2021).

Geçmişteki çocukluk travması ve genetik olarak nörodiverjan özellikler riski (Dinkler ve ark., 2017), o çocuğun üç veya daha fazla nörodiverjan koşuluna sahip olma şansını altı kat artırır. Ayrıca, okuldan dışlanan çocuklarda nörodiverjan özellikler daha yüksektir.

Erken yaşta veya erişkin dönemde çeşitli travmalar nöroçeşitliliğin görünümünü etkiler. dışlanan çocuklar arasında daha yüksektir.

İletişim ve anlayış, özellikle yaşamlarında sıkıntı yaşayan bireyler için çok önemlidir. Korunmuş hissetmek ve hayatta olumlu unsurlar bulmak, sağlıklı bireyler de dahil olmak üzere herkes için çok önemlidir (Kirby, 2021).

restorative dialogue against
violent radicalization

RDAVR

Bu ögeler Six Ps kümesinin bir parçasıdır:

- "Hazırlık – nöroçeşitlilik ve zihinsel sağlık ve refah hakkında personel farkındalığı.
- Zorlukları tetikleyin – çocuk için devrilme noktalarının anlaşılması.
- Bakış açıları, örneğin ev, okul, aile hayatı, ebeveynlerin çalışma hayatı gibi bağlamlar.
- ACE'ler (olumsuz çocukluk deneyimleri), hastalık kaybı, Bakılan Çocuk, travma ve kafa travması gibi geçmişteki ve mevcut olaylardan kaynaklanan artan 'düşme' riskine yatkınlık.
- Koruyucu faktörler, örneğin yerinde iskeleler – ebeveyn desteği, müdahale, beslenme, konut.
- Güçlü yönler, esneklik, benlik saygısı, akranlar, aile desteği gibi olumlu faktörler" (Kirby, 2021)

Daha sağlıklı bir topluma sahip olmak ve sıkıntı içinde yaşayan insanlara yardım etmek için "etiketlerden uzaklaşmalı" ve "kapsayıcı ve dışlayıcı olmayan yaklaşımlar" benimsemeliyiz. Covid-19 dönemi, nöroçeşitlilik ve çocukluk çağı sıkıntısı olan çocukların topluma daha fazla bağlı olmadıklarını ve ihtiyaçları kolayca tespit edilemediği için genellikle daha az destek aldıklarını açıkça ortaya koymuştur. Her çocuğun ve özellikle suçlu gruplarındaki gençlerin ve

genç yetişkinlerin anlaşılması, iletilmesi ve etiketlenmemesi gerekir. "Nöroçeşitlilik ile ilgili yeterli ve kaliteli eğitim için" ortaya çıkan, mevcut olabilecek birlikte ortaya çıkma anlayışını ve çocukluk çağı sıkıntısı ve travması ile iç içe geçmiş ilişkiyi içeren akıllıca ortaya çıkan bir ihtiyaç vardır. Personelin, katılım noktasında gerekli tarama araçlarıyla birlikte her çocuğu desteklemek için pratik araçlara sahip olması gerekir. Çocukların ihtiyaçlarını tam olarak karşılamak için, bu araçların erişilebilir olması ve etiket odaklı veya dar silolu bir yaklaşımdan ziyade çocuk merkezli bir yaklaşım benimsemesi gerekir. "

2.2.2. Esneklik

Hayatla başa çıkma şeklimiz, trajediler ve stresler duygusal esnekliğimizin seviyesini gösterir. Esnek olma koşulu metal endüstrisinden ödünç alınır ve bir metalin deforme olduktan sonra şekle 'geri dönebileceği' anlamına gelir. Psikolojik insan dünyasında duygusal olarak esnek olmak, kişinin hayatında zor ve stresli zamanlar yaşadıkdan sonra duygusal olarak geri dönebilmesi anlamına gelir.

Duygusal olarak esnek bir insansanız, normal duygusal durumunuza nispeten hızlı bir şekilde geri döneceksiniz.

Duygusal olarak dirençli olma eğilimi şudur:

- Gerçekçi ve ulaşılabilir beklenti ve hedeflere sahip olmak.
- İyi muhakeme ve problem çözme becerileri gösterme
- Israrcı ve kararlı olma
- Dürtüsel olmaktan ziyade sorumlu ve düşünceli olma
- İyi insan becerilerine sahip etkili iletişimciler olma
- Hataları tekrarlamamak için geçmiş deneyimlerden ders alma
- Diğer insanlara karşı empatik olma (etraflarındakilerin nasıl hissettiğini önemseyerek).
- Sosyal bir bilince sahip olma, (başkalarının refahını önemsemek).
- Bir insan olarak kendileri hakkında iyi hissetme
- Hayatlarının kontrolünü ellerinde tutuyormuş gibi hissetmes
- Karamsar olmak yerine iyimser olma

Birçok araştırma, duygusal zeka ve esneklik arasındaki bağlantıya dair kanıtlar sağlamıştır. Stresle başa çıkmak ortak bir unsurdur ve daha iyi esnekliğe ve daha yüksek duygusal zekaya sahip bir kişi stresli durumların üstesinden gelmek için daha fazla yeteneğe sahiptir. Bu noktada ŞİR'nin görünümü çok önemlidir.

3. VR(Sanal Gerçeklik) desteği ile yeni fırsatlar

"Now You See It: How Technology and Brain Science Will Transform Schools and Business for the 21st Century (Şimdi Görüyorsunuz: Teknoloji ve Beyin Bilimi 21. Yüzyıl için Okulları ve İş Dünyasını Nasıl Dönüştürecek) kitabının yazarı Cathy Davidson, Connected Futures'a insanların beyinlerinin sorunları farklı şekilde çözdüğünü söyledi. Erkekler ve kadınlar, yaşlı ve genç, içe dönükler ve dışa dönükler - bölünme ne olursa olsun, hepsinin sunabileceği çok

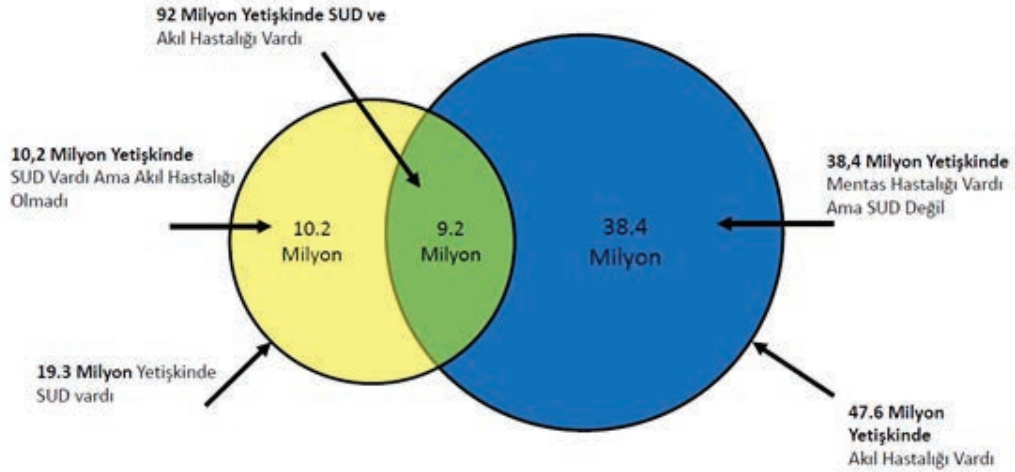

restorative dialogue against
violent radicalization

RDAVR

şey var. Davidson, bir sorunu çözerken veya bir karara varırken bu farklı sesleri taşımanın zorunlu olduğunu savundu. " (Sanal Gerçeklik: İşyerinde 'Nöroçeşitlilik' için Bir Anahtar ve Novation, 2018).

VR sağlıklı insanlar için bir gerçektir, ancak nöroçeşitlilik ve yaşam sıkıntısı olan kişiler için daha da önemlidir. "Amerika Birleşik Devletleri'nde bir yıl boyunca, SAMHSA'nın yakın tarihli bir raporuna göre, yaklaşık 58 milyon yetişkinin madde bağımlılığı bozukluğu (SUD) veya akıl hastalığı vardı." (Ruh Sağlığı, Sıhhat ve Esneklik için VR, 2020). Ayrıca kendi özgün seslerine, gerçeklik tanımlarına ve bir çözüm bulma yoluna sahip olmaları gerekir.VR hepimizin bu kadar uzun zamandır aradığı cevap mı?

Şekil 1. 18 Yaş ve Üzeri Yetişkinlerde Geçen Yıl Kullanım Bozukluğu (SUD) ve Ruhsal Hastalık 2018

VR'in, terapi seansları arasında bu tür küçük bir yardımı olabilir. Evde tedavi olanaklarına, tutarlılık değerine sahiptir ve ölçeklenebilir ve 7/24 kullanılabilir. Ek olarak, VR sadece terapi açısından değil, aynı zamanda bazı durumlara davranış / tepki değiştirmek veya yeni yetenekler öğrenmek, hatta ağrı durumunu yönetmek için eğitim aracı olabilir. Zihinsel sağlık, zindelik ve esneklik alanlarında çok çeşitli olasılıklar vardır (VR for Mental Health, Wellness and Resilience, 2020).

3.1 Radikalleşme Süreçlerinde Sanallık ve Gerçekliğin Birleşmesi

"Hem sanal hem de çevrimdışı dünyada" şiddet içeren radikalleşme mevcut olduğunda, internetin şiddet içeren radikalleşme süreçlerinde oynayıp oynamadığı, nasıl bir rol oynadığı sorusu kendimize sormamız gereken esas öge değildir. Bunun yerine, sanallığın ve gerçekliğin şiddet içeren radikalleşme süreçlerinde karşılıklı olarak nasıl bağımlı olduğunu sormamız gerekiyor. Bu nedenle, oranla ilgili değil, bilgi edinmeyi beklememiz gereken etkileşimle ilgilidir. " (Sold, 2020).

Facebook, iyi veya kötü amaçlı olabilecek etkileşim için açıkça görünür bir destektir. Ayrıca "Facebook'un doğal algoritmaları", benzer veya aynı fikirlere sahip grupları aramak ve bulmak

restorative dialogue against
violent radicalization

RDAVR

için büyük destek sağlar.

Çevrimiçi ilk adımlardan sonra "gerçek dünya ilişkileri sanal dünyadan ortaya çıkıyor." "Benzer bir tutumu ve sanal sempatiyi paylaşmak, gerçek dünyada sanal bir "arkadaş" tanımak için yeterli faktörler olarak kabul edilebilir. Temas kurmak için düşük bir engelleme eşiği gerisini halleder. Bir kullanıcıya bir toplantı için, örneğin birlikte Kuran'ı incelemek için zamanının olup olmadığının sorulduğu gönderiler gözlemlenebilir. Tersine çevrilmiş süreç de gözlemlenebilir - insanlar birbirlerini gerçek dünyada tanıyor ve çevrimiçi ağ kuruyorlar." Çoğu zaman eylem planlama ve başlatma Facebook platformundan başlar ve daha sonra gerçek hayat sahnesine gider, bu şekilde "sanal ve gerçek akran grupları birleşir". (Sold, 2020).

Bugün çevrimiçi ve çevrimdışı dünya her an birleşiyor, bu yüzden şiddet içeren radikalleşme süreci bir istisna olamaz. "Çevrimiçi ve çevrimdışı dünyalar artık ayrı alanlar olarak düşünülemez ve bu nedenle ayrı ortamlar olarak araştırılmamalıdır. Onların kaynaşması, şiddet içeren radikalleşme üzerine yapılan araştırmalar için de yeni zorluklar yaratıyor. Her iki alanın etkileşimini araştırmak için, odağı tek bir yaşam alanından her ikisine de kaydırmak gerekir. Kısmen böyle bir yeniden düşünme zaten gerçekleşti." (Sold, 2020).

3.2. Terörist zihni radikallikten arındırmak için bir araç olarak sanal gerçeklik

Son yıllarda giderek artan bir şekilde, özellikle terörizm yoluyla aşırı şiddet hayatımızda daha fazla yer almaktadır. Bu tür giderek daha aşırı inançları benimsemek için, şiddet içeren radikalleşme deneyiminden geçmek, bunu "karmaşık bir psikososyal süreç" olarak anlamak gerekir. Bu süreç çok karmaşık olduğu için, diğer tarafta da zıt süreç olarak karmaşık "deradikalleşme" var (Pelletier ve Drozda-Senkowska, 2020). Bu, VR aracılığıyla mükemmel çözümü bulabileceğimiz anlamına gelmez, ancak VR'nin "alandaki bazı ilgili sorunları ele almak için ilginç bir bakış açısı" ile multidisipliner cevabın bir parçası olabileceği anlamına gelir. (PsyInfo Database Record (c) 2020 APA, tüm hakları saklıdır)

Sanal gerçeklik hayatımıza tereddüt etmeden giriyor ve terapi veya restoratif teknikler bir istisna değil. "Sürükleyici sanal gerçeklik (VR) teknolojisine dayanan deradikalizasyon programları için yenilikçi bir metodolojik bileşen" sunuyor. (Pelletier ve Drozda-Senkowska, 2020).

VR, şiddet içeren radikalleşmede bir risktir, ancak aynı zamanda deradikalleşmede de bir fırsattır. Bu bir araç olabilir: "AR ve VR teknolojileri, terörizme karşı küresel mücadelede etkili araçlar olma potansiyeline sahiptir. AR / VR, küresel olarak kullanılan uygun maliyetli, hızlı bir eğitim çözümü sunar ve gelecekte eğitim paketleri içinde sunulacaktır. Ayrıca, AR / VR, radikalleşmeyi önleme girişimlerinde bir araç olarak kullanılmak üzere büyük bir vaatte bulunuyor. İzleyicilerin başkalarının gözünden görmesine izin vererek, AR / VR sistemleri kurbanlarla empati kurdurabilir ve toplumlar arası gerilimleri hafifletebilir. Dahası, bu teknolojiler terörist saldırı sonrası ortamlarda koordinasyonu artırabilir ve ilk müdahale ekiplerinin karmaşık terörist sahneler hakkında bütüncül bir anlayışa sahip olmalarını sağlayabilir. Bu teknoloji zaten sınır güvenliği, acil durum yönetimi ve cezai soruşturmalarda test ediliyor." (Miedico, 2021).

restorative dialogue against
violent radicalization

RDAVR

Değerlendirme

- Aşağıdakilerden hangisi doğrudur?
 - Duyusal zeka düzeyi yüksek bireylerin, duygusal zeka düzeyi düşük bireylere göre çeşitli avantajları vardır.**
 - Bu avantajlar, duygusal öz-farkındalık, stres yönetimi, problem çözme, ruh hali düzenleme, empati ve sıkıntının kişinin net düşünme yeteneğini engellemesini önleme becerisini içerir.
 - Bu avantajlar, duygusal öz-farkındalık, stres yönetimi, problem çözme, ruh hali düzenleme, empati ve sıkıntının kişinin net düşünme yeteneğini boğmasını önleme becerisini içerir.
 - Bu nitelikler arzu edilmez ve dünyada başarılı bir yaşam için önemli değildir.
- Herhangi bir travmatik olay yaşamış kişilerde buna tepki olarak gelişebilir.
 - Depresyon**
 - Bipolar bozukluk
 - Travma sonrası stres bozukluğu (TSSB)
 - Yukarıda belirtilenlerin hiçbiri
- Ruh Sağlığı ve Şiddet İçeren Aşırılık ilişkisi:
 - Mevcut değil
 - Çok güçlü**
 - Mevcut olsa bile önemli değil
- Aşağıdakilerden hangisi doğrudur?
 - Hayatı sıkıntılı olan insanlar kolayca VR'ye dahil olabilir.**
 - Mutlu hayatı olan insanlar kolayca VR'ye dahil olabilir.

Referans

Anderson, S. (n.d.). Resilience, Flexibility, the Ability to Bounce Back. Restorative Community Concepts. Retrieved February 3, 2022, from <https://www.restorativecommunityconcepts.com/resilience.html>

Apter, C. (2019, May 31). Introduction to the classification of Mental Disorders. MHT. Retrieved February 2, 2022, from <https://www.mentalhealthtoday.co.uk/innovations/an-introduction-to-the-classification-of-mental-disorders-the-dsm-and-the-icd>

Banihashemian K, Moazzen M. Relation between head masters' general health and emotional intelligence and job satisfaction of teachers. *J of Behavioral Sci.* 2010;4(1):45-50.

Dewe, H., Watson, D. G., & Braithwaite, J. J. (2016). Uncomfortably numb: New evidence for suppressed emotional reactivity in response to body-threats in those predisposed to sub-clinical dissociative experiences. *Cognitive Neuropsychiatry*, 21(5), 377-401. <https://doi.org/10.1080/13546805.2016.1212703>

Report on the project-based collaboration on detection, support and management of risks posed by individuals with mental health issues showing sign of radicalization. (2019). Retrieved February 2, 2022, from https://ec.europa.eu/home-affairs/system/files/2020-11/2019_mental_health.pdf

Enright, J. (2021, December 25). Our obsession with punishment & retribution. *Medium*. Retrieved February 3, 2022, from <https://medium.com/neurodiversified/retribution-versus-restoration-58e456d351b0>

Kirby, A. (2021). Neurodiversity – a whole-child approach for youth justice. Retrieved from <https://www.justiceinspectorates.gov.uk/hmiprobation/wp-content/uploads/sites/5/2021/07/Neurodiversity-AI.pdf>

Miedico, M. (2021). The Application of Augmented Reality and Virtual Reality Technologies in Countering Terrorism and Preventing Violent Extremism. Retrieved from https://www.un.org/counterterrorism/sites/www.un.org.counterterrorism/files/20210708_statement_miedico_ar-vr_webinar.pdf

Pelletier, P., & Drozda-Senkowska, E. (2020). Virtual reality as a tool for deradicalizing the terrorist mind: Conceptual and methodological insights from intergroup conflict resolution and perspective-taking research. *Peace and Conflict: Journal of Peace Psychology*, 26(4), 449-459. <https://doi.org/10.1037/pac0000442>

Schutz, A., Nizielski, S. (2012). Emotional Intelligence as a Factor in Mental Health. Retrieved from https://www.unibamberg.de/fileadmin/uni/fakultaeten/ppp_lehrstuehle/psychologie_4/pressearchiv/Emotional_Intelligence_as_a_Factor_in_Mental_Health.pdf

Sold, M. (2020). The Amalgamation of Virtuality and Reality in Radicalisation Processes. Retrieved from <https://blog.prif.org/2020/04/23/the-amalgamation-of-virtuality-and-reality-in-radicalisation-processes/>

Thomas, J. (2020, June 5). Virtual Reality Therapy: A Therapeutic Use of Technology. Retrieved from https://www.betterhelp.com/advice/therapy/virtual-reality-therapy-a-therapeutic-use-of-technology/?utm_source=AdWords&utm_medium=Search_PPC_c&utm_term=-&utm_content=118051370367&network=g&placement=&target=&matchtype=&utm_campaign=11771068538&ad_type=text&adposition=&gclid=CjwKCAiAqjKNBhAIEiwAu_ZLDlMfVrf3LFBJDSDPl7CCv2gVHLUxNAofw_3E4Wt8kodJBdosigVAihoC4u4QAvD_BwE

Types of mental health issues and illnesses. Types of mental health issues and illnesses – Better Health Channel. (2015, September 18). Retrieved February 2, 2022, from <https://www.betterhealth.vic.gov.au/health/servicesand-support/types-of-mental-health-issues-and-illnesses>

restorative dialogue against
violent radicalization

RDAVR

U.S. Department of Health and Human Services, Substance Abuse and Mental Health Services Administration, Center for Substance Abuse Treatment. (2014). Trauma-informed care in Behavioral Health Services.

Virtual Reality: A Key to Workplace 'Neurodiversity' and Innovation. (2018). Retrieved from <https://newsroom.cisco.com/feature-content?type=webcontent&articleId=2053410>

VR for Mental Health, Wellness and Resilience. (2020). Retrieved from <https://ivrha.org/vr-for-mental-health-wellness-and-resilience/>

What does neurodiversity mean?. Autism Toolbox. Retrieved February 2, 2022, from <http://www.autismtoolbox.co.uk/what-does-neurodiversity-mean>

Ek Kaynaklar

https://ec.europa.eu/home-affairs/system/files/2020-11/2019_mental_health.pdf

https://ec.europa.eu/home-affairs/networks/radicalisation-awareness-network-ran/about-ran_en

<https://www.facebook.com/RadicalisationAwarenessNetwork>

https://www.scribd.com/book/250024274/Emotional-Intelligence-Why-It-Can-Matter-More-Than-IQ?utm_medium=cpc&utm_source=google_search&utm_campaign=3Q_Google_DSA_NB_All&utm_device=c&gclid=CjwKCAjwz5iMBhAEEiwAMEAwGAZWzjHzohqHp8vU4fmzrwGP8S4667lsgy7sf_Wol5fSORg2kASGShoCmKMQAvD_BwE

<http://www.autismtoolbox.co.uk/professional-development>

http://www.mentalhelp.net/poc/view_doc.php?type=doc&id=5779&cn=298

<https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/11565231/>

<https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/27626897/>

<https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC4232131/>

<https://psycnet.apa.org/record/2020-00801-001>

<https://georgetownsecuritystudiesreview.org/2020/03/09/the-deradicalisation-dilemma/>

https://www.rand.org/pubs/research_briefs/RBA1071-1.html

<file:///Users/meri/Downloads/363-Article%20Text-1173-3-10-20200624.pdf>

<https://modus-zad.de/wp-content/uploads/2021/01/modus-working-paper-12021.pdf>

<file:///Users/meri/Downloads/363-1173-3-PB.pdf>

<file:///Users/meri/Downloads/363-1173-3-PB.pdf>

<https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC6669963/>

<https://psycnet.apa.org/record/1920-10067-001>

restorative dialogue against
violent radicalization

RDAVR

MODÜL 6

TRAVMA TABANLI UYGULAMALAR (TIP)

Yazarlar

BÜYÜK ORTADOĞU
SAĞLIK VE EĞİTİM VAKFI

şiddet içeren radikalleşmeye
karşı onarıcı diyalog

Bu proje, Erasmus+ Programı kapsamında Avrupa Komisyonu'nun desteğiyle finanse edilmiştir. Bu Yayın [İletişim] yalnızca yazarın görüşlerini yansıtır ve burada yer alan bilgilerin herhangi bir şekilde kullanılmasından Komisyon sorumlu tutulamaz. 2020-1-UK01-KA204-079115

Önsöz

Onarıcı Adalet ve Onarıcı Diyalog için yeni bir strateji olarak Travma Bilgili Uygulama (TIP) anlatan bu oturum, TIP'in ne olduğunu ve nasıl çalıştığını açıklamaktadır. Eğitmenler bu modülü kullanarak bireyin fiziksel, psikolojik ve duygusal güvenliğini korurken kendi kontrol mekanizmalarını ve duygularını güçlendirmeyi öğretmelerine yardımcı olacak kapsamlı bilgiler edinebilirler. Birçok Avrupa ülkesinde, özellikle bu modülü geliştiren ülkede, bir yakınlaşma sorunu olması nedeniyle, Travma Bilgili Uygulama, bölgedeki temiz havayı solumak anlamına gelir.

Travma konusunda bilgili olmak, travmatize olmuş bireylerin yaşam yörüngelerinin olaydan ve bunun sonuçlarından nasıl etkilendiğine dair daha iyi bilgi birikimini yansıtan politika ve uygulamaları benimsemek anlamına gelir. Travmayı hukuk sistemine ve cezai adalet sistemine dahil etme kavramı, özellikle yeni bir sonuçtur ve burada daha fazla yarar sağlamak için doğru bir kazançtır.

Onarıcı adalet çatışmalar, suçlar veya diğer yanlışlar sonucunda kişilere ve ilişkilere verilen zararları tanımaya ve onarmaya odaklanan hukuk hakkında bir düşünme tarzıdır.

Modül, değerlendirme bölümü ile sona erer ve yararlanıcıların düzeyini derinlemesine değerlendirmeye yardımcı olur

Modül: VI

Ana içerikler

1. ŞİDDET İÇEREN RADİKALLEŞME VE AŞIRICILIKLA MÜCADELE İÇİN TRAVMAYA GENEL BAKIŞ

- 1.1 Giriş
- 1.2 Travmanın Boyutları
- 1.3. Travma nedenlerini teşhis

2. TRAVMANIN ETKİLERİ

- 2.1 Travmanın suç üzerindeki etkileri
- 2.2 Travmayı tarama araçları
- 2.3 Travma tabanlı uygulama (TIP)
 - 2.3.1 Travma tabanlı bakım
 - 2.3.2 Travmanın nüksetmesi
 - 2.3.3 Travma tabanlı bakım açısı

3. OA VE OD'DE KİŞİSEL VE KOLEKTİF TRAVMA VE TRAVMA BİLGİLENDİRİLMİŞ UYGULAMALARA UYUMSUZ PSİKOLOJİK VE DAVRANIŞSAL TEPKİLER

- 3.1 Mağdurların ihtiyaçlarına yeterli yanıt verme hakkı
- 3.2 Saygı ve Tanınma
- 3.3 Onarıcı Adalet bağlamında uyumsuz psikolojik ve davranışsal tepkiler

- 1. TRAVMA: Teorik ders, 30 dakika
- 2. TRAVMAYI ANLAMA YÖNTEMLERİ: Teorik ders, 1.10 saat
- 3. UYUMSUZ PSİKOLOJİ VE ÖRNEKLER
Örnek olaylarla Döngü Nasıl Kırılır?, 1.10 saat

Modül Öğrenim Kazanımları

Bu Modülün tamamlanmasının ardından, kursiyerler şunları yapabilmelidir:

- Öğrenme Kazanımı I:** Olumsuz psikolojik nesillerin transferini anlama
- Öğrenme Kazanımı II:** Bireyin sosyal yapısının farklı seviyelerinde işleyen potansiyel nedensel faktörleri belirleme
- Öğrenme çıktısı III:** travma bilgili bakım ve prosedür adaleti arasındaki bağlantıyı vurgulama ve teşvik etme
- Öğrenme sonucu IV:** hem akademik hem de uygulamaya dayalı bilgi

Modülün Hedefleri

- **Hedef I:** Travma Bilgili Uygulamanın Sunumu (TIP)
- **Hedef II:** Travma Bilgili Uygulamadan (TIP) iyi uygulamaları tanıtmak
- **Hedef III:** Onarıcı Adalet ve Onarıcı Diyalogda uyumsuz psikolojik ve davranışsal uygulamalar ve ilgili çalışmalar

Bilgi birkimi

1. ŞİDDET İÇEREN RADİKALLEŞME VE AŞIRICILIKLA MÜCADELEDE TRAVMAYA GENEL BAKIŞ

1.1. Giriş

Genellikle, bazen filmlerden, şarkılardan, sosyal medyadan veya bir sorunlu vaka olarak doktordan gelen "travma" terimini kullanırız. Ancak, daha profesyonel bir travma tanımı şöyle olabilir:

"Travma, bir kaza, tecavüz veya doğal afet gibi korkunç bir olaya duygusal bir tepkidir. Olaydan hemen sonra, şok ve inkar tipiktir. Daha uzun vadeli tepkiler, öngörülemeyen duygular, geçmişe dönüşler, gergin ilişkiler ve hatta baş ağrısı veya mide bulantısı gibi fiziksel semptomları içerir. Bu duygular normal olsa da, bazı insanlar hayatlarına devam etmekte zorlanırlar. Psikologlar bu bireylerin duygularını yönetmenin yapıcı yollarını bulmalarına yardımcı olabilir"(APA,2021).

Elbette bu kurs ile, çeşitli hafif travmalar ve problemle başa çıkma yolları hakkında derinlemesine bir görüşe sahip olma fırsatını yakalayabiliriz

1.2. Travma Boyutları

Travma, şiddeti, karmaşıklığı, sıklığı, uzunluğu ve kişilerarası veya dış bir kaynaktan kaynaklanıp kaynaklanmadığı da dahil olmak üzere çeşitli şekillerde kendini gösterebilir.(Adams, 2018). Bu nitelikler, aşağıda listelenen beş travma biçiminin tanımlarında belirgindir:

- Tek bir olay. Bir kaza veya doğal afet, bir istismar veya saldırı vakası, kişinin mallarının aniden kaybedilmesi veya şiddet içeren davranışlara tanık olması gibi beklenmedik ve ezici bir olayla ilişkilidir.
- Karmaşık veya tekrarlayan travma, kalıcı istismar, aile içi şiddet, savaş ve devam eden ihanet ile ilişkilidir ve genellikle duygusal ve / veya fiziksel olarak hapsedilme hissi ile karakterizedir.
- Erken devam eden veya tekrarlayan travma yaşamak (bebekler, çocuklar ve ergenler olarak) gelişimsel travmaya neden olabilir. Bu travma şunları içerebilir: ihmal, terk edilme, fiziksel ve cinsel istismar veya saldırı, duygusal istismar, şiddete veya ölüme tanık olma ve / veya zorlama veya ihanet, vb. Bu genellikle çocuğun bakım yaklaşımında olur ve çocuğun iyi bağlar oluşturma ve düzgün bir şekilde büyüme yeteneğini etkiler.

restorative dialogue against
violent radicalization

RDAVR

Nesiller arası travma, travmadan kurtulanlarla yaşayan veya travma geçirenlerin yaşayabilecekleri psikolojik veya duygusal yansımaları açıklamak için kullanılan bir terimdir. Sadece "travmadan kurtulanlarla yaşayanların" deneyimlediği sonuçlara odaklanmak yerine, nesiller arası travma, sonraki nesillere neredeyse "aktarılan" tarihsel travmanın bileşenlerini kapsar.(travma mağdurlarıyla doğrudan bağlantısı olmayan veya bu kişilerle birlikte yaşayan bireylerde de bulunabilir).

- Tarihsel travma, bir insanın yaşamı boyunca ve muazzam toplumsal travmanın bir sonucu olarak nesiller boyunca biriken bir tür duygusal ve psikolojik acıdır. Bu kolektif travmalar, boyun eğdiren, onlara hükmeden insanların başkalarına dayatılmasının sonucudur. Soykırım, sömürgecilik (örneğin, Hint hastaneleri ve yatılı okullar), kölelik ve savaş, tarihsel travmanın örnekleridir. Geçmiş travmalar sonucunda nesiller arası travma yaşamak mümkündür.

1.3: Travma için Tarama Araçları

Travmatik Stres Takvimi, Travmatik Olaylar Anketi, Kısa Travma Anketi, Yetişkinler için Travma Değerlendirmesi ve Travma Geçmişi Ekranı, mevcut çok kısa tarama araçlarından bazılarıdır. Diğerlerinin de belirttiği gibi, stresli deneyimlere maruz kalmak çeşitli olumsuz sonuçlara yol açabilir (Madde Bağımlılığı Tedavi Merkezi,2014).

Uzmanlara göre, uyuşturucu kullanımı, zihinsel rahatsızlık, damgalanma ve sağlık hizmeti almanın önündeki engellerin yanı sıra zorlu yaşam koşulları ve diğer zorluklarla ilişkili travmalar da mümkündür. Travma bilgilili tedavi, bu ilişkiyi tanımlamanın ve bu yeni keşfedilen anlayış ışığında iyileşme sürecini yapılandırmanın kanıtlanmış bir yoludur. Rehabilitasyon sürecinde veya sonrasında bireylerin kendilerini rahat hissetmeleri ve yeniden travma yaşamamaları için bölgede yaygın olarak kullanılan Travma Bilgili Uygulama kullanılmaktadır.

2. Travmanın Etkileri

Travmaya karşı ilk tepkiler arasında bitkinlik, kafa karışıklığı, üzüntü, kaygı, ajitasyon, uyuşukluk, çözümlenme, kafa karışıklığı, fiziksel uyarılma ve duygusal sıklık sayılabilir. Tepkilerin çoğu, hayatta kalanları etkilemeleri ve sosyal olarak kabul edilebilir, psikolojik olarak etkili ve kendi kendini sınırlamaları bakımından normaldir.

"Mağduriyet deneyimi bir travma oluşturduğunda, ruhsal sağlığı olumsuz etkileyebilir ve bazı durumlarda, travma sonrası stres bozukluk (PTSD)gibi ciddi ruhsal sağlık durumlarına yol açabilir. Suçlardan sonraki aşamalardan sonra, hafif travma meydana gelebilir" (Madde Suistimali ve Yönetim Sağlığı).

"Suçun genel olarak güvenliği azalttığı, toplumsal düzeni bozduğu, kaos ve kafa karışıklığı yaratan, topluluk iş birliğini ve güveni engelleyen ve hem insanlara hem de ulusa ciddi ekonomik maliyet getirdiği gerçeğidir." (Jonathan, 2021).

2.1. Travma ve suçun mağdurlar üzerindeki etkisi

Suçun olumsuz psikolojik sonuçları, travmayı ve hem mağdurları hem de faileri nasıl etkileyebileceğini anlamada açıkça faydalıdır. Ancak, mağdurların ihtiyaçlarını anlamak, suçun olumsuz psikolojik yansımalarını iyice anlamayı gerektirir. Kötü olayların her aşamasında alınması gereken tutarlı ve uygun kararların tümü, suç mağduru olmak da dahil olmak üzere, çözüme yönelik her adımda başarılı olacaktır. Mağduriyetin ruh sağlığı üzerinde kötü bir etkisi olacak travma ile sonuçlanması mümkündür ve çoğu durumda bu, travma meydana geldikten sonra önemli ruh sağlığı sorunlarına yol açacaktır. Travmanın ani ya da uzun süreli etkileri ya olaydan hemen sonra ya da daha sonraki bir dönemde görülebilir. Olumsuz sonuçlar, bir terör duygusu, güçsüzlük hissi, üzüntü ve bazı durumlarda intihar veya intihar düşünceleri ve ayrıca uyuşturucu kullanımı dahil olmak üzere çeşitli şekillerde kendini gösterebilir.

Travma, zaman içindeki bir dizi stresli olayın (aile içi şiddet, çocuk istismarı, adam kaçırmaya, gasp, çatışma bölgelerindeki askerler tarafından deneyimlenen şiddet eylemleri) sonucu olabilir.

Mağdur olduktan sonra, bedensel yaralanmaların yanı sıra fiziksel/veya ekonomik/maddi zararlarımız da olabilir. Bu yaralanmalar kalıcı olabilir. Fiziksel veya zihinsel zorluklar, travmanın seyri ve mevcut destek seçeneklerinin çoğu, kişinin travma geçirme olasılığını artıracaktır.

Bir kişinin travma yaşama olasılığını azaltmaya yardımcı olan hem bireysel hem de çevresel özellikleri içerebilen koruyucu faktörler de olabilir. Bu koruyucu unsurlardan biri de bireyin hayatında meydana gelen stresli olaylara karşı koyabilme ve bunlarla baş edebilme becerisini ifade eden yılmazlıktır (Christiansen ve Evans, 2005; Cicchetti ve Rogosch, 1997). Bireyler bu tür başa çıkma mekanizmalarına sahip olduklarının farkında olmayabilirler, ta ki hayatları boyunca travmatik bir olayla karşılaşana kadar.

Suçun etkisini azaltma potansiyeline sahip olan yapıcı başa çıkma stratejileri şunları içerir:

- Kendi acısını ve yardıma ihtiyacı olduğunu kabul edebilmek;
- Yardım isteyebilmek ve
- Yas ve kederi ifade edebilmek.

Şiddet içeren radikalleşmeye karşı onarıcı diyalog üzerine herhangi bir çalışmada travmayı iyi anlamak çok önemlidir.

2.2. Travma Belirtileri (DSMV,2015'ten uyarlanmıştır)

- Aşırı tetikte olma / aşırı uyarılma
- Sürekli uyarılma uyarısı
- Uyku bozukluğu ve konsantrasyon eksikliği
- Anksiyete, yeme bozukluğu, ilişki bozukluğu

restorative dialogue against
violent radicalization

RDAVR

İstemsiz davranışlar:

- Görüntü olaylarının sürekli korku-oluşumu
- Travmatik bellek, bilinç durumuna bakılmaksızın sürekli aktiftir.
- Diğer bellek işlevleriyle uyum sağlamaz,
- Travmatik olay ve bilinç arasındaki bağlantının olmadığı algısı
- İstenmeyen bilişsel çarpıtmalar,
- Kurban kabuslar görebilir
- Zorunlu oyun(çocuklarda)

Kaçınma çabası:

- Kaçınılmaz tepki (kendini savunma)
- Meyil gösterme
- Mağdurun tepki gösterememesi, psikolojik olarak ayrışmışlık,
- Herhangi bir eylemde bulunamamak-"Çiğlık atamazdım, hareketsizdim, felçli gibiydim".
- Travmaya tepki: terörize edilmiş, sakin (yanlış, ağrı yok)
- Duyarsızlaştırılmış (görme, davranış)-trans
- Uyuşturucu-alkollü ve bilinçsiz ruh hali,
- Kendi yaşamı üzerinde kontrolü yeniden kazanmak, travmatize edilmiş kurbanların yaşamlarını kısıtlamak,

"Hiçbir yere gidemedim..."

"Kendimi çok savunmasız hissettim ve hiçbir yere gidemedim..."

"Evde kalırdım".

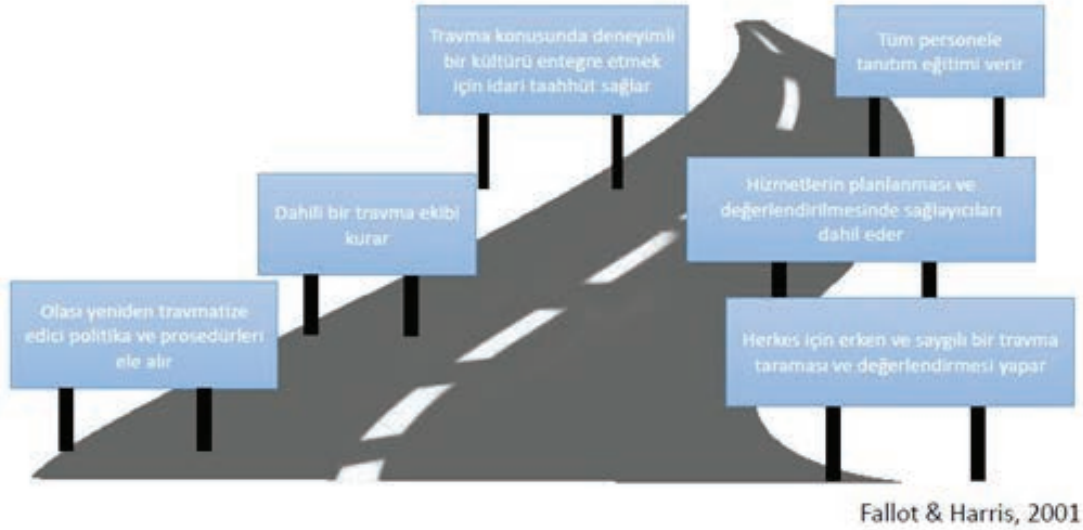
"Saçlarımı kestim. Hiç kimseyi çağırarak istemedim..."(Li, etal.,2018).

2.3. Travma Bilgili Uygulama (TIP)

Dahil etmek için TIC ve çeşitli modellerin birçok tanımı vardır. Ancak "travma bilgili bir yaklaşım üç temel unsuru içerir (Center for Substance Abuse Treatment,2014):

- travma gerçeğinin farkına varmak;
- kendi iş gücü de dahil olmak üzere, program, kuruluş veya sistemle ilişkili tüm bireyleri nasıl travmatize ettiğini anlamak;
- bu bilgiyi uygulamaya koyarak harekete geçmek.

Bloom'un dediği gibi, "Travma bazlı bakım, organizasyon kültüründe bir değişiklik çağrısında bulunur; burada, travmanın tüm düzeylerinde anlaşılması, saygı duyulması ve bunlara uygun şekilde yanıt verilmesine vurgu yapılır".

2.3.1. Travma Tabanlı Bakım

Travma geçiren bireylerin, insan yardımı alanında bu olasılığı tanıyan bir uygulama olan travma bilinçli bakım (TIC) alma olasılıkları daha yüksektir. Yaralanma Bilgilendirilmiş Bakım, travma belirtilerinin varlığını ve mesleki travmanın bir kişinin hayatında (idari personelinki de dahil olmak üzere) oynayabileceği rolü kabul eder ve buna göre yanıt verir.

Hiyerarşik veya temel düzeyde, Travma-Bilgilendirilmiş Bakım, her düzeydeki hasarın sonuçlarını anlamanın ve bunlara uygun şekilde yanıt vermenin önemini vurgulamak için organizasyon kültürünü dönüştürür. Travma Bilgili Bakım ve dikkatlilik gibi uygulamalar, her şey dahil sigortalara ilişkin genel sözleşmenin değiştirilmesi gibi, tüm yardım müdahalelerinde pratik olarak normal ve vazgeçilmez hale geliyor. Odağı "bu bireyde neler oluyor?" sorusundan "bu bireye ne oldu?" sorusuna yöneldi.

Travma Bilgili Bakım'ın cinsel, fiziksel veya psikolojik kötü muamele veya başka bir tür yaralanma ile ilişkili yan etkileri veya sorunları tedavi etmek yerine, deneyimleri sonucunda zarar görmüş olabilecek kişilere açık ve uygun bir şekilde yardım sağlaması beklenir. İdari çerçevelerin işletim prosedürleri, yaralanma bilgisi bir metodoloji içermediğinde, yaralanma semptomlarını tetikleme veya ağırlaştırma olasılığının yanı sıra bireyleri yaralama olasılığı da artar (University at Buffalo, 2021).

2.3.2. Travmanın Nüksetmesi

Yeniden travma hali, tekil bir kişinin yaralanmasının ardından gerçek anlamda veya sembolik olarak ortaya çıkan ve bu noktada ilk yaralanmayla ilgili sıkıntılı duyguları ve tepkileri

tetikleyen herhangi bir durum veya iklimdir. Yaralanma potansiyeli tüm çerçevelerde ve tüm bakım derecelerinde mevcuttur.(İnsanlar arasında, bireysel ve çevresel/ilişki vb.) Travma tekrarı genellikle bilinçsizdir. Kısıtlamaların veya izolasyonun kullanılması gibi bazı "bariz" uygulamalar vardır, ancak daha az belirgin olan uygulamalar veya belirli kokuları, sesleri ve etkileşim türlerini içeren durumlar, bireylerin yeniden travmatize olmalarına neden olabilir.

Yeniden travmatizasyon kritik bir endişedir, çünkü farklı durumlarda hasar gören kişiler, tek başına yaralanan kişilerle karşılaştırıldığında, çoğu zaman yaralanmayla ilgili belirtileri alevlendirir. Yeniden travmatizasyon aynı zamanda tarihsel, nesiller arası/kültürel travma deneyimine sahip bireyler arasında etkileşim olduğunda da meydana gelebilir (UniversityatBuffalo,2021).

2.3.3. Travma-temelli Bakım Yaklaşımı

Travma Temelli Bakım yaklaşımı, yönetim arayan bir kişinin tamamını kavramaya çalışır. Yaralanma meydana geldiğinde, tekil bir kişinin kendini takdir etmesini, başkalarına karşı hislerini ve dünya hakkındaki kanaatlerini etkiler. Bu kanaatler, tekil bir kişinin destek yönetimleriyle ilişki kurma ve bunları kullanma kapasitesini veya ilhamını doğrudan etkileyebilir.[3] Travma Bilgili Bakım yaklaşımını kullanan bir çerçeve, olası engelleri sınırlamak için stratejiler, metodoloji ve uygulamalar geliştirerek, yaralanmanın yönetime kabul edebileceğini ve tepki verdiğini kabul eder. Travma Bilgili bir metodolojiyi kullanan bir çerçeve, yönetimin tüm bölümlerinde yaralanma hakkındaki bilgileri tamamen koordine eder ve eğitir, yaralanmaları ve takip edebilecek herhangi bir travma ihtimalini uzakta tutar.

Travma Temelli Bakımın Beş İlkesi

Travma Temelli Bakım, beş maddelik bir rehberlik ilkesini takip eder ve bunlar uzmanlık alanları ve bakım çerçeveleri için bir yapıyı doldurur ve yaralanma olasılığının azaltılmasına çalışılır. Bu standartlar, yönetim düzenlemelerine göre genelleştirilebilir. Bu standartlar, bir grup uygulama ile belirli bir uygulama biçimi ve şifresi ile çözülebilir.

Beş Yol Gösterici ilke şunlardır; güvenlik, karar, ortak çaba, güvenilirlik ve güçlendirme. Bireyin fiziksel ve coşkulu güvenliğinin ele alınmasının garanti edilmesi, Travma Bilgili Bakım vermenin temel aşamasıdır. Ardından, birey karşı tarafın güvenilir olduğunu anlar. Güvenilirlik, sınırların temelinde ve tutarlılığı ile ilgili olarak genelde beklendiği gibi olabilir.

Bir bireyin sahip olduğu kararlılık yöneticileri üzerinde daha fazla kontrole sahip olmalarını sağlayıp uzman ekiplerle topluluk odaklı bir çaba yoluyla deneyim sağlayacaktır. Nihayet, bir kişinin niteliklerinin en temeline inmek ve onları bu nitelikleri genişletmek için teşvik etmek, daha temelli uyum yetenekleri yaratırken, insanlara bağımlı olmamaları ve yönetmeleri için sağlam bir temel sağlar.

KİŞİSEL VE KOLEKTİF TRAVMAYA KARŞI UYUMSUZ PSİKOLOJİK VE DAVRANIŞSAL TEPKİLER

2.4. Mağdurların kendi ihtiyaçlarına yeterli karşılık verme hakları

Mağdurların ihtiyaçları zamanla değişir, bu da bir bütün olarak onların gereksinimlerini düşünürken akılda tutulması gereken önemli bir husustur. Bir suçun ardından, mülkü geri alma ihtiyacı gibi belirli gereksinimlerin karşılanması gerekir. Örneğin, bir hırsız dairenin kapısını açarsa, orada yaşayan kişinin, o akşam biraz olsun rahatlayabilmeleri için duruma en kısa sürede müdahale etmesi gerekebilir. Ve bu gereksinimler dikkate alınır. Bu taahhüt sona erdikten sonra bile etkileşim sonucunda yeni ihtiyaçların ortaya çıkabileceği unutulmamalıdır. Birleşmiş Milletler Bildirgesi'ne göre, bu mağdurların gereksinimleri, dikkate alma ve kabul etme, sigorta hakkı, hakkaniyete kabul ve makul muamele, yardım ve geri ödeme ve yanlış davranıştan kaynaklanan olumsuz sonuçlar için tazminat ve ödeme türünde değişiklik yapma seçeneği de dahil olmak üzere bir dizi özgürlükle koordine edilmiştir.

2.2: Saygı ve Tanınma

Birleşmiş Milletler(2021) Adalet Erişim ve Adil Muamele Bildirgesi, "kurbanlara şefkat ve haysiyetle yaklaşılması gerektiğini" ve "mağdurlara şefkat ve haysiyetle davranılması gerektiğini" beyan eder.

Tanınmak, gerçekten de bir kayba uğrayanlar için ilk ve en önemli koşuldur. Kendinle gurur duyma hakkı temel bir insan hakkıdır. Onlara adil muamele sağlamak için, yaralılara şefkatle ve onurlarına saygıyla muamele etmek esastır. Haksız gösterilerin kurbanlarının çoğu, onların kötü muamele gördüğü gerçeğine değer verir. Yani, mağdur olduklarını ve kendilerine karşı yapılan hukuka aykırı bir protesto sonucunda çektiklerinin kabul edildiğini bildirmektedir (United Nations,2021).

Kolluk kuvvetleri veya adli tıp uzmanları, hukuk uzmanları, hukuk personeli ve yasal döngüye dahil olan diğer kişilerle olan tüm etkileşimlerde yaralılara onurlu ve saygılı bir şekilde davranılmalıdır. Stratejiler ve değişimler "yaralılara duyarlı" olmalıdır ve yaralılarla etkileşimde bulunanlar, benzersiz durumları için empati ve anlayışla hareket etmeye çalışmalıdır. Aynı durum, yaralı desteğinin veya sosyal idarelerin yaralılara nasıl davranması gerektiği konusunda da geçerlidir. Küstah muamele örnekleri arasında, kazazedenin katılmasını zorlaştırabilecek, önce kazazedeye danışmadan bir ön tarih belirlemek; bir değerlendirme sırasında yaralıya koruma sağlayamamak; ve kazazedeyi uygunsuz veya suçlayıcı bir şekilde incelemek sayılabilir. Çocuklar, cinsel ve cinsiyete dayalı şiddete maruz kalanlar, aile içi şiddete maruz kalanlar, yaşlılar ve engelliler gibi savunmasız mağdurlar için bilinçli bakım özellikle önemlidir. Aile de dahil olmak üzere, zayıf verenlere nezaket ve düşünce gösterilmesi de hayati önem taşımaktadır (Birleşmiş Milletler, 2021). CDC'ye (Birleşmiş Milletler, 2021) göre, mağdurlarla sık sık temas halinde olan tüm profesyonellere hakları konusunda eğitim verilmeli ve bireysel mağdurların ihtiyaçlarını ve durumlarını belirlemek

restorative dialogue against
violent radicalization

RDAVR

amacıyla bireysel ihtiyaç değerlendirmeleri yapmak için gerekli araçlar sağlanmalıdır. Birleşmiş Milletler Bildirgesi (2021), yanlış uygulama veya kuvvete kötü muamelenin yol açtığı zararı yansıtmak için otantik bir bakış açısıyla "kaza" ifadesini kullanır. Haksızlığa ve vahşete maruz kalmış kişilere hitap eden birkaç kişi ve topluluk, özellikle gerçek fiziksel veya cinsel vahşetle ilgili durumlarda "hayatta kalan" ifadesini kullanmaktan hoşlanır. Bazıları ilgilenebileceği kadarıyla, hayatta kalan terimine, bireyin kendi işleyen uzman iyileşme süreci olduğu hissini verir. Belki de zaman zaman, kaza teriminin bireyin dahil olmadığı , yanlış yapma veya kuvvete kötü muamele sonucunda kontrol edememe veya çok az şeye sahip olduğu anlamına geldiği duygusundan uzaklaştırır.

Birleşmiş Milletler Bildirgesi (2021), yasama organlarının tepkiler ve imtiyazlar verme taahhütleri ile bu gereklilikleri koordine etmek için bir dizi düzenleme içermektedir.

Suç ile ilgili ayrıcalıklara gelince Asli hakkaniyet durumu, kazazedenin genel olarak hakkaniyete kabulü ve makul muamelenin doğru olması, devletlerin suistimal mağdurlarına yönelik odak noktasıdır.

Amerika'daki Suç Mağdurları Eğitimi ve Teknik Yardım Merkezi (2021)' nin karakterizasyonunda belirtildiği gibi, prosedürel bir özkaynak tipine ve prosedürlerin makullüğüne izin verilmesi, eşlik eden ana hususları hatırlayarak, iki kazazede ve suçlu taraflara eşitlik yöntemlerinin tarafsız kullanımını sağlar:

- Zamanlılık: Yaralının sonuca ulaşma gerekliliğini göz önünde bulundurarak, prosedürün etkili bir şekilde uygulanacağını garanti etmek.
- Saygı ve gurur: polisler, müfettişler, yargıçlar, avukatlar ve mahkemelerle iş birliklerinde asaletin ve güvenin korunması.
- Tarafsızlık: Tarafsız ve dinamik etkileşim.
- Güven: hem sorgulayanın hem de suçlunun güvenini kazandıran döngü.
- Anlayış: Söz konusu kişiye ve yanlış yapana, herhangi bir mahkeme heyeti de dahil olmak üzere davayı, döngüyü ve sonuçları tamamen kavraması için yetki vermek.
- Yardımseverlik: Eşitlik çerçevesi eğlencelerinin hem söz konusu kişilerin hem de davacıların gereksinimlerinde ve bireysel koşullarında çıkarları olduğu inancını vermek ve uygulamak.
- Sesinizi duyurmak: duyulabilme şansı.

Kazazedelere ilişkin özellikle önemli bir prosedürel hak da veri hakkıdır. Bu hak, kazazedenin en dakik aşamada ve tüm cezai hakkaniyet süreci boyunca, teknikleri, kazazedenin bu yöntemlerdeki işi (varsayarak) hatırlayarak eğitilmesi gerektiğini, ilerlemeyi (herhangi bir ertelemeyi açıklığa kavuşturarak) ve cezai soruşturmanın sonuçlarını araştırmayı önerir. Kazazedenin kendilerine verilen verileri anladığından ve onlara, hakkında konuşacakları veya verdikleri verileri açıklayacakları bir irtibat kişisi verilmesi gerektiğini garanti eder (Pavlacic, etal.,2021).

restorative dialogue against
violent radicalization

RDAVR

Ciddi durumlardan birine göre (Pavlicic, et al.,2021) prosedürel adalet, aşağıdakiler de dahil olmak üzere belirli önlemlerle güçlendirilebilir:

- suç eşitliği çerçevesine yönelik eğitim, ortak yaralanma, bilgilendirilmiş uygulamalar ve sosyal yetenek;
- ister polis teşkilatında, isterse belediye binasında bir bölümün, kazazedeler için sığınak yerleri olarak ayarlanması;
- mağdurlara keşif süreçlerinde yardımcı olan kurban destekçileri;
- çeşitli lehçelerde erişilebilir yazılı materyaller ve kısıtlı dil kabiliyetine sahip geçici durumlar için yönetimler;
- klinik ve zihinsel yardım ve sosyal destekler dahil olmak üzere, yönetimlere ulaşmada mağdurlara yardımcı olan duygusal destek ve referans bileşenleri.

2.3: Onarıcı Adalet Bağlamında Uyumsuz Psikolojik ve Davranışsal Tepkiler

Davranış değişikliği söz konusu olduğunda, cezai eşitlik paradigması önleme ihtiyacını vurgulamaktadır. Farklı bir teknik benimseyen OA (Mattaini, 2001) çerçevede iyileştirmeler sağlamak için ıslah çerçevesinin unsurlarıyla değerli etkileşimi vurgulamaktadır.

Wilson ve DuFrene (2009) resmileştirilmiş bir yaklaşım geliştirmiştir (Wilson, DuFrene, 2009).

Aşırı düzeltmenin ilk kısmı, suçlunun, toplum tarafından esnek olarak görülene kadar davranışın tekrarı olarak tanımlanabilecek uyumsuz davranışının sonuçlarıyla başa çıkmasını gerektirir. Onarıcı Adalet prosedürü, ilgili iyileştirme çalışmalarının iki yönü için esneklik sağlar. Sorunu yaratan kişi, yanlış olan ne yaptığını bakmalı ve yanlış olduğunu itiraf etmelidir (Zehr ve Mika, 1997). Onarım, davranış araştırmacıları için faydalı bir disiplin olsa da, aşırı düzeltme, yaralanma veya çatışmadan olumsuz zarar gören ağlar için yararlı bir yol olabilir (Wilson,DuFrene,2009).

restorative dialogue against
violent radicalization

RDAVR

Değerlendirme

- Aşağıdakilerden hangisi travma tipi değildir?
 - Gelişimsel travma
 - Tarihsel travma
 - Çevresel travma**
 - Nesiller arası travma
- Nispeten kısa ekranlama aletlerinden bazıları.....
Aşağıdaki seçeneklerden hangisi boşluğu doldurmak için uygun değildir?
 - Travmatik Stres Takvimi
 - Travmatik Olaylar ve haberler**
 - Kısa Travma Anket
 - Travma Geçmiş Ekranı
- Travmaya karşı ilk tepkiler.....
Aşağıdaki seçeneklerden hangisi boşluğu doldurmak için uygun değildir?
 - yorgunluk
 - üzüntü
 - uyuşma
 - körlük**
- Uzmanlara göre travmanın aşağıdakilerden hangisiyle doğrudan ilişkili olduğu söylenemez?
 - Travma madde kullanımına bağlıdır
 - Travma, zihinsel rahatsızlıkla bağlantılıdır
 - Travma saplantıyla ilintilidir
 - Travmaya beslenmeyle alakalıdır**

restorative dialogue against
violent radicalization

RDAVR

Referanslar

- Adams, L. Y. (2018). *Fast Facts about PTSD: A Guide for Nurses and Other Health Care Professionals*. Springer Publishing, New York.
- American Psychological Association. (2021). Retrieved from <https://www.apa.org/topics/disasters-response/recovering>, retrieved: 14/11/2021.
- BC Provincial Mental Health and Substance Use Planning Council. (2013). *Trauma-Informed Practice Guide*. Canada.
- Biglan, A. (2015). *The nurture effect: How the science of human behavior can improve our lives and our world*. New Harbinger.
- Christiansen, Elizabeth, and Evans, William (2005). Adolescent victimization: Testing models of resiliency by gender. *Journal of Early Adolescence*, vol. 25, 298-316.
- Cicchetti, Dante, and Rogosch, Fred (1997). The role of self-organization in the promotion of resilience in maltreated children. *Development and Psychopathology*, 9, 797-815.
- Directorate General I - Human Rights and Rule of Law, Council of Penological Co-operation (PC-CP), Council of Europe. (2016). *Council of Europe Handbook for Prison and Probation Services Regarding Radicalisation and Violent Extremism*.
- Dixon, M. R., & Rehfeldt, R. A. (2018). Core behavioral processes. In S. C. Hayes & S. G. Hofmann (Eds.), *Process-based CBT: The science and core clinical competencies of cognitive behavioral therapy* (pp. 101-117). Context Press.
- Foxx, R. M., & Azrin, N. H. (1973). The elimination of autistic self-stimulatory behavior by overcorrection. *Applied Behavior Analysis*, 6(1), 1-14. <https://doi.org/10.1901/jaba.1973.6-1>
- Hayes, S. C., Monestes, J. L., & Wilson, D. S. (2018). Evolutionary principles for applied psychology. In S. C. Hayes & S. G. Hofmann (Eds.), *Process-based CBT: The science and core clinical competencies of cognitive behavioral therapy* (pp. 179-193). Context Press.
- Herrnstein, R. J., & Himeline, P. N. (1966). Negative reinforcement as shock-frequency reduction. *Journal of the Experimental Analysis of Behavior*, 9(4), 421-430. <https://doi.org/10.1901/jeab.1966.9-421>
- Jonathan, OE. (2021). *Impacts of Crime on Socio-Economic Development*. *Mediterranean Journal of Social Sciences*.
- Karp, D. (2015). *The little book of restorative justice for colleges and universities: Repairing harm and rebuilding trust in response to student misconduct*. Good Books.
- Krasnegor, D. B. Gray, & T. Thompson (Eds.), *Advances in behavioral pharmacology* (Vol. 5, pp. 43-52). Routledge.
- Li, G., Wang, L., Cao, C., Fang, R., Liu, P., Luo, S., Zhang, J., Hall, B. J., & Elhai, J. D. (2018). DSM-5 posttraumatic stress symptom dimensions and health-related quality of life among Chinese earthquake survivors. *European journal of psychotraumatology*, 9(1), 1468710. <https://doi.org/10.1080/20008198.2018.1468710>
- Mattaini, M. A. (2001). Constructing cultures of non-violence: The PEACE POWER! strategy. *Education and Treatment of Children*, 24(4), 430-447. <https://doi.org/jstor.stable/42900502>.

- Office for Victims of Crime Training and Technical Assistance Center. (2021). About Victims' Rights, Retrieved from <https://victimlaw.org/victimlaw/pages/victimsRight.jsp>, retrieved: 14/11/2021.
- Pavlicic, J. M., Kellum, K. K., & Schulenberg, S. E. (2021). AdMSKating for the use of Restorative Justice Practices: Examining the Overlap Between Restorative Justice and Behavior Analysis. <https://doi.org/10.31234/osf.io/h3wbk>
- Provincial Health Services Authority (2021). Retrieved from <http://www.bcmhsus.ca/health-professionals/clinical-professional-resources/trauma-informed-practice>, retrieved: 14/11/2021.
- Sheppard-Luanghot, T., Lancaster, E., Sharma, A., and Gavrielides, T. (2021). National Executive Summary/RDADR Executive Summary Extended. Retrieved from <http://restoratedialogue.org/project-outputs/intellectual-output-1/>
- Sidman, M. (1989). Coercion and its fallout. Authors Cooperative.
- Sidman, M. (2009). The measurement of behavioral development. In N. A.
- Sidman, M., & Boren, J. J. (1957). A comparison of two types of warning stimulus in an avoidance situation. *Journal of Comparative and Physiological Psychology*, 50(3), 282–287. <https://doi.org/10.1037/h0046474>.
- Substance Abuse and Mental Health Services Administration. (2014). Trauma-Informed Care in Behavioral Health Services. Treatment Improvement Protocol (TIP) Series, No. 57. Center for Substance Abuse Treatment (US). Rockville.
- Taylor, R. B. (1995). *Annals of The American Academy of Political and Social Science*. US.
- United Nations. (2021). Office on Drugs and Crime. Promoting a Culture of Lawfulness. Retrieved from <https://www.unodc.org/e4j/en/crime-prevention-criminal-justice/module-11/key-issues/2--the-impact-of-crime-including-trauma.html>. retrieved: 14/11/2021.
- United Nations. (2021). Office on Drugs and Crime. Promoting a Culture of Lawfulness. Retrieved from <https://www.unodc.org/e4j/en/crime-prevention-criminal-justice/module-11/key-issues/3--the-right-of-victims-to-an-adequate-response-to-their-needs.html>. retrieved: 14/11/2021.
- University at Buffalo. (2021). School of Social Work. What is Trauma-Informed Care?. Retrieved from <http://socialwork.buffalo.edu/social-research/institutes-centers/institute-on-trauma-and-trauma-informed-care/what-is-trauma-informed-care.html>. retrieved: 14/11/2021.
- Wilson, K. G., & DuFrene, T. (2009). *Mindfulness for two: An acceptance and commitment therapy approach to mindfulness in psychotherapy*. New Harbinger.
- Zehr, H., & Mika, H. (1997). *Fundamental concepts of restorative justice*. Center for Restorative Justice and Peacemaking, School of Social Work, University of Minnesota.

restorative dialogue against
violent radicalization

RDAVR

Ek Kaynaklar

United Nations (1945). Charter of the International Military Tribunal - Annex to the Agreement for the Prosecution and Punishment of the Major War Criminals of the European Axis . London: United Kingdom Government.

Council of Europe (2014). Preventing and Combating Violence against Women and Domestic Violence, Treaty No. 210. Strasbourg: Council of Europe.

United Nations Economic and Social Council (2005). Guidelines on Justice in Matters Involving Child Victims and Witnesses of Crime, Resolution 2005/20. New York: United Nations.

European Commission (2013). DG Justice Guidance Document of December 2013 . Strasbourg: European Commission.

Council of the European Union (2015). Council Decision 2015/1523 of 14 September 2015 establishing provisional measures in the area of international protection for the benefit of Italy and of Greece. Brussels: European Union.
European Union (2013). Directive 2013/33/EU laying down standards for the reception of applicants for international protection. Brussels: European Union.

European Union (2012). Directive 2012/29/EU establishing minimum standards on the rights, support and protection of victims of crime, and replacing council framework decision 2001/220/JHA. Brussels: European Union.

United Nations (1992). The Declaration on the Protection of All Persons from Enforced Disappearance (GA/RES/47/133). New York: United Nations.

UNODC (2017). Resource Book for Trainers on Effective Prosecution Responses to Violence against Women and Girls . New York: United Nations.

THE INTERNET JOURNAL OF RESTORATIVE JUSTICE (IJRJ®)

IJRJ®
AIMS TO

PUSH THE BARRIERS OF RESTORATIVE JUSTICE, AND CHALLENGE CONVENTIONAL APPROACHES TO CRIMINOLOGY AND CRIMINAL JUSTICE

ENABLE JUNIOR RESEARCHERS TO PUBLISH ALONGSIDE LEADING NAMES IN RESTORATIVE JUSTICE, AND ENCOURAGE A DIALOGUE BETWEEN VARIOUS GENERATIONS OF ACADEMICS.

INCREASE AWARENESS OF RESTORATIVE JUSTICE, AND HELP ADDRESS MISCONCEPTIONS ABOUT ITS POTENTIAL AND LIMITATIONS.

BUILD A STRONG EVIDENCE BASE FOR RESTORATIVE JUSTICE, AND INFORM AND INFLUENCE CRIMINAL AND RESTORATIVE JUSTICE POLICY AT NATIONAL AND INTERNATIONAL LEVELS.

ENABLE THOSE WITH LIMITED RESOURCES TO ACCESS SCHOLARLY WORK ON RESTORATIVE JUSTICE, INCLUDING STUDENTS, PRACTITIONERS AND THE PUBLIC.

The Internet Journal of Restorative Justice (IJRJ®) is the leading, international peer-reviewed journal on restorative justice. It was established in 2012 to push the boundaries of criminal justice by adopting a unique, practical approach to researching and investigating restorative justice.

It is indexed and ranked by Scopus, Kudos, The European Reference Index for the Humanities and the Social Sciences (ERIH PLUS) as well Criminal Justice Abstracts and EBSCO Information Services.

Submissions to the IJRJ® must follow the Editorial Guidelines, and can be made by email to ijrj@rj4allpublications.com at any given time. We aim to complete the review process within 4-6 weeks of receipt.

The Editor-in-Chief is Professor Dr. Theo Gavrielides.

The Journal is guided and scrutinised by its Editorial Board and the International Advisory Board. All submissions are first reviewed by the Editor-in-Chief, and if judged suitable for this publication, they are then blind-reviewed anonymously and separately by at least two external, expert reviewers.

ANNUAL SUBSCRIPTIONS (UNLIMITED DOWNLOADS):

RJ4ALL PUBLICATIONS ACCEPTS ANNUAL SUBSCRIPTIONS FROM:

**INSTITUTIONS
£110**

**INDIVIDUALS:
£75**

**STUDENTS:
£45**

Subscription can be purchased from www.rj4allpublications.com/ijrj-subscriptions or by emailing IJRJ@rj4allpublications.com

THE YOUTH VOICE JOURNAL (YVJ™)

YVJ™ AIMS TO

CREATE KNOWLEDGE AND CONTRIBUTE TO THE LITERATURE BY PUBLISHING HIGH QUALITY RESEARCH ON ISSUES AFFECTING YOUNG PEOPLE

ESTABLISH AND FURTHER DEVELOP THE YOUTH-LED METHOD FOR RESEARCH AND SOCIAL POLICY

PROVIDE A PLATFORM FOR THE INTELLECTUAL EXCHANGE OF IDEAS AROUND THE GLOBE WITH THE AIM OF INFLUENCING POLICIES AND PRACTICES

ACTIVELY ENCOURAGE AND AIDE THOSE YOUNG PEOPLE WHOSE VOICE IS RARELY HEARD BY POLICY MAKERS AND ACADEMIA TO BE PUBLISHED

The Youth Voice Journal (YVJ™) is the leading international peer-reviewed journal publishing theoretical contributions and empirical studies on issues affecting young people and youth work. YVJ™ is published by RJ4All Publications and is ranked and indexed by Scopus, ORCID, Kudos, Criminal Justice Abstracts, EBSCO and ERIH PLUS.

The Journal encourages submissions from young researchers, and is particularly interested in publishing papers, reviews and commentaries exploring the youth-led / user-led method of evidence gathering.

Submissions to the Youth Voice Journal (YVJ™) can be made at any given time to YVJ@rj4allpublications.com

Once accepted, submissions are published online and indexed. Occasionally, the Journal publishes Special Issues and the deadlines relating to these publications are included in the related Calls.

All submissions will be subject to the normal process of peer review. We aim to reach a decision within 4-7 weeks of receipt.

Altogether the Journal has received and processed fifty-seven articles this year alone. The number of submitted papers show a dramatic increase compared to the previous year, which has nineteen submissions and publications, including the Special Issue Young People Doing Politics (2019).

ANNUAL SUBSCRIPTIONS (UNLIMITED DOWNLOADS):

STUDENT:
£45

INDIVIDUAL:
£95

ORGANISATIONAL:
£200

CORPORATE:
£270

Subscription can be purchased from
www.rj4allpublications.com/subscriptions
 or by emailing YVJ@rj4allpublications.com

THE RESTORATIVE JUSTICE SERIES
CATALOGUE

Bu eğitim el kitabı, şiddet içeren radikalleşme konusuna ve bunun önlenmesi ve azaltılması/mücadelesi için onarıcı diyalogun kullanımına ilişkin içgörü sağlamayı amaçlamaktadır. Daha önce belirtildiği gibi, ERASMUS+ projesi RDaVR - Şiddetli Radikalleşmeye Karşı Onarıcı Diyalog'un bir parçasıdır ve ilgili ortak kuruluşlar tarafından yazılmıştır: OA4All, BOSEV, I&F, CPIP, Sinergia, Tuzla ve Casa Eslava.

El kitabının amacı, suçlular, eski suçlular veya şiddetli radikalleşme ve grup şiddeti riski altındaki kişilerle çalışan profesyoneller için onarıcı adalet hakkında daha derinlemesine bilgi sağlamaktır. Onarıcı adalet, mevcut ceza adaleti uygulamalarına karşı değil, tamamlayıcıdır. Adalet sistemine, uygun şekilde uygulandığında mağdur memnuniyetini artırabilecek, yeniden suç işlemeyi azaltabilecek ve topluluk uyumunu artırabilecek alternatif yaklaşımlar sağladığı kanıtlanmıştır. El kitabı boyunca, konunun genel bir girişinden travma bilgili uygulama örneğine kadar şiddet içeren radikalleşme ve onarıcı adaletin farklı yönleri sunulmaktadır. Bu bilgiler, her biri kısa bir sınavla sona eren altı modülde sunulmaktadır.

Böylece, bu el kitabı ve proje genelinde ceza adaleti profesyonellerini destekleyen personelin mevcut yetkinliklerinin genişletileceğine inanılmaktadır. Ote yandan, bu tür bilgiye sahip olmayanlar, hedef grupta daha iyi ve daha etkili çalışmalarını sağlayacak beceriler geliştirebilirler.

restorative dialogue against
violent radicalization

RDAVR

Partners

Bu proje, Erasmus+ Programı kapsamında Avrupa Komisyonu'nun desteğiyle finanse edilmiştir. Bu Yayın [İletişim] yalnızca yazarın görüşlerini yansıtır ve burada yer alan bilgilerin herhangi bir şekilde kullanılmasından Komisyon sorumlu tutulamaz. 2020-1-UK01-KA204-079115